

୨। ନୂଆ ଛଳେକୁଳ୍ କନ୍ଦିଶଳମାନେ ପୁରୁଷଙ୍କ
ମିଥିଲାର୍ଥପାଲିତି ନିରା କରିବାରୁ ନିରୁଳ ହୋଇ
କୌଣସି ପ୍ରକାରେ ପୁରୁଷଙ୍କ ପଦ୍ଧତି ରଖିବାର
କୌଣସି ପ୍ରକାର ସମୁଦ୍ର ରଖିବାର
ଏବାର ନାମକୁ (ଅସ୍ତ୍ରାଧିକ) କୁଦୟାଏ ।

କୁର୍ବାଧାରଣ କରିବ ଜାମାନେ ନୀଆ ଅମୃତ
ଶାପନରେ ସେମାନଙ୍କର ସମସ୍ତ ଥର୍ବାବ ଦୂର
ହେବ ଏହି ଅଗାଚର ସ୍ଥଳେ ବର୍ତ୍ତମାନ ନୀଆ
ଅମୃତାସନ ସତକୁ (ଦିଲକା ଲଜ) ଦେଖି
ନରଶ ଦୋଷ କିଧାରାକର ଉପରେ ନର୍ତ୍ତର
କର ଦୁଇ ରହିବାର ନାମକୁ (ଅମୃତାସନ)
କହିଯାଏ ।

ପ୍ରାଚୀକଳେକ୍ ଲୁଗନରେ ଛିଏ ମାତ୍ର
ଧାରୀ ବରସିଲେ ସତକର ଉପରେ ନନ୍ଦ
କୃତ୍ତବ୍ୟ ମେଳା ଲଗେଯାଏ ଏହାର ବାରଗ୍ରା
କଥାଙ୍କ ?

୧ । ସେଇଁ ବାଟରେ ପିଲ ଓ ବୁଢା ଗୁଲ
ଗୁଲ କବନ୍ତି ସେ ବାଟରେ ପରିଷକ କମ ଉଦ୍‌ଦେଶ-
ବ ହେବା ପ୍ରାଚିଳମାତ୍ର ଅଟେ ମାତ୍ର ନୁଆ ମେଉଳି-
ସପଲ କମିଶଳମାନେ ଆର୍ଯ୍ୟବଣୀୟ ସେଥିପାଇଁ
ସେମାନେ ପ୍ରାଚିଳ ମାତ୍ର ବିଲ୍ପ କରିବାକୁ
ଇହା କରନ୍ତି ନାହିଁ । ବଲେଜ ଲାଭନ ସେମାନ
କରଇ ମଦବର ମନୁମେସ ବୋଲୁ ସାର
ପାରେ ।

ସାଧୁଦିକ ସଂବାଦ ।

କଟକର ସୁଲବ ମନ୍ଦିରକଟର ଗାନ୍ଧି ରମେଶ୍ ବୋପ
ଗାନ୍ଧି ମାତ୍ରମାର ଗା ୧୯ ରଖିବାର ଶାଶ୍ଵତବୟେ ପ୍ରଥମ
ମେହିକି ଉତ୍ସବ ଯାଇଛି ।

ଅଳ୍ପକଳ ଦୂରସ ଧର୍ମବଳିର ଶୁଣିବାରେ ଯାଏଇବେଳେ ଯାଏଇବେଳେ ଯାଏଇବେଳେ

ତାର ପୁଷ୍ଟିକାଳ ସଜ୍ଜନମସିଲେ ତୋଷକ ଦଳାବଳ
କୁଣ୍ଡେ ଗୋବାଳ ଏହି ପାତରେ ସରଗା କାଠ ଅନ୍ୟ
ପାତରେ କେବେଷିଲ ଫଳରୁ ଦେଇ ବାହାର ପର୍ଯ୍ୟଥ !
ଦେବାତ୍ମା ଦେଇ କୁଳ ଉଠିଲ, ଅନ୍ଧାରକଣ୍ଠ କରୁ କଳିବ
ମାତସ୍ତସ୍ତୁତିକ ବୃଦ୍ଧବୁ ସବାର ଦେବାରୁ ସେଠାରେ ସବୁ
ଦେଇ କପି ଗପ କିଛି ଆଦିଷ ଦେବ ନାହିଁ । ବନ୍ଦୀ
ପାଶରେ ବେଳାହିକୁ ଦେଇବ ବାବାମାର କରିବା ବଢ଼ି
କୁଷଳର ଅଛି । ଏଥରେ ଖୁବ୍ ବାବାଥାର ଦେବାର
କୁଣ୍ଡ ।

ଏ ଜୀବନରେ ଶେଷ ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାମାତ୍ର କାହାରେ
ଶେଷ ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାମାତ୍ର ଏହିବୁ ଏହିବୁ
ତାପିତରେ ଶେଷ ହେବା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ କଥାମାତ୍ର କଥାମାତ୍ର
କଥାମାତ୍ର ।

ଗତ ହୃଦୟାର ଓ ସୁରୁଗାର କରିବଗା ଯାଇ ଏଠାବୁ
ଜୁମ୍ବି ନ ପର । ଉତ୍ସାହସମ ଓ ବିଶ୍ଵାସ ହସରେ ମୁଖ

କରି ହୋଇ ଦିନ ଓ ସତକ କଲା ଯିବା ଏଥର କାରଣ
ଅଛି ।

ଏ ସ୍ମୃତିରେ ମଧ୍ୟ ଏଠାରେ କଲ ବୁଝି ହୋଇ ନାହିଁ
ଓ ପଦ୍ମ ପ୍ରାୟ ମେଘଙ୍କ ଗାନ୍ଧି ତ ବରି ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ହୋଇଅଛ ।

କଥନ ହୁଏ ଯେ ମଧ୍ୟବିର ଉତ୍ତରାଧିକାରୀ ଆଲିପା
ଅବଦଳିକର ମଧ୍ୟ ମୁହୂର୍ତ୍ତ ହୋଇ ଅଛି ।—ମଧ୍ୟବ ରାଜବି
ଦୋଷ ।

ଚନ୍ଦ୍ରମାସ ତା ୧୨ ଶିଖରେ ଦୁଃଖ କ୍ଷେତ୍ରମାନକ
ଜୀବନକ ଗୋଟିଏ ଜାହାନ ସେଣ୍ଟହେଲ କହନ୍ତରେ ମାତ୍ର ଖାର
ସାର ଅଧାର ସମ୍ମାନ ନିଳାଇ । ଏଥରେ କ ୧୩ ଏ ଦେବ
ନର ପଢ଼ ଅଛି ।

ଅସ୍ମାନଙ୍କ ଶୈଳୀଳାଟ ରିଭରସ ଟେଲିଫିଲ୍ ପାତ୍ରଙ୍କ
ବାହାରୁ ଚକିତମାସ ତା ୧୯ ବିଷ ଜନିରେ କଲିମୋ-
ଠାରେ ପହଞ୍ଚ ଥିବାର ସମ୍ବାଦ ଆଖି ଅଛି । ଶୈଳୀଳାଟ
ମହୋବୟଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ କାହିଁ ।

କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖର କମ୍ପ୍ୟୁଟର ଡାଇଭାର୍ଟ ନିଷ୍ଠାପିତ
କରି ଅତ୍ୱା ସେ କବେଳ ଅର୍ଥର ସୁଦେଶ ଆଜି ଆଳିଲେ
ଯେଉଁ ସ୍ଵର୍ଗିଣେଳ ହୃଦୟ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଲୁଚିବାର୍ଥରେ
ପ୍ରମାଣିତ କରିବା ମଧ୍ୟ ବେଅଳମ ଅତ୍ୱା ଏହି ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ତରେ ସୂର୍ଯ୍ୟର ବିମନର ବାର୍ଷିକ ହୋଇ ପାଇବି ।—ସାବଧାନ !

ଲହୋଦିତାର ଆସିଥିବା କନିମାଦ୍ୟ-ପା ୧୦ ରିଅର
ଚାରବାର୍ଷାରୁ ପକାଏ ସେ ସେଇବ ବୋଟାଏ ତୌରକଳନବି
ମୋକବମା ସେଠା ବିଗୋଡ଼ି ବନିରକ୍ତବ ନିଷ୍ପତ୍ତି କରି
ଥାଇଛି । ଦୂରମୋହ ପୁକଳ ଶାଖେବର ଶିଖାର ଜେବା
ଅପରାଧରେ କ ୨୫ ଶ ସୁରକ୍ଷା ଓ କ ୨ ର ଯୀଳୋକ ବଲା
ହୋଇ ଥିଲେ । ଅପରାଧ ପ୍ରମାଣ ହେବାର ପ୍ରଥାବ ଅପରାଧ
ବାର କ ୨ ର ଯୀଳୋକର ପ୍ରଥାବ କ ୨ ର ୧୦୦ ବା ଅର୍ଥରେ ପ୍ରା
ଦେବ; ଫୋଟୋ ଗଲାକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କ ୨ ର ଲେଖା
ବାବୁଦିପ ପାଇଲେ; କ ୨ ର ଲୋବକ ପ୍ରକଳ୍ପରେ କେ
ବଳ କ ୧୫୦ ବା କବମାନା ହେଲା; ବୋଟାଏ ଶିଖାର
ଶବ୍ଦକା ଉତ୍ସମାନା ହେଲା ଓ ଅନ୍ୟ ସନ୍ତୁ ଅନ୍ତରିମାନ
ମୟୋତେ କ ୨ ର ଲେଖାର ପରିପାତ ପା ।

କୁଳରକ ଶୟ ରୂପୀଯମାନେ କୁଳସେବାର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ୍ୱର ଅବାର ବର୍ଣ୍ଣ ଅଛନ୍ତି ।—୧୭୩ ହେବଳ କୁଳରକ ଅଙ୍ଗଳ

କଣ ମୁହାଦ କହ ମିଳ ଲାଗି ବୋଧ କ୍ଷେତ୍ରକଥାରେ ମନ୍ତ୍ରାଳୟ
ବନ୍ଦର କୁବ ସେ ଅନେକକାଳ ଜାଗରୁ ଦିକାଶର
ବାରାଥଳ ମନ୍ଦିର ଦେଖି ଥାଏ ଅଛ । ଲଞ୍ଚ ସାମର ବନ୍ଦର
କବ ପୁଣିତ ବା ଅଛ ମାତ୍ର ମୂରିଙ୍ଗେ, ଗବଜ୍ଯ ଚିନ୍ମନ
ଭବି, ଉଦେଲ, ମାନଙ୍ଗକ୍ଷେତ୍ର, ଅବରଦ୍ରି, ପାଇ, ମେଲ
ବୋର, ଉତ୍ତରପଥକ ବୀରାତ ପୃଷ୍ଠ ମହିନେ ସମ୍ମର
ପାପା ଶୈତାନ ହେବ ହେ ।

ବଳାକ ଗୋଟି ଅପିତରେ ଗୋ ୧୫୦ ଟ ବନ୍ଦିଲେ
କର୍ମ ଶାର ହେବାର ହଜିବ କି ୨୫୦୦ ଏ ଶାଖା
ମାର୍ଗୀ ହୋଇ ଥିଲେ ।—ପାଇଁଲେ ।

ପଣ୍ଡାବାନ୍ତିର ସୁନ୍ଦରତାର କେହିସମ୍ମାନକୁ ଏକ କୌଣସି
କହିବ ମୋବେମାର ସମ୍ବନ୍ଧ ପଠାଇଅଛୁଟା । ଅନ୍ତର
ତଳେ ଯେଠା ସୂର୍ଯ୍ୟାଶୀ ବୁଝାନର ଉଚ୍ଚେ ଦେଖିବା
କେହିସବୁ ଦେଖିବା କଥା ଶୀଘ୍ର ମେଳାଇ ଘେବ ଗଲେ
ସମସ୍ତ ଦିନମାନେ ଦର୍ଶନ ଦର୍ଶନ ଘେବ ମରିବୁ ଶାକ
ସାମୀ ଅଜ୍ଞବକ୍ଷମ ଅପେକ୍ଷା କଥା ପଢିବୁ ପୂର୍ବାର ତତ୍ତ୍ଵ
ମହାପରେ ସାମାନ୍ୟ ହୀନ ଦର୍ଶନ ପାଇବାର

ମାତ୍ର ସେହି କେବଳ ବନ୍ଦଶାଖାରୁ ବୁଲାଇ ଛପାଇ ରହି
ଅଗ୍ରମ୍ଭ କେତେବେଳେ ଯାଇ ସେଥିରେ କି ହୋଇ
ପାରେ । ଯରେ ବୁଲ ପାଇଏ ତାକି ସବୁ ବନ୍ଧ ଏହି
ପାଇଏତମାହେ ସିର ବଳେ ଯେ ବନ୍ଦଶାଖାରୁ ଜଣମାନି
ସୁଧି ବୁଲି ଟ ୧୦୦ ଲା ଦେବ ଓ ବୁଲର ଅର ସର୍ବା
ସମ୍ମିଳିତ ହେଉ ରହିଛି । —ଶ୍ରୀ ।

ବୀରକା ତେ ଉଦ୍‌ଧର ପଦ୍ମମର ଅନେକ ଶାକରେ ବିନାନ୍ତର
ମାସ ତା ଏ ଦିନ ବୁଝ ସମସ୍ତରେ ବୁନିବକ୍ଷ ଅନୁଭବ
ହୋଇଥାର ମସାର ଦେଇବ ।

ଅର୍ଥାକଳ କୋଣମୁଁ ସାହେବ ମାନ୍ଦ୍ରାଜ ହାଇକୋର୍ଡର
ସଧାର୍ଣ୍ଣ ଉପରେ ନିଷ୍ପତ୍ତି ଦେଇଲାଗଲା ।

ସରଜନ ପିୟର ସାହେବ କ ସେ ପୂର୍ବେ କଲାକାର
ହାରଦିବୋର୍ତ୍ତର କଥେ କଥ ମଳେ ବର୍ଣ୍ଣନାକ ବିଶେଷ ପାର୍ଶ୍ଵ
ମେଘ ମହାବସ୍ତୁର ସଭ୍ୟ ହେବାର ଉଦ୍‌ଦେଖାର ବିରୁଦ୍ଧରେ ।
ଏ ମହାଧୟ କଥେ ଗୁରୁତବରେ, ଏହ ବିଶେଷ
ଯେବେ ଅଟେଇ । ବୃଦ୍ଧଃ ଏହାକୁ ବିଶେଷ ମହାବସ୍ତୁରେ
ଦେଖିଲେ କଥର ଅକଣ୍ଠ ଅନନ୍ତ ହେବ ମାତ୍ର ପାର୍ଶ୍ଵ
ମେଘର ହର୍ଯ୍ୟ ହେବାର ତେଜ୍ଜ୍ଞ ଅନେକ ବିଦ୍ୟୁତୀ
ଏ ହେଉ ରହୁ ବାର୍ଷିକରେ ତଥାକୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବା ମର୍ମ
ରେ ବନ୍ଦ ଦିଲାଯାଗା ପାର୍ଶ୍ଵ ବିରୁଦ୍ଧରୀତରେ ଏହ
କମ୍ପି ପରିଠିତ ହୋଇଥିଲା ।

ପଦକ ପଦକର ପାଇ କୁଳରେ ମୃଦୁହିଁ ଶିର ହୋଇ
ଥିବ । ଖେଳଟ ନଦୋତସିକ ସମୀଏରେ କଲୁକରା
ନିବାସୀ ସାଇ ହଜାର କି ୨୫୦୦ ଏ ଛାଇଲେବର ଅବେଳଙ୍ଗ,
ସ୍ଵୟଂ ବନ୍ଧକତର ଅଳ୍ପମୟୁଷ ରଖ୍ଯା ତା ମନ କୁଳରେ
ସୀର ଅବେଳଙ୍ଗ, ନିକେ ପିଲିବରେ ଅବେଳଙ୍ଗ ଏବଂ
ଦାଇବୋର୍ଡ କୁଳର ରଖା କୌଣସି ବାର୍ତ୍ତକର ହେବ
ନାହିଁ । ଶାସନକର୍ତ୍ତା ବିଶ୍ଵରତନ ସ୍ଵା ଶିର ରଖି
ପାଇବାକୁ କ୍ଷାସି ହେବ ଯଠାର ପେଣେ ଏହ କଠାରାହ
ଚାହିଁ ଅଗ୍ରର ତାହାର ଉତ୍ତରଳା ସମରଥ ହେବ
ବର୍ତ୍ତମାନ କଥା ଏହ ସେ ବୁଦ୍ଧିର ଧର୍ମଧାରୀ କଣ୍ଠରେ
ଅନ୍ତର୍ବକ ହେବ ଧର୍ମକର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପେଣେବେଳେ ଦସ୍ତାର
ପାତ୍ର ହୋଇ ବିଶ୍ଵର ହେବେ ପେଣେବେଳେ ହେବ
ଦୟା କରିବାକ କି ଏବେ ରାତ୍ରାକ ସେ ଦେଶପାଦ ମେଦେ
କାହାର ତାହାକ କି କି ପାଇଲେ ନାହିଁ ? ଏ କିମ୍ବା
ଆମେ ପାଇଁରେ ସାଇ ପାଇଁର ।

ଶ୍ରେଣୀରେ ଉପାଦାନ କରି ପରିପାତ ହାତେ ହେଉ
ଥିଲା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ।

ବହୁମାତ୍ର ଘାସଙ୍କ ବାଜାରର ପାଠେ ପରିପାତ
କରି ଚାଇଥିବାର ପାଠେ ହେଉଥିଲା । ବର୍ଷାନାଟି
ବାଜର ସର୍ବାକାଂ ପରିପାତରେ ପାରିବାରେ ବନ୍ଦରୁଷ୍ଟ
ହୋଇ ସୁନ୍ଦର ପିଣ୍ଡମା ବାଜର ସହାଯତା ସ୍ଵରୂପ ଦୋଷ
ଥିଲାର ସମ୍ବନ୍ଧର ମିଳିଲା । ସବୁ ଶବ୍ଦ ଶଥିବ ହୁଏବା
ପାଇଁ ଏହିଲେଖ କାହାର ମିଳିଲା ।

ଦ୍ଵାରା ପ୍ରସରିତ କାହାର ମଧ୍ୟ ଯେ ଏକହାବାବ କବ
କବ ଏହି ପ୍ରାଣରେ ମେଳକୁର ସାହେବ ଜୀବେ ମେଲିଥାଇଲା
ମୋହକମା ବିଜନ କର ତାହାର ଦେବତକର୍ତ୍ତା ନିଅବ
ଦେଲେ । ଯେବେଳେବେ ମେଳକୁର ସାହେବ ମୁଣ୍ଡ ପୋଣ
ବୟ ବେଶିଲେ ତେବେବେଳେ ଅଷ୍ଟାମୀ ଗୋପନ
ପଟେ ଘୋଟା ଦେଇ ବ୍ୟନ୍ଧନକିରଣ ଅଭୂତ ପୋକରକ
ଘରକିନ୍ତେ ପେଟ ଘୋଟା ମାଛ ଖର୍ବ ନ କର କାହା
ଦେବତରେ ପାତମ ଓ ଅଳ୍ପ ପଟେ ଘୋଟାଦାବ ଘାନା
ହିତ୍ୟାପାଇବ ଉଦ୍‌ଦମନ୍ୟମ ପ୍ରାହାର କର । ଆଜ୍ଞାକୁ ପ୍ରତି
ବାରବର ଦେବ କାହାକୁ ମଧ୍ୟବାଁ କର୍ଷ କାହାକୁବେ
କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ପୋକରାଇ ।

ଦେବତାର ଶେଷ କଥା କଣ ପକାଇଲେ ।
ଦେବତାର ଗୋଟିଏ ବଠାଇବାରେ ଘୋରିବ କହା
କହନ୍ତି ହେଉ ଏ ଅସାମୀ କିମ୍ବାର ବରନ୍ତେ ସେ
କହାଯାଇବାର ତାହାର ବାହୀ କଥା ନିର୍ଣ୍ଣୟର ହୋଇଅଛି
କହାଯାଇବାର ତଥାକଥା ସମୟରେ ଜାହି ଉଲ୍ଲବ୍ଧ ମନ
କହାଯାଇବାର କିମ୍ବାର କଥା କହନ୍ତି ବହୁ ସୁଧାର କରି

ପ୍ରତିବାଦ କୁହରେ ପକ୍ଷମୁଖୀ—ନିକଟରୀ ଶେଷ
ପାତଳ ବୁଦ୍ଧରେ ନାଲକଳର ସବା ଗୋଟାଏ ଉଦୟେ
(ଚାର) ଛାଣୀ କଥାମଧ୍ୟରେ ପଢ଼ାଇ ସେବାକ ସମ୍ବନ୍ଧ
ପଦ୍ଧତି ହୋଇଥିଲେ ସେ କେହି ଜଣେ ଦେଖିଲେ ପାଇଁ
ଦୋଷଶୀଳ ଭବପୂର ତାଙ୍କର ବିବାହ ଘାଟି ବେବାଳେ
ବ୍ୟାକୁ ବୁଝେ ପ୍ରଦାତି ହୋଇ ଲୋହମାତିକର ବାହୀମାତି
ଦୂର ଦୂର ହୋଇଥିଲା । ସମାଜୁ ସମୟର କୁଦାଳ ଠିକ
ବିଦ୍ୟର ବାବୁ ପୂର୍ଣ୍ଣକରୁ କଣେଗାସମ୍ବନ୍ଧ ବାବୁ ଗୋପନୀ-
ତାଙ୍କ ଯାଇବ ମହାଶୟମାଜେ ଏ ଦୂରତା ବିବାହର ଜାନ
ପ୍ରକାର କେବ୍ରୀରେ ଅଛି ତ ନାୟ ସୁନ୍ଦରକରର ବାରୁ
ମହାମାନ ଯାଇ ମହାଶୟ କହିବାରେ ଅବଶ୍ୟ ତାଙ୍କପା-
ତ ଅନ୍ତର୍ବାଜରେ ଏହିକି କହାଇଛି । କବିପାତ୍ର ଏହେସେ
କି କବି ଏହି ଏଠାରେ ପଦ୍ମା ନିଜେ ସେ ସବାକୁ
ଜାନାଇବାରେ ସାହାଯ୍ୟ ଅନେକମରେ କଲେ । ଅନ୍ତର୍ବ
ବ୍ୟାକୁ ଏ ନିଷଦ୍ଧ ଆପଣା ମହି—ବିକୁଣ୍ଠ ବିଦ୍ୟାପତିତ୍ତ
କଳିକର ଅଛି ପାଠା କହ ଏହ ପରିଚୋଡ଼ରେ
କଲାତମନ ହୋଇଥି ସବି ଏବଳ ତ ଗୋଲ ମରନତ
ହେଉ ସେଠା କୁଞ୍ଜୀପାଇ ଦେବକେ କେବେ ରେହାଇ
କଲାତମନ ଦେବକେ କେବେ ଅନ୍ତର୍ବ ଉପର କରିବ ଏହ
ଆପଣାକ ଅପାର । ଏ ଗୋଲଙ୍କ ବର୍ଣ୍ଣ ହେଲ ଖୋଜ
କାହିଁକି କହିବାକରାଯ ପ୍ରତ୍ୟେ ହୋଇଥିବା ସେଇ
କଲାତମନ ଦେବକେ ସେ କବ ଏହା ଦେଖିବେ ସେପରିବାକ
କଲାତମନ କାନିଷ୍ଠ ସେଥାରେ ବିଭିନ୍ନ କମଳାରେ ବ୍ୟାକିଲି
ଦେଖିବି ଏପରି କାହିଁକି

ଅନ୍ଧାରୀ ଦେଖୁଥିଲା ତାରକର ସମ୍ମ ଉଦୟ
ପାଇଁ ହୃଦୟ ଅଛି ପରିଶ୍ରମୀ ସେ ପରିଶ୍ରମର ଜ୍ଞାନ ଦରି ବାହୀ
ଏହି ପରିଶ୍ରମର କରକ ଅଭିଭୂତ ଯେତାରେ ଦୁଃଖ ଅଭିନନ୍ଦିତ
ପାହା ବର୍ଣ୍ଣମାନ ତାଙ୍କ ପରିଶ୍ରମରେ ବନ୍ଦ ସୁନମି ହୋଇ
ଥାଏ ।

୪୦ ଦାର୍ଢିଲର ସମ୍ବନ୍ଧରେ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ
କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ
କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ
କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ କହିଲୁ

ପଦବୀର କେହିଁ ଶାକକେ ତଳାଇଠା ଲାଗିଥିଲା
ଶର୍ମାର ସବୁ ଅଛି ।

କେହାପରି ମିଳନଦିଏଇଟ କରିଲେଣା କମାନ୍ତେ ସେମନ୍ତ
ଶାସିବ ବ୍ୟଥ କରୁଥିଲୁ ତେମନ୍ତ ନନ୍ଦିଣୀ କମାନ୍ତେ ଯଦି
ତାହା ବ୍ୟଥ କରିବା ନମାନ୍ତେ ସର୍ଥଗା ।

ଏ ଆଜିକ ପ୍ରସଲ ଅବଶ୍ୟା ମନ ହୁତେ ଅଭିଭବ୍ୟ ଖୋଚୁ
ହୋଇଥିଲା ।

ପଢ଼ିପ୍ରେରକଙ୍କ ପତ୍ର ।

ଶ୍ରୀକାଳବ ହେଉଛୁ କେବେଖଣ୍ଡ ପଦ ଏ
ଶ୍ରୀପାତ୍ରରେ ମନ୍ତ୍ର ପକାଶ ହେଲା ନାହିଁ ।

ବେଳେଇଣ ଅଦ୍ୟାନ—ଆପଣମାନକର
ଚିତ୍ତୋଡ଼ ନ ପାଇବାରୁ ପ୍ରକାଶ ହେଲା ଲାହ
ଇହା ହେଲେ ଶାସ୍ତ୍ର ପରିଚୟ ଦେବେ ।

ପ୍ରେସିପଟି

ପ୍ରେରିତପତ୍ରର ମଧ୍ୟାମର ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାକେ
ଦାୟୀ ହୋଇ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାଲ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉତ୍କଳପାତ୍ରକା ସଙ୍ଗୀ-
ଦିକ ମହାଶୟଦ ସମୀପେ
ମହାଶୟ ।

ଅମୃମାନଙ୍କର ତେଶବେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ-
ଥିବା ବାଲ୍ୟବଦୀତ ଯେପରି କୁଣ୍ଡଳିଷ୍ଠମନଦେଖୋ
ପାଇ ସଂସାଧାରଣରେ ବହୁଅଛୁ ସେହିପଣ
ଅଛି ଗୋଟିଏ ଚିରବେଗୀ ବିବାହ ମଧ୍ୟ
ଅନେକମୁଲରେ ମୁଲପତନ ଦେବାର ଦେଖା
ଯାଏ । ଏବେଶୀୟ ସଂସାଧାରଣ ବିଜ୍ଞିମାନେ
ଅପଣାଁ ଚିରବେଗାକାନ୍ତ ସନ୍ତୁକ୍ତ ସନ୍ତୁତିମା
ନକ୍ଷ୍ଟ ବିବାହ ଦେବା ସକାଶେ ସେମାନଙ୍କର
ସେଗଲୁ ଗୋପକକର ଉପି ଉତ୍ସାହଶୁଣୁଳିବେ
ଆବନ୍ତି ହରି ଓ ସେମାନଙ୍କର ଶାସନର

ଅବସ୍ଥାପତ୍ର ଅଟେ ଦୁଷ୍ଟିରଙ୍ଗରେ ନାହିଁ ଏହା-
ଦେଲକେ ସମ୍ବାଦରେ ଜୀବିତାର୍ଥ ସକଳ
ଶାଖାଙ୍କ ନିୟମମାନ ବିସ୍ତରଣ କରିପାରେ
ଓ ପୂର୍ବାଧର ବିଗ୍ରହ ନ କର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରେ
ପ୍ରତିଦିନ ଦେବାଦ୍ଵାର ସେ ଆମ୍ବାନବ୍ରର ଏବେ-
ଶର କେତେବୁଝ ଅମଙ୍ଗଳ ସାଧର ହେଉଥିଲୁ
ତହିଁପତ୍ର ସେମାନଙ୍କର ବିହିନୀତ ଦୁଷ୍ଟିର
ନାହିଁ ।

ଶ୍ରୀରାଧାର ମନ୍ଦିର ସେପର ନୌକଟ୍ୟର
ମନ୍ଦିର ଏପରି ଅଛି କାହାରିଷଙ୍ଗେ ଲାଶିଛି ହୁଏ
ନାହିଁ । ସେତେବେଳେ ଶ୍ରୀରାଧା ଚିରଭୂତରୁ
ହୋଇ ରହିଆଏ ତେଣେବେଳେ ମନ୍ଦିର ଖୁଲୁଣ୍ଡିବା
ବା କେଉଁଠାରେ ? ରନ୍ଧ୍ରୀସ୍ଥାନଙ୍କର ସନ୍ଦେଶ
ବା କେଉଁଠାରେ ? ସ୍ଵାରର ସଂଖ୍ୟାବା ବି
ବେଳୁଣ୍ଡିବା କେଉଁଠାରେ ? ଏବର ଏକାବେଳକେ ଅସାର
ହୋଇ ପଡ଼ିଲା ଏହିପ୍ରକଳେ ସେ ସାରାରି
ଶ୍ରୀରାଧା ବିବାହ ସେମାନଙ୍କ ଭୂପରେ ଅର୍ପିତ
କରିବା କେବେଦୂର ଲଧ୍ୟାୟୁଧଙ୍କର ବିବେଚନ
କରିଲୁ । ଅଛି ଶାଶ୍ଵତନନ୍ଦରେ ଯାହା ବିଶ୍ଵାସ

ଅଛି ସ୍ତା ପୁରୁଷ ଅକ୍ଷାଙ୍ଗବିଶ୍ଵା କେବେ ଅଛାନ୍ତ
ସ୍ତ୍ରୀ ଓ ଅର୍ଦ୍ଧାଙ୍ଗ ବୁଲିହାଏ ବା ବିପରୀ ପ୍ରଣାମ
ସଜ୍ଜନ ହେବ । ସ୍ତ୍ରୀଅଙ୍ଗକ ପ୍ରଣାମ୍ କିମ୍ବାଳକରେ
ଯୌବନର ଅଭିଷୟ ହେଉ କୁପାତ ସଜ୍ଜନ
ହୋଇ କୁଳର ବିଶକ୍ଷସରୂପ ହୋଇ ଉଚ୍ଚେ
କେବେବେଳେ ସେହି କାର୍ଯ୍ୟହାର ସେ ତନ
ସାଧାରଣରେ କେବେବେଳେ ଅପ୍ରମାତର ହୋଇ

ହୁବୁ କିନ୍ତୁ କିନ୍ତୁ ଅବହୁ ସମ୍ମାନ ଲାଗୁ କରି-
ବାକୁରୁ ଏ ଜାହା ବଚନାଙ୍ଗର । ଭେବେ ଏହାଦି
ପା କାରିବ ସହସାଧାରଣଙ୍କର ନାମ୍ବି ନା
ନିଧି ପୂର୍ବଙ୍ଗର । ସେଥିର ଜ୍ଞାନ ଓ ବୁଦ୍ଧିର ପରିପକ୍ଷ
ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବେଳନ ନ କର ବାଲ୍ମୀକିବାର
ହେ ତୁ ଅମୃତଙ୍କ ଦେଶରେ ଗୋଟିଏ ଗୋ-
ତିଲ୍ପୁ ବ୍ୟକ୍ତିଗୁରୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଶର ହୋଇ
ନାନା ଅନ୍ତରୁ ଜୀବକରୁ ଅଛି ଏହିପରି ଏ
ତିରବେଶୀ ପ୍ରଥାତ କମେ ମୁଖପରନକୁ ସେ-
ପାଳ ଗଠିତିଥୋଇ କ୍ଷେତ୍ରବେଳେ ସହସାଧା-
ରଙ୍କ ସମୁଖୀନ ଅବସ୍ଥା କରିବ ହେତେ
ବେଳେ ଏହା ଏକାନ୍ତ ଅନବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ
ପଡ଼ିବ । ଅତିରି ଏହେଶୀଯୁ ଦୃଢ଼ ଓ ଅପରା
ସହସାଧାରଙ୍କୁ ଅନୁଶେଷ ଯେ ସେମାନେ
ଏକିବ ଏହି ତିରବେଶୀ ବିବାହ ପ୍ରଥାରୁ ମାନ୍ଦ
ରହିବା କାରିବ ସହେତୁଭାବେ ସହଶିଳ
ଭେବେ । ରତ ।

ବିଷୟକ କଣେ ଦେଶହରେଷ
ବିଷୟକ

ବାରମାର ତୁଟିକଥ ଦେବାର କାରଣ
ଆମ୍ବମାନଙ୍କର ଆର୍ଯ୍ୟମହାର୍ଷିଗଣଙ୍କ ବରନ
ଆପଣଙ୍କର ପଡ଼ିବାରେ ପ୍ରକାଶ ଦିଲେ ଚିର-
ବାଧକ ହେବୁ ।

ବର୍ତ୍ତନାହୁଁ ।
 ଗର୍ଜିନ୍ଦୁ କୁଣ୍ଡ ସଦ ଭୂମେକଷଣ, ପତନ୍ତି ଭାଗ
 ଛବିଥୟ କାଳେ, ନର୍ଦ୍ଦେଶ ଶଦ ପ୍ରତିମା
 ବସନ୍ତ, ଅରଣ୍ୟ ଜୀବେ ନରରେ ବସନ୍ତ,
 କାଳସ୍ୟ ଥାନ ସୁରତ ରତନ୍ତି, ଝୁଲେଶ କରା
 ମଳୟୋ ବଦନୀ ।

ସଥରୁ ଭୁବନେଶ୍ୱର ପାରୀ କଣ୍ଠାୟାର କାହିଁ ଦେବତା
ମନ୍ଦିର ପାଇଁ ହେଲାକି ବୋଲିଯାଇ ଗାରେ । ସଖାରୁ

ବିଜ୍ଞାନ

ଶ୍ରୀମତୀ କାନ୍ଦିତା ଗୋପନୀୟ ରାଧାକୃତୀ
ଚନ୍ଦ୍ରପୂରାଜାର ବସା ନିକଟସ୍ଥ ଆମୁମାନକର
ଦୋହାନରେ ଚନ୍ଦ୍ରକୋଣା ଓ ଦିଲାନୀ ଓ
ରେସମାର୍ଟରେ ଲୁଣା ଓ ଖେଳୁକଣସା ଓ କଲା-
କଣ୍ଠ ବିମାଖ ସତରାଚର ବିକ୍ରି ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମୟେ ତ୍ରାଵକବର୍ଗଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଭବିତ
ଅଛି । ତଦ୍ରିନ୍ଦ୍ରିୟ ଥର୍ମ କେତେବେଳ ଫେନୀର
ଜିନିଧାରୁ ବିକ୍ରି ସବାଟେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ନିମ୍ନ ଭୂଗରେ ଲେଖାମଳା ଯାନ୍ତାକର
ଯାହା ଅବଶ୍ୟକ ହେବୁ ଦୋହାନରେ ଅଛି ।

ପଣ ଦଳେ ସୂର୍ଯ୍ୟ ମୂଲ୍ୟରେ ପ୍ରାୟ ହେବେ ।
ପାରିବେ । ଏହଜୀ ଅମେରିକାନେ ବିନୋଦ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିଥିଲୁ । କେହି ଖରବ ବରିବାରୁ ଲାଗୁ କରିଲେ ତାଙ୍କ ବିଚିତ୍ର କରିଯିବ । ସହ ଦିନ୍ତ ଧାରମାଳ ବିନୋଦ ଦେବା ପୂର୍ବ ଅପରା ମନ୍ଦିରର ସକାରେ ବଜା କରାନ୍ତି ତେବେ ଏକ ରହିବୁ ଥିଲା ଟଙ୍କ ୨୫ ହରାବ ପଞ୍ଚା ଦେଲେ ପାଇ ପାରିବେ । ମାତ୍ର କାହାର ମନ୍ଦିର ଖ୍ୟାଳକର ଲାଭ ତାଙ୍କ ଉପରେ ଥିଲା । ମତ ଦେଖେ ଆତିର ପରି ମୂଲ୍ୟ କାହିଁ ଦେବାରୁ ହେବ ।

ତଥାରେ ।

କଳର ଶେଷା କି କି
କିମ୍ବେ ମନ୍ଦିରରେ
ମନେ ।

ବିନୋଦିତୀରେ
ଦେଖାଯାଇଲା ନନ୍ଦବା
ରେଜି ମାର୍କା ଓ ଜୋମ
ସବୁ ।

କ୍ରିଏସନ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ବିନୋଦ
ବିନୋଦିତୀର ପେନ୍-
ବିଲ ଓ ବିଲମ୍ ।

ପେନ୍-ବିଲ ବାବା କରି
ମାତ୍ର ହେବ ।

କିମ୍ବେ ।

କିମ୍ବେ ।

ପାରିବାର କାହାର ପଞ୍ଚାରେ
କୁରୁ ପରିଷାର କରିବା
ଅବା ମେଲ—ଅର୍ଥାତ୍
ମୁଦ୍ରା ପରିଷାର ।

କିମ୍ବେ ।

କିମ୍ବେ ।

ପାରିବାର କାହାର ପଞ୍ଚାରେ
କୁରୁ ପରିଷାର କରିବା
ଅବା ମେଲ—ଅର୍ଥାତ୍
ମୁଦ୍ରା ପରିଷାର ।

କିମ୍ବେ ।

କିମ୍ବେ ।

କିମ୍ବେ ।

କିମ୍ବେ ।

ପାରିବାର କାହାର ପଞ୍ଚାରେ
କୁରୁ ପରିଷାର କରିବା
ଅବା ମେଲ—ଅର୍ଥାତ୍
ମୁଦ୍ରା ପରିଷାର ।

ଆଲିଟିବିହି କର କମ୍ପାର୍

କୋଷ୍ଟକ କାନ୍ଦାରସ ଅମ୍ବ ଦୋକାକ କିନ୍ତୁ
କିମ୍ବେ ସକାରେ ମୋଟା ଓ ମନ୍ଦିର ଅଳ୍ପ
କାରି ଓ ତାରବୀର କର୍ମର ଦୋକାକ ପିଇଲାହା ।
ପେ ଯାହା ପରିମାଣ କରିବେ ପୁରୁଷ ମୂଲ୍ୟରେ
ମିମ୍ବାଦମତେ ପାଇ ପାରିବେ ।

କାମ ଧେଇ ହେଲାକୁ ମେହେନ୍ଦ୍ରାଜା ଦେଇ
କାହାରେ ଅଳକାର ଦେଇ ଯିବେ । ଆର
ଦେବାର କିମ୍ବୁ କାହିଁ ।

ନାମବିଲ ମୋହର, ତୁହା ଓ ଶାଯୋଗି
କିମ୍ବେ କାହାର ହେଉଅଛି ।

୧୯୩୮ } } ଶା ଅଭିବନ୍ଧିତ କର
ବିତକ }

ବିନୋଦିତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଭାବମାଳ ଅମ୍ବ ଭାବ-
ଧାଳିଯେ ବିଚିତ୍ର କମିତି ପ୍ରସୁତ ଅଛି ।
ପ୍ରାଦୁରମାଳେ ଏଠାରେ ତରି ବଲେ ପାଇ
ପାରିବେ । ବିଦେଶୀୟ ପ୍ରାଦୁରମାଳେ ଡାକମା-
ଳ ସହି ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେବକଙ୍କିଷ୍ଟ
ସହି ଭାବମାଳ ପାଇବାର ଦିନ ଯିବା ।

ବର୍ଷର ରସ ।

ଏହାକୁ ସେବନ କଲେ ଅଗାମୀ, ଅଦ୍ୟାର,
ଅମାବିଷାର, ବିଜୁବିଷାର, ପ୍ରଦୁରାର, ବାଲକ-
ମାଳକର ସମସ୍ତ ପ୍ରହାର ଅଭିଷାର ଓ ହୃଦୟ-
ମନ୍ଦିର ହୁଲ ହୁଅଇ । ମା ୨ ଏଟିବେ ।

ବିଜେବର ରସ ।

ଏଥରେ ବିନୋଦ ପ୍ରହାର ମେହି, ତେବେ
ପ୍ରକାର ତୋଗାତ, ଅନ୍ତିମ, ମୁହୂର୍ତ୍ତ, ସୌମ୍ୟ-
ସେବ ଓ ପ୍ରଦର ଦଳ ହୁଅଇ । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨
ଟଙ୍କା କିମ୍ବେ ।

ବିଜିତ ପୂର୍ଣ୍ଣବ୍ରଦ୍ଧିତ୍ୱ ।

ବୈଗାତ୍ରୀ ବୈଗାତ୍ରୀ ମୋଦିବ ।

ନିଷେଗୀ ଲେବେ ଏ ମୋଦିକ ସେବନ
କଲେ କଳ ବର୍ଷି ଦକ୍ଷ ଓ ଶାତ୍ରାର ଅଧିକ ଦକ୍ଷ
ସୁତ୍ର ହୁଅଇ, ବିଲକ୍ଷଣ ଶଥ କୁଣ୍ଡ, ସବୁରୀର
ପ୍ରଦର ଅବାର କଲେ ପାତ୍ର ଦୋକାର ଯାଏ,
ରୋଗୀ ପରେ—ପରିଷାର (ଯାହାର ବିନୋଦ
କରିବାର), ଶୁଦ୍ଧିଷ୍ଟ, ପ୍ରମେହ, ଅଭିଷାର, କଞ୍ଚି-
ମୁନ୍ଦ, ଧଳିରଙ୍ଗ ପ୍ରଦରି ନାନା ରୋଗ ଦଳ
ହୁଅଇ । ମୂଲ୍ୟ ମା ୨ ଏଟିବେ ।

ଭାବିତ ମୁହୂର୍ତ୍ତ } ବିଜେବର,

ଭିଷଧାଳୟ ଦେବତା } ବିଜେବର
କିମ୍ବେ । କିମ୍ବେ } ଶା ପଞ୍ଚାରିତା ।

ଏକପରିବର ମନ୍ଦିର ।

ଦେଖିବୁ ରୂପବରଗୁରୁ ପ୍ରସୁତ ମନ୍ଦିରମାଳ ।
ଏଥରେ ପରିବ ତିମ୍ବ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ବିଶାପିକ
ପରାର୍ଥର ଲେବେଗାତ ଜାହିଁ । ପ୍ରଦର ତିମ୍ବ ୨୫
ମାତ୍ରାକ୍ ରଙ୍ଗା କିମ୍ବେ ଅବା ।

ନୂତନ ଧାରୀଷା । ନୂତନ ଧାରୀଷା ।

ଏହା ୧୦ ପ୍ରହାର ଦେଖାଯି ଏହା ୫ ପ୍ରହାର
ଦେଖାଯି ମସିହାର ପ୍ରସୁତ । ଏହା କରିବାର
କଲେ ସହିବି ପାରିବିଦିଶ ଭାବିବାର

ସବୁ ଶୀଘ୍ର ଫର୍ମିଗ ହୋଇଯାଏ । ପାରିବ ଗା,
ଗରମୀ ଗା, ନାଲା ଗା, ବେଳ ଓ କାବ
କରିବାର ଗା, ଶୋଇ ଗା, କାନ ଗା, ବାଜିର
ଦୂଳ, କୋଣ୍ଠ ବାତିଳ୍ୟ, ଅଲାର୍ମ୍ୟ, ପେଟଫଲ
ଶପଦିଆ, ବାର୍ଷି, ଶୟବାର୍ଷି, ପ୍ରସାବପାତା,
କୁଣ୍ଡିଆ, ଥାବୁଗୋକାଳ୍ୟ, ଏବଂ ଭବନବ କୁର
ଇତ୍ୟାଦି ଶୀଘ୍ର ଏବଂ ନିର୍ମା ଅପରା କୁବା ।

ମନ୍ଦିର ଦେଇ ।

କାନ୍ଦା ହେବାରେ ମନ୍ଦିର ପ୍ରସୁତ କରିବେ ।
ଧବିନ ଓ କୁଣ୍ଡ ସେବନ ଯେବେ ତେବେ କିମ୍ବୁତ
ଶାଖା ଅବିଷେକ କରିବେ । ବାହୁ, ପାତ୍ର, କୁଣ୍ଡ,
କୁଣ୍ଡିଆ, ପଦ୍ମପାତା, କୁଣ୍ଡିଆ, କୁଣ୍ଡିଆ,
କୁଣ୍ଡିଆ ସେବନ ମହୋଷିଷା । ଏହା ବ୍ୟାପକ
ସେବନ ପାଇବାର କାମ କରିବେ । ପ୍ରଦର ବ୍ୟାପକ
କରିବେ । କୋଣ୍ଠ ବ୍ୟାପକ କରିବେ ।

ପାରିବ ପ୍ରଦର କରିବେ । କାନ୍ଦା କରିବେ ।
କାନ୍ଦା କରିବେ । କାନ୍ଦା କରିବେ ।

ଉତ୍ତମ୍ ପରିଲିଖିତ ସାଲମ୍

ବିତକ ପିଲ୍ଲା ଭାବମାଳ ଦୋକାକ ଏବେ
କଳେ କରିବାର ।

ମୁଖ୍ୟ ଏବଂ ଦେଇବ ।

ନିଷେଗୀ ରୂପବରଗୁରୁ ପ୍ରସୁତ ମନ୍ଦିରମାଳ ।
ଏଥରେ ପରିବ ତିମ୍ବ ଅନ୍ତର୍ମାଳ ବିଶାପିକ
ପରାର୍ଥର ଲେବେଗାତ ଜାହିଁ । ପ୍ରଦର ୨୫ ମାତ୍ରାକ୍
ରଙ୍ଗା କିମ୍ବେ ଅବା ।

ମାତ୍ର କୋଣ୍ଠ ପରିବ କରିବେ କିମ୍ବୁ କରିବେ ।
କାନ୍ଦା କରିବେ ।

ପରାର୍ଥ କରିବେ । କାନ୍ଦା କରିବେ ।
କାନ୍ଦା କରିବେ ।

କାନ୍ଦା କରିବେ । କାନ୍ଦା କରିବେ ।

କାନ୍ଦା କରିବେ । କାନ୍ଦା କରିବେ ।

କାନ୍ଦା କରିବେ । କାନ୍ଦା କରିବେ ।

ଅତିରିକ୍ତ ।

ଦୁଇଲପିକା ତା ୨୫ ରଖ ମାତ୍ରେ ଅଗ୍ରମ୍ ସନ୍ ୧୮୮୫ ମେଡ଼ା :

ବି କ୍ଷା ପନ |

ବ୍ୟାକିଲିଙ୍ଗ

ନୁହନ ପୁଷ୍ଟିକ ! ! !

କବିତା ସୁର୍ଯ୍ୟକ ।।

ପ୍ରଥେକ ଗୁହସ୍ତର ଅବଶ୍ୟକାୟ !

ଏ ପ୍ରବାଦ ଧୂଷ୍ଠକ ହଳନ୍ତାଷାରେ କେବେହେଁ ସ୍ଵକାଣ୍ଡିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଦେଶରେ
ପିଲାମାକେ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଉତ୍ସମରୁପେ ପ୍ରତିପାଳିତ ହୃଅନ୍ତି କାହିଁ ରହିର କାରଣ ଦେବଳ
ଶୁଦ୍ଧମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତା । ଏହି ଅଜ୍ଞାନତା ବିଦୂରର କରିବା ମାନସରେ ଏହି ଗୁରୁ ଖଣ୍ଡିକ
ପ୍ରକାଣ୍ଡିତ ହୋଇଥିଲା । ଶିଶୁକୁ ଏ ପ୍ରବାରେ ନିଷେଗରେ ରଖିବାରୁ ଦେବ ଏବଂ ସେବ ଉପହରୀ
ଦେଲେ କି ପ୍ରବାର ଚିକିତ୍ସା ଦେବ କି କି ଚିକିତ୍ସା । ଅବଳମ୍ବନ କରିବାକୁ ଦେବ କାହା ସୁନ୍ଦର
ସରଳ ଭାବରେ ଏହି ଧୂଷ୍ଠକରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟବାହୁ, ଶିଶୁ ଜନ୍ମକାଳୀନ
ପ୍ରତିଥି, ଅନୁଭବତା ଓ ସରର ବିବରଣ ଶିଶୁର ଆୟ୍ଵ ଲଭ୍ୟାଦି ବିଷୟମାଳ ଏଥରେ ସୁନ୍ଦର
ଜାଗରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ହୋଇଥିଲା । କଟକ କଲେଜର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାହୁ ବିମାପରିଷଦ ମୁଖ୍ୟୋପାଧ୍ୟେକ
ଦିବକରେ, କଟକ ପ୍ରିୟିଂ କମ୍ପ୍ଲାକ୍ସନ୍ୟାରେ, ବାଲୁବଜାରପୁର ଓଡ଼ିଶା ସେସ୍ଟ୍ରିଲମେଡିକ୍ କ୍ଲିନିକରେ,
ଅଲମତନ ବଜାରପୁର ବାହୁ ଭାଗୀରଥୀ ସାଠିଯୁକ୍ତ ପୁସ୍ତକାଗାରରେ, ମେଉକେଲ ମୁଲ
ନିରବେଶିତରେ ଭାବୁ ଦିଲେ ଏହି ଧୂଷ୍ଠକ ମିଳ ପାରିବ । ଏକଥିରେ ବଜାର ଖଣ୍ଡ କଥ୍ଯ କଲେ ଏକ
ଅଶ୍ଵ ଉତ୍ସବାର ଦିଅଯିବ ।

ଓଡ଼ିଆ ସେୟୁଁଲ ମେତିକେଳ ଦଳ,
ବାଲୁବଜାର, ସହର କଟକ ।

ଏଠାରେ ରାଜସଙ୍ଗ ସକଳ ପ୍ରକାର ଆହୁତି, ପ୍ରେଟେରୀ ମେଲାଷଳ, ଅନ୍ଧ ଶାନ୍ତି ଦିବ୍ୟାକ ଥିଲା
ଯନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିରରେ ବିଚିତ୍ର ହୁଏ । ମୋପ୍ରାସଳର ଅର୍ଜାର ଅଳ୍ପ ଥିଲା କାଳ ମଧ୍ୟରେ ସର୍ବଦରକ ହସ୍ତ
ହୁଏ । ପଢ଼ାଇ ତମ୍ଭା ଦୂରର ପ୍ରେସରିଟିଭକ ନାମରେ ପଠାଇବାକ ହେବ ।

ମହା ମେଳା ଦର୍ଶକ ।

ମୂଲ୍ୟ ଟ ୧୦।

ବଢ଼ିବ ପ୍ରଧାନ କଣ୍ଠାମାତ୍ର ଯଦ୍ୟାଲୁଯୁଦ୍ଧର
ହନ୍ତପୁ ଦେଇଥିବ । ଭାବୁ ସ୍ଵତ୍ତବ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ଜୀବନଶକ୍ତିର ମହାଶୟ ଯେହିଁ ମହି
ଦେଇଅଛନ୍ତି ତାହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା
ଯଥା—

ଶ୍ରୀ ବାବୁ ଗୋଦିନରଥଙ୍କ ପ୍ରଣୀତ “ମହା-
ମେଳା ଦର୍ଶନ” କ୍ଲାନ ବିଦ୍ୟାକୟ ପକ୍ଷରେ
ଖଣ୍ଡିଏ ଅଛି ଉପଯୋଗୀ ଏବଂ ଉପଦେସ୍ୟ
ପାରିବୋଛିକ ସ୍ମୃତିକ । ଏଥରେ ବିଗନ ମହା-
ମେଳା ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନବିଧ ଏବଂ
ଚୌତାହାକିରଣ ବିଷୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦୋଷାଶ୍ଵଳ ।
ରିତିକା ମଧ୍ୟ ସରଳ ଏବଂ ପ୍ରାଞ୍ଚଳ । ଶିଶ୍ରୀକାନ୍ତା-

ଗର ଜ୍ଞାନରେକୁର ମଦୋଦୟ କେତେବୁ
ସ୍ଵପ୍ନ ହିୟ କରିଅଛନ୍ତି । ଭାଲୁ ବିଦ୍ୟଳୟର
ଚତୁର୍ବୀପଣୀଯମାନେ ପାରଗୋଷିକରୁଥେ ଏସ୍ପୁକୁ
କୁ ନିବାଚନ କଲେ ଆମେ ଅଛନ୍ତି ଆଜ୍ଞାଦିବ
ଦେବ ।

ବିଦେଶ } ବେଳେ ରାଧାକାନ୍ତ ସୟୁ
କିଏଷୁଦ୍ଧନାମେକର
ଡିଗା

NOTICE,

Tenders are invited for lighting Pooree ghat road from Printing Co.'s Office to Pooree ghat Out-post in all 14 (fourteen) lamp posts; and Kizi-Bazar, from Balu bazar Chuck to Gonesh mundeer girls' school, 11 posts Oriya bazar 1 post; Gunga-mundir street from corner of Civil Court to Gunja mundir girls' school 4 posts; and Kali-gully or Mahidas bazar from Luckmee Narain Chowdhry's house to main road near Burdwan house 5 posts, total 35 posts.

For further information apply to the Vice-Chairman Cuttack municipality.

GOGGESHUR CHUNDER
21-E-85. Vice-Chairman

ବାନ୍ଦରା ପଣ୍ଡା ୧୯୮୫ ।

କଟକ ପ୍ରଦେଶକାନ୍ତିକ କୋଠାତାରୁ ମୁହଁ-
ଧାଟ ପାଣି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସମ୍ଭାଗାଟ ସଜ୍ଜରେ
ଗୋ ୧୪ ଟା, ବାଲୁବଜାର ଛକତାରୁ ଗଣେଶ-
ମନ୍ଦିର ବାଳକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳିବଜା-
ରେ ଗୋ ୧୧ ଟା, ଓଡ଼ିଆକାରରେ ଗୋ ୧
ଅଦ୍ୟାକାର କଚେର କୋଠାତାରୁ ଗଜାମନର
ବାଳକା ଫିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜାମନର ସତ୍ତା
କରେ ଗୋ ୪ ଟା, ଏବଂ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାର୍ଥୀଙ୍କ
ଚିଥୁରାକ କୋଠାତାରୁ ବର୍ଷମାନ କୋଠା
ନିକଟ ସଦରବସ୍ତୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରାଜିଗଳ ତମା
ମନ୍ଦିରାସ ବଜାରରେ ଗୋ ୫ ଟା ରାଖିବାକାରୀ

ଗୋଡା ଶୁଣି ଲକ୍ଷନରେ ଥଳୁଥ ଜାଳବାର
ଦାନ୍ତରେ ଦୟାପିବ ।

ସେହିମାନେ କାନ୍ଦୁରୁଚ ନେବାରୁ ରତ୍ନ
ବରବେ ସେମାନେ ବଢକ ମିନ୍ଦରସିପାଳଙ୍କର
ରାଜ୍ୟଚେତ୍ୟରମାନଙ୍କଠାରେ ଅବେଦନ କଲେ
ଏ ସମ୍ପର୍କୀୟ ଅଜ୍ଞାନ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ଆଇବେ ।

୨୩୦୮୯ ଦସ୍ତଖତ ଗ୍ରୋଗେର୍ଷର ରତ୍ନ
ରାଜ୍ୟଚେତ୍ୟରମାନ

ଦିବ୍ୟଧାରାରୁ ଏଥିହାର ତଣର ଦିଥ
ମାର ଥିଲୁ ବ ବସନ୍ତର ମା ଡେଲତା ବେଗର
ଏକ ନୂଜ ପ୍ରକାର ଭାଷା ଥମେ ବିଜା

ମୂଲ୍ୟରେ ବରବର ବରୁଥିଲୁ । ସେହିମାନଙ୍କର
ପ୍ରସ୍ତୁତି ଦେବ ସେମାନେ ଅମ୍ବ ନିକଟରେ
କର କଲେ ଶାନ୍ତି ପାଇ ଆଇବେ । ଗୋଟିଏ
ଧ୍ରୁବ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଭାଷା
ଶୂନ୍ୟବାରୁ ଦେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ଭାଷା
ନେବା ସମୟରେ ସେବନ୍ତର ନିତ୍ୟ ମୌର୍ତ୍ତିକ
ଜଣାଇ ଦେବୁ । କର ।

୨୩୦୯
ବିଜନ ଅମ୍ବବେଶାର୍ଥୀ } ଶା ପାଇ ତ୍ରୁପିତା
ଭାଷାଲୟ } କରିବାର
ଦିବ୍ୟବାର

ଏଥିହାର ସବ୍ୟଧାରାରୁ ଜଣାଇ ଦିଥ
ମାର ଥିଲୁ ବ ବସନ୍ତର ମା ଡେଲତା ବେଗର
ମୁଖୀନ୍ୟରେ ଅମ୍ବେ ତଳା ଚନ୍ଦ୍ରମଣୀ ବାହିର ନାମରେ ଦିଅମରର ତାକହାର ରେକର୍ଡର ସମ୍ବନ୍ଧ ନେବାର ନାର ବରାପରୁ ସେହି ନୋଟର ମୌର୍ତ୍ତି
ଆରେ ବନ୍ଦକ ମାଲମାନ ଅମ୍ବେ ସନ୍ଦ ପା ୮୮ ଟିକ୍ ଦେବ ସ ୧୦ ଆ ୧୦ରେ ଦ୍ରୁକେବମାନଙ୍କ ସାରାହିଲେ
ଦେବ କଟିବ ତୋଧ୍ୟ ବଜାର ଅଦାଳର କଟେଇ ସାମନା ସତକ ନିକଟରେ ବର ମାର ମୂଲ୍ୟରେ ବିଜା ବରଗୁ ସେହିମାନେ ହଜାର ବନ୍ଦକ ମନ
ମାନ ଅରହ କହିବାରୁ ରତ୍ନ ରାଜ୍ୟଚେତ୍ୟରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ବରକ ଦିବ୍ୟବେ ସେହି ବ୍ୟକ୍ତିମନେ ଯେ
ମାନ ଶୁଣିବ କହିବେ ତାହାର ମୂଲ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସାହ ଦେବାରୁ ଦେବ । ୨୩୦୯

ପରେଇ ବନ୍ଦକମାନ ବାର ବନ୍ଦକ ଦିଵ୍ୟ ମାଲମାନ ସବା ଏ କରି ଦେବ ।

୧ ମୁଖାର ହଜାର କଥ	ଆୟ }	ଆକାଶ ରେ ୨୫	୧୬ ମୁଖାର କାମକ ଓ ଦୟତା	ଆୟ	ବ ୦୪
୨ ମୁଖାର ବାରିକୀ	ଆୟ }	ଆୟ	୧୭ ମୁଖାର ନଥ ମେତ୍ର ଆମ	ଆୟ	ବ ୧୫
୩ ମୁଖାର ଅନନ୍ତକୁଳ	ଆୟ	ବ ୩୫/	୧୮ ମୁଖାର ମାକମାଳୀ	ଆୟ	ବ ୦ ।
୪ ମୁଖାର ଧାପଦ୍ର	ଆୟ	୨୮ ।	୧୯ ମୁଖାର କନ୍ଦମାହାର ବଜା	ଆୟ	ବୁନ୍ୟ
୫ ମୁଖାର ଚାତୁ	ଆୟ	୨୨୨	୨୦ ମୁଖାର କଟିର ପାତ୍ରକା	ଆୟ	ବ ୧୦ ।
୬ ମୁଖାର ଛତବାର ଧାନ୍ତୋର	ଆୟ	୨୩୦	୨୧ ମୁଖାର କଟିର ପାତ୍ରକା	ଆୟ	ଅନାକ ୧୧୪
୭ ମୁଖାର ତାଇକୀ	ଆୟ	୨୪	୨୨ ମୁଖାର କଟିର ପାତ୍ରକା	ଆୟ	ବ ୮ ।
୮ ମୁଖାର ଶିଲ୍ପିର	ଆୟ	୨୫୧	୨୩ ମୁଖାର କଟିର ପାତ୍ରକା	ଆୟ	ବ ୨ ।
୯ ମୁଖାର ଚନ୍ଦ୍ର	ଆୟ	୨୬୨	୨୪ ଏକଳ ବାହନମୁକୀ ମୋତ ସହିତ ମା	ଆୟ	ବ ୧୦/
୧୦ ମୁଖାର ରେବାରୀ	ଆୟ	୨୭୧	୨୫ ସୁନାର ଅନନ୍ତକୁଳ ଭମ୍ବ ସହିତ	ଆୟ	ଅନାକ ୧୧୯
୧୧ ମୁଖାର କନ୍ଦମାଳ	ଆୟ	୨୮୭	୨୬ ସୁନାର ମୁମ୍ବକା ମୋତ ସହିତ	ଆୟ	ବ ୧୮
୧୨ ମୁଖାର କୃତି	ଆୟ	୨୯୮	୨୭ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି ଥିବା	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୩ ମୁଖାର ମୁଦନଳ	ଆୟ	୨୯୯	୨୮ କଟିର ପାତ୍ରକ ସହିତ	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୪ ମୁଖାର କାନ୍ଦୁବକ୍ଷ ପୁରୀ ସହିତ	ଆୟ	୨୧୫	୨୯ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି ଥିବା	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୫ ସୁନାର ବକ୍	ଆୟ	୨୧୬	୩୦ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି ଥିବା	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୬ ସୁନାର ବୋଗାମ ଏକଳହରକୁ ଗୋଟିଏ	ଦେବ	୨୧୭	୩୧ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି ଥିବା	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୭ ସୁନାର ଚାତୁ ରାହୀ ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ	ଆୟ	୨୧୮	୩୨ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି ଥିବା	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୮ ସୁନାର ଦୋଖି ହାର ଗୋଟିଏ	ଦେବ	୨୧୯	୩୩ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି ଥିବା	ଆୟ	ବ ୦୯
୧୯ ଏଥୁମହିତ ଥିବା ଗୋଟିଏ ମୋହରଗୋଟିଏ	ଦେବ	୨୨୦	୩୪ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି	ଆୟ	ବ ୦୯
୨୦ ଏଥୁମହିତ ଥିବା ଗୋଟିଏ ମୋହର	ଦେବ	୨୨୧	୩୫ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି	ଆୟ	ବ ୦୯
୨୧ ସୁନାର ମଧ୍ୟ ମଧ୍ୟ	ଆୟ	୨୨୨	୩୬ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି	ଆୟ	ବ ୦୯
୨୨ ସୁନାର ମୁଦ୍ର	ଆୟ	୨୨୩	୩୭ ସୁନାର କେତାଳୀ ଶୈଥୁରି	ଆୟ	ବ ୦୯

ବାଲିକାଗଜ ।

ଦିଲାଖିର ଶ୍ରୀ ବରବେ ସବର କଟିବ
ଶୈଥୁର ବଜାର ବାର ଗୋପନାର ରମ୍ଭଲ
ବସାନକଟିବ ବାର ଅର୍ଦ୍ବବିଶ କର କମାନକ
ଦୋବାଲରେ ବିଜୟ ଦେବ ଅରୁ ସଥା—
୧୯ ପାତା ବାରିକ ପାତା ବାରିକ ପାତା ବାରିକ
୨୦ ପାତା ” ” ” ୧୦୭
୨୧ ପାତା ” ” ” ୧୦୮
୨୨ ପାତା ” ” ” ୧୦୯

ବେଗାରମାନେ ଅର୍ଦ୍ବବିଶ ଯେତ୍ରମାନେ ଏବଂ
ଦରେ ଦିଲୁ ମାନ ଅଥବା କଷ୍ଟ ଦରେବେ ଅର୍ଦ୍ବବ
ଗୁଲାବ ମଲାରେ ଘାର ଆବଶ୍ଯକ । ମୁଖୀନାମା

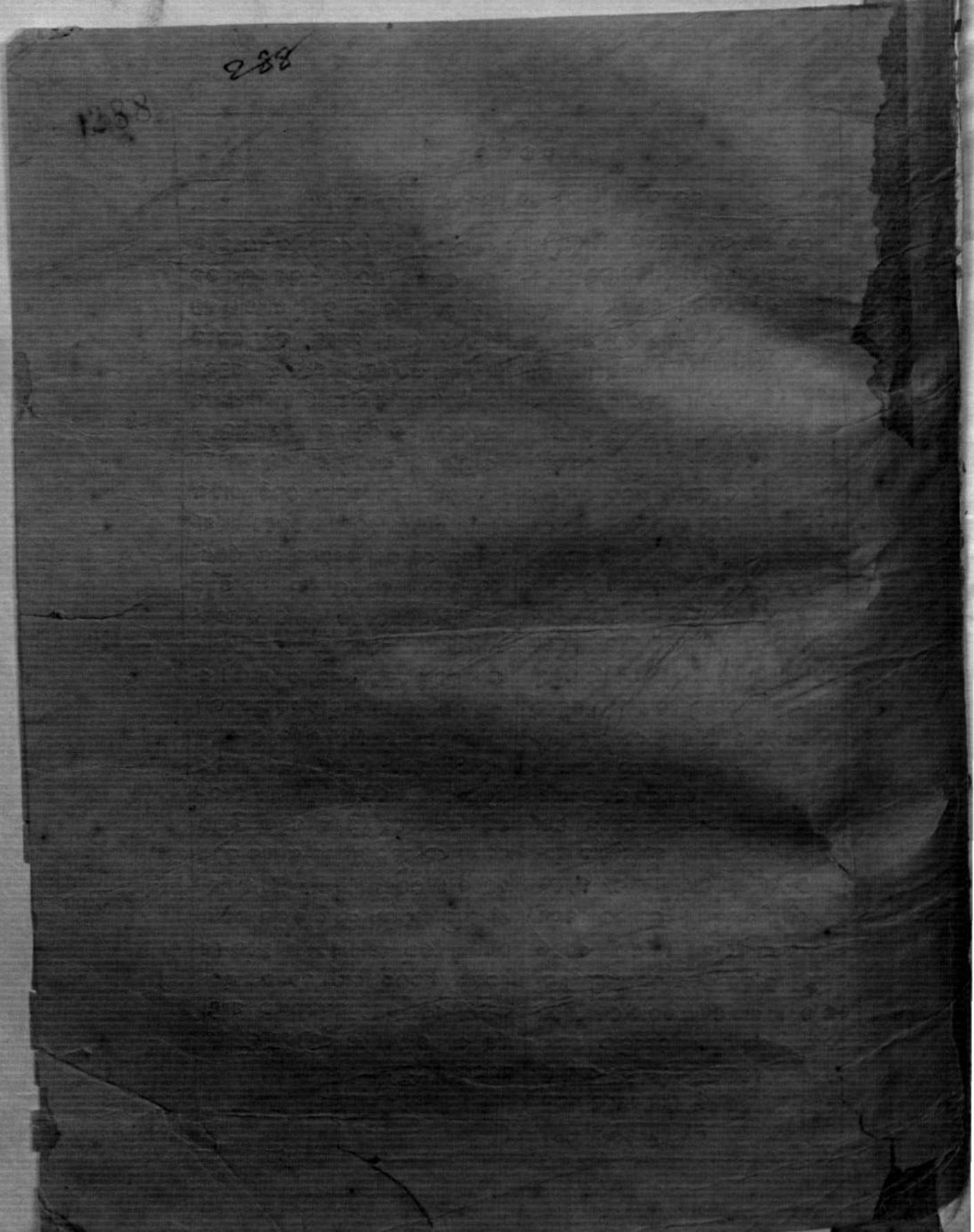
ଅଜିର୍କୁ।

ଭାବୁକଷେତ୍ରପାତ୍ର ଶାଖା ପରିଷଦ୍ ଅଗ୍ରମ୍ ସନ୍ଦର୍ଭ ମସିହା ।

ମୁଢ଼ ବାଜା ପାନବରମହେନ୍ଦ୍ର ବାହାର ।
 ତେବାକାଳ ଲାବାନିଗ ବାଜାକର ମାନବ-
 ଲା ଶେଷ ହେଲା । ଏହି ଦାନୁଷମନ୍ଦାଦ
 ଦେଖିବାରୁ ବଳମ କଲୁ ନାହିଁ ଓ ଶୋବରେ
 ମନ ପର୍ଯ୍ୟେକ ଦେଇଥିଲା । କରିଥାବ ଦାନା-
 କାର ପତିପାଇଥିଲା । ତେବାନାକର ବାଜ-
 ପାନବରଦର୍ଶ ଏବି ପ୍ରଜାକର ବାଧା ଅବଧିନୀତ
 ଏମନେ ଅର୍ଥକାଳ ନିମିତ୍ତ ଅଗାଧ ଶୋବା-
 ଗରରେ ମନ୍ତ୍ର ହେଲେ । ଅଜକୁ ଦ ୧୫ ନ
 ଦେଲା ପ୍ରଥମେ କାର ହେଲା ଏବି ତହିଁର ତିନି
 ଗୁରୁଦିନ ଦୂରୁ ଆସଥିଲା ପ୍ରଦାନ (ଯାହାକୁ
 ଲଙ୍ଘଣରେ ନମୋନିତ କୁବାୟାଏ) ଦେଖା
 ଗଲା । ଅବ୍ୟକ୍ତ ତାକୁର ଝାବାର୍ଟ ସାହେବ
 ଚକ୍ରା କରୁଥିଲେଇହୁପରେ ତାକୁର ନୃତ୍ୟେ
 ଭାବାକୁଷଙ୍ଗ ମିଳେଲେ । ଲଙ୍ଘନ କହିଲା
 ଏହାନରେ ଯେପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଲିଥାରେ ତର୍ହିରେ
 କୌଣସି ତୁଟି ହୋଇ ନାହିଁ ଏବି ତାକୁର ଝାବ-
 ାର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ପରିଶ୍ରମ ଓ ଯହ ବିଶେଷରେ
 ଲକ୍ଷିତ ହୋଇଥିଲା । କିନ୍ତୁ ହୀର ଲହାକୁ ଅପ୍ରତ୍ଯ
 କାଟାର ! ଯେତେ ଚକ୍ରା ହେଲେ ପଦା
 ମୁର କରିଛି ହେଲ ନାହିଁ ଏବି ସମ୍ପାଦ ଛପ-
 ହୁଏ ହୋଇ ଗଲ କାଳ ଘାଁ ପା ଗଢ଼ରେ
 ପ୍ରାଣ କେବଳ ମୁଦଗଲ । ସକାକର ବିଦ୍ୟୁତ୍
 କ ୨୦ ଓ ହୋଇଥିଲ । ଅଛି ଏବରମ୍
 ଦ୍ଵାରା ବଜ୍ରଭର କରିବ କରିଥାନ୍ତେ । କେ-
 କିଲ ବ ୪୦ ମାତ୍ର ହେଲ ବିବାଦ ହୋଇଥିଲେ
 ଏବି ମା ୨ ସବ ଲୋକୀର୍ଥ ପୁତ୍ରମାନ ହୋଇ
 ଅଛି ଏମନ୍ତ ବିଶେଷ ବିଦ୍ୟରେ ଏପରି କୀ
 ପୁରୁଷତ ଯିବା କୌଣସି ଲେଖିଥିଲେ ଅଗାବ

ଶୋକାବଦି ଅଟର । ଏଥିରୁପରେ ସେବେବେ-
 ଲେ ଏହାକର ଭୂରେଦ ଓ ଶୁଣ ସୁରଣ କରୁ
 ଅଛି ତେବେବେଲେ ହୃଦୟ ଧାର୍ଯ୍ୟାଜ୍ଞ ଅଛି
 ଓ ସେହି ସମସ୍ତ ମନରେ ଶୁଣି ଲେବେ
 ବାହାର ଅକାଳମୃଗ୍ନ ଅଥବା ହୃଦୟ ଅଛନ୍ତି ।
 ବାଲ୍ୟକାଳରୁ ସୁ ଶାସନ ଓ ଶିଶ୍ରାଥୀନରେ
 ଉତ୍ତରଦ୍ୟା ଦୂରି ଶିଶ୍ରାନ୍ତରେ ମୃଧ୍ୟ ପ୍ରଭାତର
 ଏମନ୍ତ ମୁନର ପରିଚାର ଏହି ଅଳ୍ପ ବୟସରେ
 ଦେଇଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କୁ ଦେଖି ବାହାର
 ସରୀରୁ ପିତାମର ମୁଦଶୋକ ଲେବେ ପାଷୋ-
 ରିଥିଲେ ଏବି ଅଶା କରିଥିଲେ ଯେ ତେଣା-
 ରେ ଏ ଜୁଗେ ଅଛି ଶୁଣବାକୁ ଏବି ଅଭୁନ
 ଲାର୍ତ୍ତିବାନ୍ ବାଜା ହେବେ ବିନ୍ଦୁ ଦେବ ବିପାକ
 ରେ ଶାଇବା ଅମରେ ଧୂଳପତଙ୍ଗ ଦେଖର
 ଅଶା ଦର୍ଶା ଦେଇବାକ ସକାରେ ଦୂରିଲ । ଏ-
 ସବୁ ବଳକର ଆଉ ବି ଦୂରେ ହେଇଥାରେ ।

କୁଳପ୍ରଥା ଅନୁଯାରେ ବଜକରମଣ୍ଡିପାନେ
 ବାଜାକର ମୁଠଦେହ ଶାହଶେଷ କ ଦେଉଣ୍ଠ
 ଗଡ଼କୁ ଦେବ ବାହାର ଗଲେ । ଅଛି ସେଠି-
 ରେ ଯଥାଦିରେ ସମାଧ ସର୍ବ ତିଆଦ
 ଦେବ । ଏବି ଲୁହନ ସୁବର୍ଜ ରଜପଦ ପୁରୁଷ
 କରିବେ । ତରୁଥିରଣ୍ଣୀଷ୍ଟ ମହାରାଜା ଶାରୀର-
 ଶୀରଦେନ୍ତ ବାହାନ୍ତର ମୁତ୍ତ ନାବାଲଗ ସକାଳୁ
 ଦସକାରୀ ଦେଇ ପୋକିପୁରୁ କରିଥିଲେ ସେ
 ଦେବ ତେବେକ ବାର୍ଷିକ କରିଦେଇ ବୁଲି-
 ଗଲେ । ଏଥର ପରମେଶ୍ଵରନାମର ସମସ୍ତ
 କର ଏହି ପ୍ରାର୍ଥନା ସେ ଏହି ଶିଶ୍ରାନ୍ତାନ୍ତିର
 ବାର୍ଷିକାବ କରନ୍ତି ।

କୁଳ ମନ୍ତ୍ରୀ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

୧୦ ଜାନୁଆରୀ
୧୯୭୫ ମସିହା

୩୫ ଦିନ ମାତ୍ରେ ସପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା । ମୂଲ୍ୟ ୧ ଟଙ୍କା ୧ ମହ ଟେକ୍ସିପ୍ ପାଇଁ ଏତିବାର

ମୂଲ୍ୟ	ଅତ୍ୱିମ	ବର୍ଷାର୍ଥ
ଗର୍ଭିକ	ଟ ୫୫	ଟ ୨୫
ଭାବମାସିଲ	ଟ ୦୫	ଟ ୧୯

ଓଡ଼ିଶାର ନିମିତ୍ତ ମହିନା ଗଞ୍ଜାମ କିଛି ।
ଅଧିକରେ ରହିବାର ପ୍ରସ୍ତାବ ଶ୍ରୀଶ୍ରୀ ବାର୍ଷିକରେ
ପରିଣମ ଦେବା ପର ଜଣା ପଡ଼ିଥିଲା । ଶୁଣା-
ଶୋବ ସେ ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ପଞ୍ଜାଲୁଙ୍କ ଆଉ
ପୋଲ୍ଲୁଙ୍କ ଦେବ ନାହିଁ ସୁରକ୍ଷା କଟକ ଓ
ବାଲ୍ମୀକି ଗୋଟିଏ ବ୍ୟବସାୟ ଉଠିଯିବ
ଏହି ବିଲଙ୍ଗ ଲଦିଗର ବିନ୍ଦୁ ବଢିବ ।
ଦେଖିଯୁ ଲେବନ୍ଦର ଗୁରୁଥିତେ ବନ୍ଧୁ ।

ବାଲ୍ମୀକିରୁ ଏବି ବଞ୍ଚି ଲେଖି ପଠାଇ
ଅଛି କି ବେତସେ ଉତ୍ତିଷ୍ଠିତ ମାନୁଷଙ୍କର
ଆବଶ୍ୟକ କଷ୍ଟ ଉପଲବ୍ଧରେ ସେଠାକୁ ଯାଇ-
ଥିବାକୁ କଲ୍ପନାକୁ ପଣ୍ଡିତ କାହିଁ ବନ୍ଦବାନି-
ନାହିଁ ବିଶ୍ଵାସ କରିବାକୁ ପଣ୍ଡିତ କାହିଁ ବନ୍ଦବାନି-
ନାହିଁ ଏବି ପରିବର୍ତ୍ତନ ସମ୍ଭାବନ ପାଇବାକୁ
ପୂର୍ବକ ଗୋଟିଏ ବୁଝାଇ ଦେଖାଇଲେ ଓ
ସାବେବ ପିଲମାନଙ୍କଠାକୁ ପରିବାର କେଇ ଏହି
ପଣ୍ଡିତଙ୍କଠାକୁ ବିଦ୍ୟାକୟ ସମ୍ରକ୍ଷୀୟ ଅନେକ
ବନ୍ଦବାନି ଦୁଇ ସନ୍ଧି ଦେଲେ । ଏହି ଉପଲବ୍ଧ-
ରେ ପରିପ୍ରେରକ ସମସ୍ତ ଉନ୍ନତିକୁ ପଣ୍ଡି-
ତକ ଅନୁରୋଧ କରିଅଛନ୍ତି କି ସେମାନଙ୍କ
ଏକବାକୁ କୌଣସି ଦାବୀ କଲେ ଯାହାକୁ
ବିଦ୍ୟାକୟମାନ ଦେଖାଇବା ପଣ୍ଠେ ପରିବାନ୍ତ
ଦେବେ । ଏଥିରେ ଶିଖକ ଓ ଶିଳ୍ପମାନଙ୍କର
ନ୍ୟାତ ବଢିବ ଏବି ଶିଖାର ଉନ୍ନତି ଦେବ ।

ମାନେଶ୍ଵରର ସବାଦପରିମାନକୁ ଅବଶ୍ୟ

ଦୁଃଖର ସହିତ ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଗର ଦୁଃଖ
ବୋମବାର ସକାଳେ ପାଇଲାଟ ଶ୍ରୀମର କଲୁ-
କଲାଯିବାନିମନ୍ତ୍ରେ ଦାଟ ପଢ଼ିବାକୁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେଇ
ଥିଲ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ଅଠବିଶ ଲେବ ଦିଲୁ
କାହାକରେ ଚରିତା କାରଣ ଖଣ୍ଡିଏ ବନ୍ଦବାନରେ
କଲାକୁ ଯାଢା କଲେ । ଶ୍ରୀମରଙ୍କରେ ପଦ୍ମବାହୀନ
ସମୟରେ ବିଦର୍ଭ ତାହାର କରା ଦୌତିରେ
ଧକା ଲାଗି ଲେଇଛି ପଢ଼ିଲ ଓ ଅବେହମାନେ
କଲମନ୍ତର ଦେଲେ । ପାଞ୍ଜିଙ୍କ ବନ୍ଦ
କଟୁରେ ସେହି ବନ୍ଦବାନିକ ଧରି ଅବା ପ୍ରୋକରେ
କୁକୁଳ କୁରି ଅବି ରଷା ପାଇଲେ ମାତ୍ର ଦୁଃଖ
କରି ଥାଏ ଏବି କଣେ ଧରୁଥ ଦୁଇମନ୍ଦେ ।
ଦିନର କୁଥର ଶ୍ରୀମରଙ୍କ ଜନମିମାନେ ଏହି
ଦୁର୍ଘଟନା ସମୟରେ ଦୁଇମାନ ସହାୟ
କରି କର ବରଂ କୌତୁକ ଦେଖୁଥିଲେ ।
ଅବଶ୍ୟ ଏଥି ମଧ୍ୟରେ ଏ କଷ୍ଟପୂରେ ପୁଲବ
ଅନୁଷ୍ଠାନ ଦୋହରିଥିବ ଏବି ତହିଁରୁ ସବଳ
କଥା ଜଣାପରିବ ।

ଗରମାସ ତା ୨୭ ରିଶର ସ୍ନେହେମାନ
ସମ୍ବାଦପତ୍ରର ସମ୍ବାଦକାରୀ ସ୍ମୁରେ ଲେଖା
ଅଛି କି ଜିଲ୍ଲା ମାସ ତା ୧୫ ରିଶରେ କଟକର
ଭାବର ବ୍ୟବସାଯକ ଅଥବା ତହିଁରକୌଣସି
ସହ୍ୟକ ନାମରେ ସେହି ପ୍ରେରିତପଥ ପ୍ରକାଶ
ଦିଇ ହୋଇଥିଲ ତାହା ଅନ୍ତରେ ଏହି ଶର୍ଷାସ୍
ବକ ଅଟିଲ । ବାର୍ଷିକ ବ୍ୟବସାୟ କିମ୍ବା
କିମ୍ବା ଅଟିଲ ।

ଦିନ ତୁମରେ ତାହା ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ କିନ୍ତୁ
ବର୍ତ୍ତମାନ ତାହାର ମନ ମାନ ଅଛି ସେ ସେ
କଥାମାନ ରିଷ୍ଟାପ୍ରତି ଏବା ମିଥ୍ୟା ହାତର ।
ସ୍ନେହେମାନ ପର ଉଚ୍ଚଶ୍ରେଷ୍ଠର ସବାଦପରିବର୍ତ୍ତ
ସମ୍ବାଦକଙ୍କ ପଥରେ ଏ ପରିଶାଳା ଗୌରବର
ଦିଶ୍ୟ ନୁହଇଲ । କିନ୍ତୁ ନ ହାତ କାହାର ନାମ-
ରେ ଗ୍ରାହିସୁତକ କଥା ଶର୍ଷାସାମାନ୍ୟ ତୁମ
ନୁହଇଲ । କେହି ଦିଶାପରେ ସେ ତାହା
ଶର୍ଷିଥିଲେ ଏବି ତହିଁର ବିପରୀତ ବିପରୀତ ବିଦ୍ୟା
କଲେ କୁହିବା କଟିଲ । ତାର ସମ୍ବାଦ ଲିଖିବ
ମଧ୍ୟ ବିଷୟ ମିଥ୍ୟା ଏବା ଅମ୍ବେମାନେ କିନ୍ତୁ
ନ ପାଇଁ ଅବସବ କହିବାକୁ ଦେଇଥିଲ ସେ
ସ୍ନେହେମାନର ସମ୍ବାଦକଙ୍କ ସହିତରେ କୁହାର
ଦିଅ ଯାଇଥାରେ ।

ଶ୍ରୀବନ୍ଦ ଗଲ ଶବ୍ଦବ ଦୂରଜ୍ଞବ କଟକର
ମଧ୍ୟ ଏ ନଗରର କୁଥ ପୁରସ୍ତାମାନ ଦିନର
ଦେଲେ ନାହିଁ । ଶର୍ଦ୍ଦିନର ସମସ୍ତ ତଳ ଏବେ-
ବେଳ ଯାଏ ରହିଥିଲ । ମେଧେଷଳରେ ଶର୍ଷାସ୍
ଥାକେ ଏବିପରିବର୍ତ୍ତ ବର୍ଷା ହୋଇଥିଲେ ଏବି
ତହିଁରେ ଗୁରୁବର୍ମ ନାହାର ଦେଇଥିଲେ ମାତ୍ର
ବାର୍ଷିକରେ କିମ୍ବା ହଜାର । ତେଣାର କୌଣସି-
ଠାରେ ପ୍ରତିବ ପରମାଣରେ ହଜାର ହୋଇ
ନାହିଁ । ଲନ୍ଦବେବଗା ଏ ବର୍ଷ ତେଣା କିମ୍ବା
ବଜଳାକୁ କାହାର ଯାଇଥିଲୁ । ବଜଳାକୁ
ଗୁରୁଥିତେ ଗୁରୁପାଇଦିନ ଏମନ୍ତ ଲଗାଗ ଦୁର୍ଗୁ

ଦୋର ସାଇଥିଲୁ ପେ ନିବା ଓ ପୁଷ୍ଟିରାଜୀମାଳ
ତୁଳିଲ ପଡ଼ିଥିଲୁ ଏବ ଏବି ପ୍ଲାନ୍କରେ ଭାବ
ଥୋର ଦୋର ସାଇଥିଲୁ । ଅଧିକ ଗର୍ବମ ଏବେ
ଜଳ ଜମା ହେବାରୁ ଖାଲ ଜମିର ଶୁଷ୍କ ପ୍ରୟେ
ମସର ପଢ଼ି ଅଛି ଏବ ଠେଙ୍କ ଜମିରୁବା କେତେ
ଦୃଢ଼ ଉତ୍ତରାଧି ଫଳକଃ ଅନେକ ବିଳମ୍ବରେ
ଏବାବେଳକେ ବହୁତ ଜଳ ବର୍ଷିବାରୁ ଗ୍ରୂ
କରିବ ଆଶାନ୍ତରୂପ ପୁରୁଷ ହୋଇ କି ପାଇଲେ
ସୁରା ମରୁତ୍ତର ଅଶ୍ଵବୀ ଦୂର ଦୋରଥିଲୁ ଏବ
ରତ୍ନ ନିଯମ ରାଶା ଆଇଥିଲୁ ।

ଜଳକର ଧାର୍ତ୍ତିବିହାର ମବଦମାର ଉଦୟ
କିମ୍ବେ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘନମସନ୍ ସାହେବ
ପରେହି କଲେବର ଜଗତ୍ପତି ଦୟାର ଅବଳକ
ସାରଥବାର ଏଥୁପ୍ରଦେଶ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଟ । ସେଠାରୁ
ଜଗମାର ତା ଏକ ରିକର୍ଦେ ଫେରାଥେ ଏ ମାର
ତା ୧ ଚିତ୍ରରେ କେନ୍ଦ୍ରପତ୍ର ଯାଇଥିଲୁଣ୍ଟ ।
ସେ ଆହୁରରେ ଜଳକର ମବଦମାର ଉଦୟ
କରି ତା ୫୯ ରିକର୍ଦେ ପ୍ରତ୍ୟାମନକ କରିବେ ।
ଜଗତ୍ପତିଙ୍କ ସୁରରେ ସେ ନବଦମାର ନିଷ୍ଠାର୍ଥ
ହେଲା ହର୍ଷର ସରତେଷ ଅମ୍ବେମାନେ ଅବ-
ଗନ୍ଧ ଦୋଷ ନାହିଁ ଶାରୀକରେ ଗୋଟିଏ ସମ୍ଭାବ
ପ୍ରକାମାରକ ସମ୍ମିଳିତିରେ ଜଡ଼ ଥଇଲୋ
ତୁମ ଏକ ମରକାର ଅପରି ଉପରଥ ହେବ
ସାର୍ତ୍ତପ୍ରିବିହାର ବାହାର ରହିଲୁ । ହେବେବ ମର-
କାର କମା ହୃଦୟ ହୋଇଗଲା ଅର୍ଦ୍ଧାଂ ପ୍ରକ
ମାରକୁ ଟ ୨ ଲା ଲେଖାଏଁ ଯେ ଜଳକର
ଭାବା ହୋଇଥିଲା ଭାବା ଆହେବ ମନ୍ଦଦୟ
କାହିଁକେବେ ମାରକୁ ଟ ୫୫ ଲା ଟ ୫ କେହିଁପ୍ରକେ
ଟ ୧୫ ଲା ଲେଖାଏଁ ରଖିଲେ ଆହୁ କେ-
ବେବ ମରକାର ପ୍ରକାମାନେ ରଜା କରି ଟ ୧୫
କାରେ ପଛଗାନ ବିବାହିଥିବ କରିଲୁଣ୍ଟ ।

ଅମ୍ବାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ସେହିକଷ୍ଟୁ ଲଞ୍ଜ ଭାବୁ
ଲଘ ଚର୍ଚିଲ ସାବେଳ ୩ ରଖାଯାଇ ସମ୍ପୂ-
ଦାୟୀ ଅଳ୍ପ ମେନରମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମେଲ୍ଲ
ଅଭାବ କାହିଁ ହୋଇଥିଲ ତାହା ଉପରେରେ
ଦୋହାରା । ଶବ୍ଦଗ୍ରୂହ ବଜେଟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ
ମେଲ୍ଲେ ବ୍ୟକ୍ତିମାନ କରିଛିଲେ କହାନିର
ଦ୍ୱାରା ସମ୍ପୂଦ୍ୟତା କାହାର ପ୍ରକାଶି ଦେଇ-
ଅଛି । କେବଳ ତାଙ୍କ ବନ୍ଦିକାର ଘେଷଣା
ଗରେ ସେଇତି ପଥନଙ୍କୁ ଲମ୍ବଦ କର ଦେଇ
କାହୁକୁ କରିପାଲ ତାହା ଯନ୍ତେବେ ଦେଇ

ନାହାନ୍ତି । ଲର୍ଦ୍ଦ ଇପଳ ମହୋଦୟ ଗଭମାର
ତା ୨୪ ବିଷ୍ଣୁରେ ଗୋଲଟକଠାରେ ବିଜୁଗା
ଦେବାହାଳରେ ଲର୍ଦ୍ଦ ତଳିଲ୍ ସାହେବ ତାଙ୍କ
ପ୍ରତି ଜାତ୍ରୁକୁ ଚରଥୁବାରୁ ତଳି ବୁନ୍ଦରେ
ଯାଇବ ଶାସନଙ୍କାର୍ଯ୍ୟରୁ କଳଞ୍ଚଣ୍ଟା ବୋଲି
ପ୍ରମାଣ କରଣାର୍ଥ ସେ ଲାଇଚବାଟିକି ସଂଖ୍ୟେ
ଧନ କରୁଥିଲେ । ଲର୍ଦ୍ଦ ଉପଳ ମହାରୁ ଅପଣା
ଦୁଆରକ ଏବଂ ସରକାଙ୍କୁ କରଇ ସେ ଗେ ଅମ୍ବ
ମାମକଙ୍କ ତୃତୀୟ ଅଧିକାର କରଇଥିଲୁ ।
ସେବେ ସେ ପକୁତରେ ସରବରବାଇଙ୍କ ଭାବୁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରଣାର୍ଥ ଜୀବିଥାନ୍ତି ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ
କର ସାହାଯ୍ୟର ପ୍ରୟୋଜନ ଆୟ ତେବେ
ଅମ୍ବେମନ୍ତ ସାହାର କର ବହୁଧା ମୁଁ ମେ ଗୁରୁ
ଭବାଧୀମାତରବେ ଭାକୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସାନ୍ତ୍ଵନ
ତିରୁରେ ସୋଜ ଦେବାରୁ କ୍ଷମାତ୍ମି କିମ୍ବା
କରିବେ ନାହାନ୍ତି ।

ମୁହଁରକ ଲେଖିଥିଲୁଣ୍ଡି, ଓ ତେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ମୋହରସରରେ ଦୋହାଳ ଦୋହ ନାହିଁ ଯେ
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଧରିଦର୍ଶକ କର୍ମଚାରୀ ସ୍ଵପ୍ନ କିମ୍ବା
କରିବାର ଅଧିକାର ଦେବା ହଜିଛା । ଏ ଦିନ
ସେ ‘ଅଜେବ ଶକ୍ତିହାତ କହ’ ପ୍ରିଯ କବି-
ଅଛନ୍ତି । ଅଜେବ ତଳାପୁଜନର ବାଥ ଲେଖିବା
କେବଳ ଥିଲମାନଙ୍କୁ ପ୍ରମରେ ପାଇବ ଯନ୍ତର
ବେ ଖଣ୍ଡିବାର ତେଣୁ ଉଚ୍ଚ ଅଛ କିମ୍ବା ନୁହିବ
ବାରିଗ୍ର ଅଜେବ ଥିଲମାନର କରିଥିଲେ ତାଣି
ପାଇଆନ୍ତେ ଯେ ଧୀନ ବିଦେଶୀରେ ସ୍ଵପ୍ନ
ସେଇ ମେଘସଲର ବ୍ୟବଧିକେ ବର୍ଷମାସ
ଦୂରୁ ଅଛନ୍ତି ଏବ ତାକିବରର ସୁବିଧା ଯୋଗେ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାମରୁ ସ୍ଵପ୍ନ ଯିବାର ସୁବିଧା ହୋଇ
ଅଛି ଓ ଯେତେ କିମ୍ବାମାନେ ଏହି ସୁବିଧା
ସମ୍ଭାବ ଫଳ ପ୍ରଦାନ କରୁଅଛନ୍ତି । ଯୁଦ୍ଧ
ପରିଦର୍ଶକ କର୍ମଚାରୀଙ୍କେ ସବଳ ପ୍ରକାଶ
ଥିଲୁଗୁପ୍ତର ପ୍ରେସବ ବିଜୟ କର ଦୂର୍ଗାରେ
କେବେବି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନକରିବାର ବୋଣାଏ ବାଜାର ଆଜି
ମାତ୍ର ବସମାନେ ଭାବୀ କହିଲୁ ଜୀବ ଦେବ
ଶିଳ୍ପିବାରୀରୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କୁ ଅଥବା ଦେବ
ପ୍ରେସର ସ୍ଵପ୍ନକ ବନ୍ଦମୁଁ ଦରଶ୍ୟ ଏବ ସୁରକ୍ଷା
ବାଣିଜୀ ସମୟରେ ଏହି ଜଗର ମଧ୍ୟରେ ସ
ଅପରାଧ ସୁଯୋଗ ପାଇଲୁ କାହା । ଏ ପ୍ରତି
ସଦବ୍ୟାବିଶ୍ୱର ଅନେବି ଅନୁମାନର ଓ ଆହ
ସାହିତ୍ୟ କୌଣସି ପାଠିବାରେ କାହା

ଦୟାରେ ଏହାର କଥମାନ ପଠ କର
ଆସୁନ୍ତିଲେ ବାସୁଦରେ ବଢ଼ ମନସ୍ତ୍ରୀୟ ରୋଗ
ବରୁଅଛି ।

ବଳକାର ଦୂରତ୍ତରେ ପ୍ରଧାନ ସବ ଦିପତ୍ତ ସଞ୍ଜିବୀର ଏହି ବଙ୍ଗବାସୀ ନାମରେ ଯେଉଁ
ଦୂର ନାହିଁ ହୋଇଥିଲ ସେବାର ଉପରେ ତଥିମିଳ
ହେଲା । ସୁଅମ ନାଲିପଣ୍ଡିତ ଓ ଦେବତରେ ତଥି
ମେସ ହେଲା ଅମ୍ବେମାଟକ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇ
ପାଇଲାହୁଁ ବିନ୍ତୁ କେଷ ଅର୍ଥାତ୍ ବରବାଧି
ନାମର ନାଲିପ ମୁଦ୍ରାର ପରି ପମାଣାଲୁବର
ଠରି ଥାଇଲ ମାତ୍ର । ସହେଲ ଏ ନିଷ୍ଠାରେ
ସକ୍ରମୀ ବୋଲ ଲାଗାଇଲା । ତହାର ବିଜ୍ଞାବରେ
ଅଭିନବ ପରିପ୍ରେସ ଏହି କ ଅପରାଦିନ
ନାଲିପରେ ଫରିଯୁଧ ପରିରେ କେବଳ ଏତିକି
ପ୍ରମାଣ କରିବା ସକଳଗୁ ଯେ ଅପରାଦିନରେ
କଥା ପ୍ରକାଶକ ହେବାରେ ସେ କାହାମାତ୍ର
ସତ ଦିଲା ଏହା ପ୍ରମାଣ କରିବାର ଅବଶ୍ୟକ
ନାହିଁ । ଏହୁର ସମସ୍ତରେ କେବେ ଶୁଦ୍ଧ
ନକର ସହା ପଦର୍ଥର ହୋଇଅଛି । ମାତ୍ର
ଧ୍ୟମର୍ମକର କରିବିଲାହୁଁ ଯେହିଠାରେ
ଦୟଧୂତ ପଞ୍ଚପତର ଶୌର୍ଯ୍ୟ ଲେଖାର
ମେତ୍ୟା କୋରି ନାଲିପ କରିବ ବୋଲାରେ କେ
ପରେ ଦୂର ଲେଖା ମିଥ୍ୟ ଥିଲାର ବହୁମାତ୍ର
ପ୍ରମାଣ ଦେବାରୁ ବାଧ ହେବ ନାହିଁ ଏ କିମ୍ବା
ଦୂର କୋର କରିଲୁ ହୋଇ ନାଗାଲୁ । କୁରିବାରେ
ଦେର୍ଘ ଦ୍ୱାରା ଗର୍ଭଲୁଗୀ ଏହୋ ସେ ହିନ୍ଦ
ଦୋଷପ୍ରକାର ବଙ୍ଗବାସୀରେ କେଇ କଥା
ଥିଲା ସେହି ଗର୍ଭଲୁଗୀ କେବଳ ପୋଷଣ
ପାଇବା ଦ୍ୱାରା ନୁଦିତ ତୋରର ମୁଣ୍ଡ
ପଞ୍ଚପତର କରିବାରୁ କାମର
ନାଲିପ କରିଅବୁ ଏହିକୁ ବୋଇବ ନୁହିଲା
କୁହିମାରୁ ହେବ ।

କେବାନାକର କଥ ପ୍ରମାଣ ମୁଣ୍ଡ କହି
ଦୁଃଖକାଳୀଙ୍କ ଦୂଃଖର ବିଷୟ ଦୋଷ
ପ୍ରେସର ଆଶାକ ଗୋଡ଼ା ଓ ଜଳଦ୍ଵୀଳ
ସାଧ୍ୟାକାଳ ଚର୍ଚାକ କହିପୁରୁଷକାଳଅଛୁ । ପୁରୁଷ
ପ୍ରଥମେ କୃତ ଓ କରୁ ଫର୍ମାଇ ଏବଂ
ପ୍ରଥାର ହେବ । ତାପ୍ରମାଣ ଯାହେବ
ହରାନ୍ତିର ପ୍ରଥମେ ଯୋଗ୍ୟ ହେବ

କବସ୍ତୁ କଲେ ଏବ ପ୍ରଦାନ ଜିମେର ପଲସ୍ତର
ପଦବେଦନା ସ୍ଥାନରେ ଲଗାଇଲେ । ପଲସ୍ତର
ସା କରିବା ଦେଖାଯି ଲେବକି ମନୋମାନ
କୁହାର ସ୍ଵଚନ୍ ସଂଧାରରେ ସମ୍ମୁ ହୋଇଥିଛି
ଏ ତାକୁର ଦୀର୍ଘ ଓ ନସ୍ତର କରିବାରେ ଏପରି
ଦେଖିଲା ହେଲା । ବାପୁବରେ ଦା ବା ନସ୍ତର
ନାହିଁରେ ସଜାବର ମୃତ୍ୟୁ ହୋଇ ନାହିଁ ।
ତାହା ଏହି ଲେବରର ତ୍ରୁମ ଅଟିର କୁହାର ମୃତ୍ୟୁ
ପଥାନ ବାରିଗ ଏବ ତାହିଁ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ସେମନ୍ତ
କାହାରୁ ହେଲା ଏବ ପୃକ୍ଷରୁ ସାବଧାନ
ବାଜିଥିଲେ ତାହା କିବାରି ହୋଇ ପାଇନ୍ଦା
ନାହିଁ । ଏଥକୁ ଦେଖା ଯାଉଥିଲୁ ସଜାବର
ପ୍ରଦାନ କରୁ ନେବା କାରିଗ ତାକୁର ସାହେବ
ନୟର ନିୟମିତ ଥିଲେ ଏବ ସେହି ଲଂଘନ
କାନ୍ଧକ ଅନୁଦିତ ହେଲା ନିୟମିତ ହୋଇଥିଲା
ଏ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଧନ ଦେଖା ଶୁଣା କରୁଥିଲେ ।
କିନ୍ତୁ ଏଥିପୂର୍ବେ ବାରୁ ପଥାନମୋହନ ସେଇ
ଲେବର ଶିଖିବ ଆଜ ସେମନ୍ତ ବିବାହର
ଏତାରେ ରହିଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନକୁ ସେପରି
ଅଭିଭବତ ଦେହ କିମ୍ବା ନ ଥିଲା । ଲାହାଲଗ
ଦତ୍ତ ଅପଣା ଶାଶ୍ଵତକ ଓ ସାଶାରକ ବିଷୟ
ଅପେ ଦୁଃଖିଲେ । ଅଛ ବୟମର ଲେବ
ଅପଣା ଶଶ୍ଵତ ରିକ୍ଷା କରିବାରୁ ଅପେ ସମର୍ଥ
ହେବ ଏପରି ଅଶା କରିଥାର ନ ପାରେ ଏବ
ଅନ୍ୟଙ୍ଗେ କେହି ଧାରେ କି ରହିବାରୁ
ଜୌଣସି ଅପଣ୍ଠର ଦକ୍ଷବା ଦିନର ନୃତ୍ୟ ପ୍ରକାଶରେ
ଏହି ଏପରି ବକ୍ଷ ଘଟିବାର ଶୁଣି ତାହିଁ ଏବ
ତାକୁରମାନେ ଏହ ରେଗ ଉପରେ ଏହିର କରିଥିଲା
ଏ କାହାର କି କାରିଗ ହିର କରିଥିଲା ଅବଗତ
ହୋଇ ନାହିଁ । କେବଳ ଅମମାନଙ୍କ ମନୋମାନ
ଏହ କଥା ରହିଥିବ ହେବଥିଲି କି ଦିବାରାତିର
ସଜାବର ପାଖରେ ଶିଖିବ ରହିବାର ପୂର୍ବ
ବିନୋଦସ୍ଥିତି ରାଜୀ ଦେଖା ନୃତ୍ୟର ବିର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନାହିଁ । ମୃତ୍ୟୁ କେହି ଅଭିନମ କରି
ନ ପାରେ ଦେବେ ସଥୋତିର ସାବଧାନ
ହେବା ହାତିର ।

ପ୍ରସ୍ତକ ବିଜୟର ଅନେଷନାଳ ।
ଶିଖାବୁଦ୍ଧିଗୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତର ବର୍ମଲିଯମାନ-
ଙ୍କର ପ୍ରସ୍ତକ ବିଜୟ ସନ୍ଦର୍ଭେ ଝୁମ୍ବା ଜୟନ୍ତି

ନେଣ୍ଠେବୁଟରୁକୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ କାର୍ଯ୍ୟ ଲାଗି
ଅଛି କିନ୍ତୁ ଯେମନ୍ତ ଭାବରେ ସେ ଏ କାର୍ଯ୍ୟ
କରୁଥିଲୁକୁ ତହିଁରୁ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେଇ ନାହିଁ
ସେ ଏଥିର ଫଳ ସାଥୀରଣ ଗୃହୀତ କରିବ
ଦେବ । ଏକପରିଷରେ ଦେଖା ଯାଉ ଅଛି ଯେ
ଆବୋ ଏହି ବ୍ୟାପାର ତାହାଙ୍କ ମହିକୁମାର
ଗୋଟିଏ କଳିଙ୍ଗ ସୁରକ୍ଷା ତହିଁର ବାସ୍ତଵୀ
ସେ ମୂଳ୍ୟ ନୁହନ୍ତି । ସ୍ଵରେ ତାହାଙ୍କର ଏକାନ୍ତ
ବନ୍ଧୁ ବାବୁ ମଧ୍ୟମୁଦ୍ରାକାର ରୁଅ ଏହି ଅନୁସନ୍ଧାନ-
ଦଳର ଖଣ୍ଡେ ସ୍ଵର୍ଗକର ଗଛକାର ଶ୍ରୀମତୀରେ ଯେଉଁ
ସର୍ବନ୍ଧେବୁଟର ପ୍ରକୃତିମାନେ ସ୍ଵର୍ଗକ ବିଜୟ
କରିଥିଲୁକୁ ସେମାନେ ତାହାଙ୍କର ଆଶୀର୍ବାଦ ଓ
ଆଲାପୀ କେହିଁ ବନ୍ଧୁ ଓ ବିଶେଷ ଅନୁଗ୍ରହର
ପାତ୍ର ଆଜ ପାରନ୍ତି । ଏ ଅବସ୍ଥାରେ ନିରପେକ୍ଷ
ଭବରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିବା ବଜ ସବଜକଥା
ନୁହଇ ବରାହ ସ୍ଵାର୍ଗବିକ ଦୁଃଖଲଗାହେତୁ ଅଜ୍ଞାନ
ଭବରେ ଦେଲେ ଦୁଃଖରେ ପତିତ ସମ୍ବନ୍ଧ ।
ଜେଏଥା ରନ୍ଧେବୁଟର ଯେବେ ଏହି କଥାମାନ
ଦିଗ୍ବିର କର ଅନୁସନ୍ଧାନର ଭାବ ସହସ୍ରରେ
ନ ନେଇ ଦିଗ୍ବିରୀୟ ରନ୍ଧେବୁଟର ଅଥବା
ଅନ୍ୟ ତାହାରକୁ ଅର୍ପଣ କରିବା କାରଣ
ତିରେବତ୍ତର ବା ଗବହୁମେଖକୁ ଲେଖିଆନ୍ତେ
ତେବେ ଜ୍ଞାନ ପାର୍ଶ୍ଵ ହୋଇଥାନ୍ତା । ପରା-
ନ୍ତରେ ତାହାଙ୍କ ଅନୁସନ୍ଧାନର ପ୍ରଗାହିକ ମଧ୍ୟ
ଦୂର ବୋଲିଥାର ନ ପାରେ । ଗର ରହିବାର
ଏଠା କିମିର ସ୍ଥଳରେ ଏ ନଗରପୁ କେବେ-
ଜଣ ଅବଧାନ ଏବି ଶୁଣିବୁ ଏବିବି ଜମା କର
ପିଲାମାନଙ୍କର ପରାମା ନେଇ ସୁନ୍ଦର ସୁରମ୍ଭାର
ଦେଲେ ଏବି ଯେହିଠାରେ ଅବଧାନମାନଙ୍କୁ
ପରିଚାଳନ କରୁଥିଲୁ ଅମ୍ବକ ସର୍ବନ୍ଧ-
ହେବୁଟର କଳପାତକ ଶନମାଳା ବିଜୟ
କରିଥିଲୁକୁ ତହିଁ ଅମ୍ବକ ସର୍ବନ୍ଧ-
ହେବୁଟର ଦେଲେ “କା ଅମ୍ବୋକେ ଲହାପୁରକ ବିଶି
ଶିଲ୍ପମାନଙ୍କୁ କହ ଦେଇ ଅଛୁଁ” । ଏଥି ପୂର୍ବ
ଏକଥର ମଧ୍ୟମାନ ସୁଲଭାରେ ଏହିପରି
ଏବି ସମ୍ମ ହୋଇଥିଲା ଏବି ଶୁଣିବାରେ ଜ୍ଞାନ-
ଦଳରନ୍ଧେବୁଟର ନିବଟରେ ଯାଇଥିର ଓ କେ-
ନ୍ଦ୍ରାସତ୍ତଵ ମଧ୍ୟମାନ ସଙ୍ଗରେ କେଇ ଗସ୍ତକୁ
ସାର ଏହିପରି ଅନୁସନ୍ଧାନ କରିଥିଲେ ଏ
ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁସନ୍ଧାନ ସରାବେ ଯେଉଁମାନଙ୍କ
ଦିବୁଦ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ହେଉଥିଲା ସେମାନେ
ଉପରେର ଥିଲେ ଅମ୍ବୋକେ ପରାମା ଏହି
ଅନୁସନ୍ଧାନଙ୍କ ପ୍ରକାର ଅନୁସନ୍ଧାନ ହୋଇଯିବ

କି ? ଦସ ପତିଶ ଜଣ ଅବଧାନକୁ ଏବନ୍ତି
କରିବାକୁ ହେଲେ ପୂର୍ବରୁ ସମାଦ ଦେବାକୁ
ହୋଇଥିବ ଏବଂ ସମ୍ମତଃ, ଯେଉଁ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ ଦେବ ସେହିମନେ
ସମାଦ ଦେଇଥିବେ ଏବଂ ତହିଁ ସଙ୍ଗେ ଅବ-
ଧାନକାନକୁ ସରକୁ କରି ଦେବା ମଧ୍ୟ ବିଚାର
ନୁହଇ । ଫଳତଃ ସେପରି ନ ହେଲେ ସୁଦ୍ଧା
ଅବଧାନକପର ସାମାଜିକ ଅବସ୍ଥାର ଲୋକମାନେ
ଆପଣା ଭୁଲ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ସାକ୍ଷାତରେ ପ୍ରକାଶ୍ୟ-
ପୁଲେ ଭାବାଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଧ୍ୟାନ କଥା କହିବେ
ଏପରି ଆଶା କରିବା ଅଧିକ ଅଟେ । ଜୀବନ୍-
ଜୀବନ୍ତର ଯେବେ ଏତେ ଅଭିମର୍ଦ୍ଦ ନ
କର ଏବଂ ଗୁରୁଗାଲ ଏବା ଦେଖିବାକୁ ଯାଇ
ଅବଧାନକାନକୁ ସାହସ ପ୍ରଦାନ ପୂର୍ବକ ପରିଚାର
ଆନ୍ତେ ଭାବା ହେଲେ ପ୍ରକୃତ କଥା ଜୀବି
ଧାରନେ । ସେପ୍ରକାର ଗୋପନୀୟ ଛଦନ୍ତ
ସେ କର ନାହାନ୍ତି କାରଣ ଭାବା ହୋଇଥିଲେ
ପ୍ରକାଶ୍ୟ ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ସମସ୍ତକର ଏବା କଥା
ହୁଅନ୍ତା ନାହା ଅମେଦାନେ କହ ନ ପାରୁ
ଜୀବନ୍ତର ଅଭିମର୍ଦ୍ଦର ଅବଧାନ ଛତା ଅନ୍ୟ
କାହାରଠାରୁ ସନାତ ନେଇ ଅଛନ୍ତି କ କା ।
ମାତ୍ର ଅମୂଳକ ବିଦ୍ୟା ସେ ପ୍ରାମବାଷୀ ଦିଦ୍ଧ
ଲୋକଙ୍କଠାରୁ ଏହ ମେହିଂକରେ ପୁଣ୍ୟ ଅବ-
ଧାନ ଥିଲେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେ କାର୍ଯ୍ୟ ପାତ
ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ଭାବାରଠାରୁ ସଥାର୍ଥ ସନାନ
ମିଳିବ । ବାସ୍ତବରେ ଅମ୍ବେମନେ ଏହ ଦୂର
ମୂଳରୁ ସନାନ ପାଇଥାଏଁ ଏବଂ ତହିଁରେ ଅବ-
ଧାନ କରିବାର କୌଣସି ଭାବରୁ ନାହିଁ ।
ଏପରି ଜୀବନ୍ତର ଏବା ଗୁରୁମାଳା
ବିଷୟରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ କରୁଥିଲାଗନ୍ତି କି ଅନୁସନ୍ଧାନ
ପ୍ରସ୍ତର ସଙ୍କଳନେ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲାଗନ୍ତି ଭାବା
ଅମ୍ବେମନେ ଜୀବାପାରିନାହିଁ ଗର ଗୁରବର୍ଣ୍ଣ-
ମଧ୍ୟରେ ପରିଦର୍ଶନ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କ ହାତ ହୋଇ-
ଥିବା ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନୁସନ୍ଧାନ
ଦେବାର ଉଚିତ ଏବଂ ଏହ କର୍ମଗୁରୁଙ୍କାନେ
କି କିମ୍ପୁରକ କିନ୍ତୁ କରନ୍ତି ତହିଁର ମଧ୍ୟ
ଭାଲିକା ନେବା ଆବଶ୍ୟକ । ଫଳତଃ ବିଷୟର
ସେପରି ଗୁରୁରର ତହିଁର ବିଷୟରଙ୍କ ତକନ୍ତ
ଦେବା ଉଚିତ ଏବଂ ସମ୍ମନ୍ଦ ଭବାରକ ନ କର
କୌଣସିମରେ ପାଇଛ ସାର ଦେଲେ ଭାବରୁ
ମନ ମାନବ ନାହିଁ ଏବଂ ଅଧିକ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
ବାସ୍ତବରେ ଜୀବନ୍ତର ଏବା ପ୍ରାମବାଷୀ
ଅନୁସନ୍ଧାନରେ ଯାହା ବାହାରଠାରୁ ତହିଁର

ସୁଦା ଅମୃତାକଳେ କଥା ସ୍ଵର୍ଗମାରୀ ଦେଉଥିଲା ।
ଏହି ଲଗଭଗ ଶତାଲିମାନଙ୍କର ଗତ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଜଳ ପରିଶୁଷମକ୍ଷମ ମଠଠାରେ ଦୋଷଥିଲା ସେ-
ଠାର ସନ୍ଧାନକୁମାର ବାହୀ ସବୁଲାଖାକୁ ଥନେବ
ଶନମାଳା ନେଇ ଯାଇଥିଲେ କେବେବେଳେ
ଶନମାଳା ପାଠ୍ୟସ୍ମୃତି ହୋଇ ନ ଥିଲା ।
ଆବଧାନମାନେ କହନ୍ତି କି ଧରିମ୍ବାର ଟଙ୍କା
ନେବା ସମୟରେ ଆପଣା । ଲଜ୍ଜାମରେ ହୁଏ
ପାଇଁ ଦଶ ବା ଯେତେ ଖଣ୍ଡ ଶନମାଳା
କିମନ୍ଦ ମୂଳ୍ୟ ଦେଇ ବିନିଲେ ଏବଂ ପରେ
ପିଲାକୁ ବନ୍ଦିଯୁ କରି ଦେଲେ । ହଲ କଟ-
କରେବ ସ୍ଵପ୍ନ ଦୋହାନର ଅଗ୍ନିବ ନାହିଁ
କଥାବା ଆବଧାନମାନେ ମୋଷପଳିଯ୍ୟା ନ ଥିଲେ
ଏ ପ୍ରସ୍ତବ ଖଣ୍ଡିବ ପାଠ୍ୟସ୍ମୃତିବସ୍ତୁ ଧାର୍ଯ୍ୟ
ହୋଇ ନ ଥିବାରୁ ଚର୍ଚିର ଆବଶ୍ୟକତା ଥବା
ଆଜି ଯଥବା ଚିଲମାନକୁ ଜଣା ନ ଥିଲା ।
ଏମନ୍ତ ଅବସ୍ଥାରେ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କରିବାକୁ ବା
ସୁରହୁରୁ ବାଧିବାକୁ ପରିବେଳେ କେବଳ
ଆପଣା ଉପର୍ଯ୍ୟ ଦାବିମର୍ମ ପ୍ରକାଶିତ ସ୍ଵପ୍ନକୁ
ଶୁଦ୍ଧ ବନ୍ଦିଯୁ କରିବାକୁ କେବାକୁ କି ଅଛି-
ପାଇଁ ପ୍ରକାଶ ପାଇଁଥିଲୁ ତାଦା କି ବୁଝା ଯାଇ
କାହିଁ ? ହୁନ୍ତରେ ନ ମାନିଲେ ସବା ଏଠାରେ
କାର୍ଯ୍ୟହାର ପ୍ରକାର କଥା ପ୍ରମାଣ ଦେଉଥିଲା ।
ଦେବବାନୀ ବଜାରମାନେ ଯେମନ୍ତ ଯାହା ପୁଲକ
ଦ୍ୱାରା ସେବନ ସେହିପରି ଏଠାରେ ଦେବାନୀ
ଥିଲା । ପ୍ରଦେହ ଏଇହି ଯେ ସ୍ଥାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟର
ପ୍ରକାର ପାଞ୍ଜଳି ଉପର୍ଯ୍ୟ କୁଣ୍ଡର ଏଠାରେ
ଶାହାର କିମେଷ ଅଧିକାର କେବଳ ସେହି
ବ୍ୟକ୍ତି ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିଯୁ କରି ଥାଏନା । ଏପ୍ରକାର
ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିଯୁକୁ ସ୍ଥାଧୀନ ବ୍ୟବସାୟ ବୋଲି
କିମ୍ବା ? ଦ୍ୱାରା ବନ୍ଦିଯୁ ଆପଣା ଅଧୀନସ୍ତ୍ର ଲେବା
କି ସହି ଏପକାର ବ୍ୟବସାୟ କରିବା
କଥାର ତଳ ହୋଲିଯାଇ ନ ଥାରେ ଏବଂ
ଯେଉଁମାନଙ୍କ ଉପରେ ଜୀବ ଓ ମାତ୍ରିମାର
ଭାବ ଅଛି ସେମାନଙ୍କ ପରିବେ ଅଧିକାର
ପୁଣିତ ଅଟିବ । ଶ୍ରୀପାତ୍ର କିମ୍ବା ଜନଶୈକ୍ଷ-
ନିକ ଅନୁମନାନର ଫଳ କି ହେବ ଜାଗିବାକୁ
କାହା ବହୁଳ ।

ସାଧ୍ୟାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏଠା ସେବାକଥିବା ଥିଲାହି ଯାହା ନ ଅଗାଧାରମରୁ ବୁଝିଲା
ପଦକିଳି ଶବ୍ଦରୀ ଯତେ ମନ୍ଦିରର ପରାମର୍ଶ ଦେଖାଯାଇଲା ତଥା
ତାଙ୍କ ଦେଖାଯାଇଲା ଏବେ ସେବା ଯତକାରୀ ଅନ୍ତର୍ଦୟମରୁ ଅବ୍ୟାହି
ହେବୁ ଅନ୍ତର୍ଦୟମରୁ ।

କେବଳା ଦେଖ ଏ ନଳରେ ଲାଗୁ ପଢି ଅଛି ବଢ଼
ମୁଦ୍ରା ବନ୍ଦୟ ତଥା । ବନ୍ଦ ମାତ୍ର ତା । ୯ ଇତରେ ଦେଖ
ଦେଖ ସ୍ଵର୍ଗଦର ଜ ୧୫ ଏ ପାଇଁ ଅଳ୍ପ କହି ନାହିଁ ନାହିଁ
କହି ନାହିଁ କହିଲେ । କହି ପୂଜ ସ୍ଵର୍ଗଦର ଜ ୧୫ ୧
କହି ହୋଇଥିଲେ ।

ବାରୁ ପ୍ରାଣଦୂଷି ସମ୍ବନ୍ଧ କୁଟୀ ହେବାରୁ ଗୁପ୍ତ ନିରଜରେବଳ
କମିଶନରେ ବାରୁ ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ଆସନ୍ତ ଦେଖଇଲାମ
ଏହି ବାରୁ ଉତ୍ସବାଚ୍ୟୁଷରେ ପରିବ୍ରାନ୍ତ ପରିବର୍ତ୍ତ ଦେଖଇଲାମ
ମହୋପରି କରିଛନ୍ତି ।

କର୍ତ୍ତାଙ୍କ ମିଳିଛଠେଣୁ ଅଧିକାର ହେଲା କାହାର
ଅବିଲେଖି । ଏହି ଅଧିକାର ହେଲା କେତେ ଶାନ୍ତିକାଳର
ମୋତ୍ତମାତ୍ରକ ଜୀବନର କରି ଦୟା ପାଇଁ ହେଲା ଶୀଘ୍ରର
ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ ଆହା । କହୁନ୍ତିବୁ କେବଳ କରିବାର ଏହି
କେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ପ୍ରକଳ୍ପିତ ହେଲା କହୁନ୍ତି ଏହି ସାଧନ ମଧ୍ୟ
ପ୍ରଥମରେ ଯଦି ନାହିଁ ।

କବି ହୋଇ ସଥାତ ମିଳଇ ସେ ମୋତା ରିଭରେଟାଲ୍‌ମ୍‌
କମ୍‌ପ୍ୟୁଟରମାର୍କ୍‌ଟାର କବି ନିବାରଣ୍ୟାର୍ଥୀ ଘରରେ ଉଚ୍ଛବିତ
ପାଠା ମନ୍ଦରେ ଉପରୁ ଘଟଇଛି । ଲିଖାତିକ ପ୍ରମାଣୀ
ଆବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିବା ଏ ମୋତାମାତା ।

ଦକ୍ଷତର ଶୀତଳପ୍ରକାଶ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଏହା କବିତାର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ସବ ପଢ଼ି ଘେରେ କାହାରଙ୍କ
ଅମୋଦିତିରୁ [କାହାରୁ ରହ] ରୁ ମୃତ୍ୟୁର କାହାରଙ୍କ
କଥା ଠାରୁ ସ୍ଵରୂପରେ ଯାଇମାରକୁ କାହାରଙ୍କୁ ରହିଲା
ମୃତ୍ୟୁର ଅଭିଭବର କଥା କାହାର ଜ୍ଞାନରୁ ଯାଇଯିଲେ
କଥା କଥାର ଅଭିଭବର ପଥର ମିଳଇ — ସୁଅ କଥା
ବସନ୍ତ କଥାର ରହିଲାର ନନ୍ଦିକର କଥା କଥା କଥା
ଏହା ଏହା ମର୍ମିଣିତାରେ ଜୟବରିଦିଲେ କଥା କଥା

ହୋଷ୍ଟାଇ ପରେକ ଲେଖି ହସ୍ତ କାନ୍ଦିଲେ ପଢ଼ିଲା
[ହତ୍ୟାକ ପଣୀ] ଏ ନାମକରଣ ଅବସିଧ୍ୟତାର
ଚୋଷାରରେ ଏବେ ଶାଖା ସଙ୍ଗ ପ୍ରାଣିତ କରିଲା ତିଥିର
ହୋଷ୍ଟାଇ ଜଳିବାକ ପଣୀ ଲେଖି ଏବେ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟା ପରି
ପରିବା ବର୍ଷ ଅଛି । ହୋଷ୍ଟାଇରେ କେତେ କିମ୍ବା ଡାଳ-
ଦେଇ ଦେବତାକାଳ ପରିବେ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟର କରାରୁ କରିବାକ
ମେଲାଯାଇ ଏହି ଦେଇ ଏବେ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟା କେବଳ କେହି
ପାଞ୍ଜଳି ପାଞ୍ଜଳି ଉଠି ଆଜିର ବରିକେ । ପାଞ୍ଜଳିର
ତ୍ୟାବିରାର୍ଥ, ଯେ ହୋଷ୍ଟାଇପ୍ରେସରରେ କାହିଁ
ଶାକ ପରିବାହି ହୋଇ ସାରା ଦେଇ ପରିବାହି କରିବା
ପାଠୀ । ହୋଷ୍ଟାଇର ବାରୀ ସହିର ବାରୀ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟା
ହୋଷ୍ଟାଇପ୍ରେସରର ବାରୀର ବାରୀ ଏହି କୋଣା
ବାରୀ ତାମାରିଗା ବାରୀ କେବଳ କରିବ କରିବା କାହିଁବେଳେ
ଏ ମହିର ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଲୋକ ଏବେ ମନ୍ତ୍ରାବ୍ୟା କରିବ
ଦେଇବ ।

କିମ୍ବା କିମ୍ବା କାମତାଦେଖାନ୍ତରେ
କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଅଧିକାର କିମ୍ବା କିମ୍ବା—ଏହା କୁଣ୍ଡ ଏବଂ
କିମ୍ବା ପରାମର୍ଶ କାଳଯେବ ।

କାନ୍ଦାଚାରୀଙ୍କ ଶେଷରେ ଏହି ସୁନ୍ଦର ପ୍ରେସ୍ ତଥାର
ସ୍ଵର୍ଗ ମିଳିବା । ୧୯୦୧ରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରାଯାଇଲା ଏହି ପ୍ରେସ୍
ମାତ୍ର ପରିବର୍ତ୍ତନର କାରଣେ ।

ଦୋଷୁଲ ମହାତ୍ମେ କେତେବେଳେ ଏହି ଅନ୍ତରୀମରେ କଥା
ପାଇଛି ଯତେବେଳେ କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା
ପାଇଲା କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା
କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା —— ଏହି କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା
କଥାପାଇଲା କଥାପାଇଲା ।

କେବଳରାଜ୍ୟ ଦେଶରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ନାହିଁ ଏହା ହେଉଥିଲା କିମ୍ବା ମୁଣ୍ଡ ପରିଷରମାରେ ସେଇ
ନିମ୍ନଲିଖିତ ମନ୍ତ୍ରରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
କେବଳରାଜ୍ୟ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ
ବିଭିନ୍ନ କାର୍ଯ୍ୟ ମେଳମକ୍କ କିମ୍ବା ଅନ୍ତରାଳରେ ଉପରେ
ଦେଶରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ ଉପରେ

ଦିଲ୍ଲିର ଯୋଗେ ଉପରିଦିଶ ପତ୍ର ଫଳାକ ହଙ୍ଗେ
ଦେଇଥିବ ମୁଁ ବନ୍ଧମାର ଅବିଷ୍ଟ କର ଅଛିବ ହେ ସମୟ
ଦୟାପୁ କରିବା କରିବ ହୋଇ ଅଛି । କଷଣ ଦୟାପୁ ପ୍ରଜାନୀ
ମାର୍ତ୍ତି ଦୟାପୁ ଶିକ୍ଷା ଅବିର୍ତ୍ତ ମନୋଧୂପ କବା ଅବ୍ୟ ଦେଇ
ଆଇ ଅଛି । ଏହି କରିବାର କରିବାର ବେଳହାତୀ ଏହି କରିବାର
କାନ୍ଦିବା ଦେଇବ ଶିକ୍ଷା ଦେଇବାରୁ ଅବିର୍ତ୍ତ କରିବାର
କାନ୍ଦିବା ଦେଇବ ଶିକ୍ଷା ଏହି କରିବାରୁ କରିବାରୁ । କରିବାର
କାନ୍ଦିବା ପ୍ରତିକାଳ କାହା ଶିକ୍ଷା ଏହି କରିବାରୁ କରିବାରୁ
ଏହି କରିବାରୁ କରିବାରୁ କରିବାରୁ । —ପ୍ରକାଶରେ କରିବାରୁ
ଏହି କରିବାରୁ କରିବାରୁ କରିବାରୁ । ଶିକ୍ଷା ଦେଇବାରୁ କରିବାରୁ
ଏହି କରିବାରୁ ।

ସହି କମ୍ ଦୂରେଥିରୁ ଯେ ଦୂରତବ୍ୟର ସମ୍ଭାବନା
ଏବଂ ଏକବ୍ୟବ ଉପରେ ଆପଣଙ୍କ ବନ୍ଦରର [ବ୍ୟବ୍ୟବରୀତି]
ବନ୍ଦର ବନ୍ଦରରୁ ମରିବ ବନ୍ଦରରୁ । ଯଦୁରେ ଯେ ଦେଖାଯି
ଦେଖିବା ଅର୍ଥାତ୍ କାହାରେ ଯାଏବଳୁ ପୁର ଅର୍ଥାତ୍ କାହାରେ
ଦେଖିବା ଯ କାହା କାହାର କାହାର ।

ନେତ୍ର କମ୍ପର ନନ୍ଦପାତ୍ର ଶାହେବର ଜଣେ ତେଣାଥ
ଦେବ ଏଠେବୋ— କାର୍ତ୍ତିରେ ନନ୍ଦପାତ୍ର ହେବେ କୋଟି ମହା
ଶାଖ ଏହ ଲେବ ବାହୁଳ ପୋକା ସବୁ ପ୍ରେତରେ ଉଚିତ
ସାହେବଙ୍କ ଜୀବନକଥାର ଲେଖିଅଛନ୍ତି ।

ଶେଷମାନର ଅବସଥା ହଜାର୍ ସେ କରିବା ପାଇଁ
କୋର୍ଟର ପଥାକ ଦକ୍ଷତାପଦ ଗାର୍ଥ ପାଦେବ ମହୋତ୍ସବ
କର୍ତ୍ତମାନ ପାଦାକ ଅଧେନାମର ବର ପଦମର କାହାରେ
କର୍ତ୍ତମାନର ଉପରେ ପନ କରିବାର ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ହେବ
ଅଛନ୍ତି ।

ଅପାକାଶସମ୍ପର୍କରେ ଜୀବନମୟରେ ଜାହା ବଥା
ମହା ପାଦଅଛି । ଏଥାରେ କେହିଂ କାହାର ବଥା ଅବସ୍ଥର
ଯୋଗୁ ହିର କରିବା ହିଂକା । ପଦମାପ ତା ୨୨ ଡିନେ
ଲଙ୍ଘନ କାହିଁଥାରୁ ପ୍ରଥାର ସେ କରିବାରୁ ହୁଏଇୁ ହୁବେ
ମନେ ନେବାର ଲଞ୍ଜ ପାଦାକରିବାକ ପଦମାପ କାହାର ବିନ
ହେ ମାତ୍ରାକ ହୋଇଥାର । ହେବେ ଏ ପାଦମାପ
ଦେବପଦମ୍ଭୟ ସବୁ ସବୁ ସବୁ ମହୁରି ହୋଇ ହୋଇ ମନ । ସେଇ
ଦୁଇମା ତାଙ୍କର ମୁହଁରେ ହେବେ ଏ କାହାରକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଯାଇ
ଏହି ମଧ୍ୟ ସବୁ ସବୁ ହେବେ କାହାରକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଯାଇ
ଏହି ମଧ୍ୟ ସବୁ ସବୁ ହେବେ କାହାରକୁ ଯୁଦ୍ଧ କରିଯାଇ
ଏହି ମଧ୍ୟ ସବୁ ସବୁ ହେବେ । —ଯାହା ହେବେ ଏ ସମ୍ମାନମାନ ଏହିହୁବୁ
ଅଛନ୍ତି ।

ପ୍ରେତପଦି ।

ପ୍ରେତପଦିର ମନାମର ନମନ୍ତେ ଆମ୍ବେମାନେ
ବାପୀ ନୋହୁଁ ।

ଆସୁନ୍ତ ଉତ୍ତଳପାତ୍ରକା ସମାଦକ ମନାଶୟ
ସମୀକ୍ଷେ ।

ମହାଶୟ ।

ଅପାକର ତା ୨୨ ରଖ ଅଗ୍ନାକ ସାଧିକାରେ
ଦେଖିଲୁ ଯେ “ଜଣେ ଲେବେବକିହୁକ ଯାହା
କେନ୍ତ୍ରାପଦା” ନାମଖ୍ୟ ଜଣେ ବିଦ୍ଵାନ୍ ଓ ଶ୍ରେ
ଷ୍ଠ ପ୍ରେତପଦ କରିଥାନ୍ତି ମୁଖର ବିଷୟ ।
ଗତ ସ୍ମାଦରେତ ଲଜ୍ଜାପୁର ବାଟର ବୌଶି
ପ୍ରସଙ୍ଗ ହାତ, ବିଶି ସପ୍ରାଦ ଅର୍ଥାତ୍ ଭାର୍ତ୍ତାପାତ୍ର
ଅନ୍ତରେ ଲେଖା ହୋଇଥିଲ ଏଥରେ ଲେ
ଅତିବର ଅବର କାମକ ପର ଯେତେ ଅସ୍ତ୍ର,
ରାଜ୍ୟାଧିକ ଜାହା ମନେ କର କେନ୍ତ୍ରାନ୍ତି ସେ କଷ୍ଟ-
ସୁରେତ “ପ୍ରବନ୍ଦ” କେହ ଲେଖି କାହାରୁ
କୋର୍ତ୍ତି କରିବାର ଯାହା ଗାନ୍ଧୀଜୀରେ
ଗେଷ ହୁଏ ଜାହାକୁ ପ୍ରବନ୍ଦ ବୋଲି କହିବାକୁ
ଶିକ୍ଷାକରିବାର ଅବଶ୍ୟକ । “ଲେଖକ ମହାଶୟ
କୁଣ୍ଡିତାରୁ ବାହୁଜା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କୋର୍ତ୍ତି
କିନ ଶକ୍ତିକର ପର ଅନୁଗ୍ରହ କର ଦର୍ଶକରୁ
ସାଇଥିଲେ କି ?” ଏପାକର ବ୍ୟକ୍ତାକୁ ଓ
ମିଥ୍ୟାବଥା ଲେଖିବାର ଫଳ କିମ୍ବା? ଲେଖକ
ମହାଶୟ ସଦ ସକଳ ବା ସମ୍ବନ୍ଧାତ୍ମ ହୋଇ
ଆନ୍ତେ ତେବେ ଏକଥା ବହୁଲେ ଶୋଭା

ପାନ୍ତ୍ର । ସେ ସେ ସତ୍ତକ ଶବ୍ଦ ସାଧିକାରେ
ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ସେ ବୋଧନ୍ତୁବ ଏଠାର
ପରାଦଦାତା—ସେ କୋଣସି କଥା ବା କୋଣସି
ଦିଷ୍ଟ୍ୟ କୋଣସି ବିଦାସୀ ବନ୍ଦ କି ଲେବକଳାରୁ
ନ ଶୁଣିଲେ କି ଗୁଣ୍ସ ପ୍ରକାଶ ନ କଲେ
କବାଚ ଜାହା ପାପକାସ୍ତ କରିବାକୁ ସାହସ
କରିବ ନାହିଁ ଏଥୁପାଇଁ ୧୩୦ ବିନ କି ମାତ୍ରେ
ଅପଶକ୍ତି ପାଇବାର କେଉଁ ସମୟରେ
କେନ୍ତ୍ରାପତ୍ରକ ଖବର କିଛି ନ ସ୍ଥବ । ସେ
ଭାଗ୍ୟ ରଖି ଜୁଲାବରେ ନିଜେ ରଥ ଦେଖି
ବାକୁ ଯାଇଁ ଗୁଣ୍ସ ଘର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଯାଇ
ଥିଲେ—ତହିଁ ପୂର୍ବେ ଯାହା ଶୁଣିଥିଲେ ଜାହା
ଜାହାବର ବିଶ୍ୱାସ ନ ଦେବାର ନିଜେ ଦେଖି
ଅବି ରଥ ସମନ୍ତେ ଖବର କେଣ୍ଟୁ ପ୍ରସଙ୍ଗ
କମେ ବାଟର ଦୂରବସ୍ତା ଲେଖି ଅଛନ୍ତି ଯାହା
ଦେଇ ଲେଖକ ନ କୁଣ୍ଡିପୁଣ୍ଡିଜଣେ ଦେବାନେକ
ମିଥ୍ୟାବଥା ବୋଲି ବ୍ୟକ୍ତ କରିବାର କେତେ
ଦୃଷ୍ଟି ବିଷୟ ଅପାକ ସମାଦକ ବିଶ୍ୱାସ
ଅମ୍ବେ ଜାଗୁ ସେ ଯାହା କେବଳ ଅଛନ୍ତି ତା
ସମ୍ମଣ୍ଟି ସବୁ ସବୁ ଏଥୁରେ ଭୁମ ବା ମିଥ୍ୟାର କିନ୍ତୁ
ବିଷ୍ଵର୍ଗ ନାହିଁ—ରଷ୍ଟା ପ୍ରସ୍ତୁତ ଦେବାର ବିଷୟ
ରେ ଯେଉଁ ସବୁ କଥା ଲେଖିଅଛନ୍ତି ଯାହା
ହୁଏ ସବୁ ଆମ୍ବେ କର୍ତ୍ତମାନ ହାତକ କୁଳ ବିନ୍ଦୁ
ବିମଳାବରଣ ବୟକୁ ବାକର ତଥା ପରିଶ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟରକପରକା ୭ ନିଜ କର୍ମରେ ଅଳ୍ପ
ରାକୁ ସହ ସକାଶେ ଅଶେଷ ଧଳିବାକ କରୁ
ରାକୁ ନିଜ ଯନ୍ମାଦିରେ ଟାଙ୍କାକର ଅନେକ
ଅବସ୍ତା ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବାର ଦେଖା ଯାଇଁ
ଅଛି ।

ଦେଇପତ୍ରକା } ବିଷୟ କର୍ତ୍ତମାନ
ମିଥ୍ୟାବଥା } ଅପଶକ୍ତି ଜଣେ ପକତି

/ SOCIAL REUNION.
TO THE EDITOR OF THE UTKAL DIPAK,
Sir,

Would you be so good as to favour the following with a place in the columns of your much esteemed Journal, and oblige a public cause.

I happened to take up the "Sangskaraka" to-day. I seldom see it, and when I do, I seldom do myself the honour of reading it. But to day it was by sheer chance that it fell to my lot to beguile a few stray moments of

my leisure with a run through its columns—of course, as you may imagine, in the absence of anything better. The two homely words which head this letter headed the 'leader' in the Sangskaraka, and as soon attracted my notice as, no doubt the writer of the article expected—or intended—that it should attract the attention of the "many tribes" who are "the residents of India." I read the article, read it over with more attention; and I read it again with the air of one who in the midst of a pleasing reverie suddenly finds himself called upon to discharge a present duty. Nay, I read half of the article again, and put the paper by—then, finished the fourth reading. Still I was not satisfied—I felt I had not done justice to the learned writer. I therefore took the paper home, and subjected it like a new Bill to three more readings. But alas! here I am with better experience where I was with less. At any rate I am satisfied, one side of the other, and only wonder which the venerable "leaders and elders of Cuttack society" admire most, the spirit of the article, the diction, or the malediction. For my part, my choice lies between two general means—between the patriotic spirit that pervades it from beginning to end—from the start of shocking surprise to the sweet benediction with which it concludes, and the "Literature" of the Sangskaraka. Orissa is unfortunate. Indeed her horoscope seems to have been cast under some evil star; and she will remain unfortunate so long as she cannot "eradicate" the spirit of bigotry from her society "by roots"! and so long as the "boasted civilisation" of her sons hurries them out the world's gaze before they are sufficiently tempered by sound reasoning, good manners, and some good grammar.

I fear, Mr. Editor, I have exceeded the limits you are able to assign me, and will therefore refrain from giving

more than a hint. A word to the wise ought to be sufficient.

2-9-85 } Criticus.
Cuttack }

ଶୋବ ।

କି ଶିଖିର ସବୁ ଦଜ୍ଜିଲସହ୍ୱାନୀ
ପଡ଼ିଲା ମସ୍ତକେ ଘୋଷ କଲୁକାଏ
“ଧାନ୍ୟବନ୍ଦୁ” ଧାନ୍ୟକର ପରିଣ
ଏ ହୁଲେକରେତ ଥର୍ତ୍ତ ନାହିଁ ରେ ।
ଛହୁକପ୍ରାଙ୍ଗଣୀ କର ଅନ୍ଧକାର
ଦେହ ବାର ଲାହୁ ଅଲାକ ମସାର
ଏହି କଥାଗୋଟି ବରଣ ପ୍ରଗ୍ରହ
ତେବାନାକ ନୂପୁ ଗଲେ କାହିଁ ରେ ।

ରେ ନିଷ୍ଠୁର ସମ ଏ କି ଥରିବା
କୁମୁଦ ଉଦ୍‌ବାନେ କରଣ ତ୍ରୁପ୍ତ
କି ଦୁସ୍ମିଳଳ କଳୁ ରେ ଦରଣ
ଅପରିଯ ପାରିବା ହୁମ୍ତୁ ଦିବେ ।
ପାହାର ସୁଗନ୍ଧ ପରାନ୍ତା ଭାବର
ମହିତ ଚଂଚ୍ଚା ଏ ଦିଗଦିଗନ୍ତ
ସେ କଲିବା ମୋର ଦେଲୁ ରେ କୃପାନ୍ତ
ମାନ୍ୟବନ୍ଦେ ନ କି ଏ କଥା ସବେ ।

ବେଳେ ବହିପଦର ଆଜି ସେ ମୋହର
କଳୁରେ ବଧ୍ୟା ସବୁ ନାରଜାର
ହୁତିଲ କାହାକ ଘୋଷ ପାଗକାର
ଅଗ୍ରମ ଅଗ୍ରମ ଅକନ୍ତୁ ଜଳେ ।
ଅର୍ଦ୍ଦ ଏ ଲାଭରେ ଅମୁଲ୍ୟ ଜାହାକ
ଉତ୍ତାରବାପାର ନାହିଁ କିଛି ସାକ
ଆହା ଆହା ମୋର ତେବାନାକ ହୁବ
ଛିପ୍ରାୟ ଧରେ ମୁଁ ଝୋଜିଲି ବଲେ ।

୩ ବଲେ ସେ କବ ବର୍ଣ୍ଣିତଗଣ
ଦେଖିଥୁ ଦିନିଥା ଦେଲେ କାର୍ଯ୍ୟକ
ବିନ୍ଦୁ ଦିନିଥା ଭରତସହ୍ୱାନୀ
ସହିତ ନୁହେ ବିଧିକାଳ ।
ଯେ ଖାତୁରେ ଫ୍ରେ କାହାରକୁ ଧରନ
ଯେ ଅଟେ ଏ ଦେବ ଦେଲୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଯେହି ଜଳବାନ୍ତ ପରିପାତ
କବେ, ଧାରା ସମେ ନ ଦେଲେ ପ୍ରାକ ।

*
କରଗତ କାଳ, ଦେଶ ପରିପାତ ।
କିମ୍ବା ପରାବେ ହୋଇ କବ କବ

ଅନାଦର ଦେଖି ବହି ଲୋଭକ
ଦୁଆରେ ନିବନ୍ଧ ମାଧ୍ୟମର
ବଜାଲେବ ଦେଲେ ପୀତାରେ କରଇ
ଅସିବେ ଦେଶୀ ଗୋଷ ଜାବର
ସଜକର୍ମଶ୍ଵରର ଏ ବରର
କୁତ ବହିରଙ୍ଗ ଗମ୍ଭୀରର ।

୭
କେହିଁ ଦୁଷ୍ଟଗରେ କଲ ଆଗମକ
ତେବାନାକ ଦୁର୍ଗ କର ବିପର୍କିଳ
ଦୁର୍ଗ ମହାମାତ୍ର ଦୟା କାରାଗ
ଏ ସମ୍ମ କୁର ଘୋଟିଲ ଥେ ।
ଦେଖା ଦେଲେ ଦେବ ଅଟିର ଲିପ୍ତ
ଏ କଥାରେ ନାହିଁ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ
ଦେବତା ଲବନ୍ତ ଆବେଗା ଅବୟ
ଶୁଣ ଯା ନ ଗଲ ଦେଲୁର ପ୍ରାପି

୮
ଶେଷଥିଲ ଦିନେ ନାନା ରସରଙ୍ଗେ
ଶୀ ଲନଦିଶୋର ପୁଣ୍ୟ ବାହୁ ଥିଲେ
ଦେବେ ବିତ ପୁଣ୍ୟ ଦେଖିଥିଲ ପଙ୍ଗେ
ଏହି କାର୍ଯ୍ୟମେତ ନବାର ପାଟେ ।
ଯେ ଅନୁଲ୍ୟ ଦେବ ପଢ଼ିଲ ବିଦିଶେ
ମୁଦ୍ରିତ ସମାଜ, ମିଶ୍ର ମାଟ ଥିଲେ
କଟକ ଶତିଶ ତେବାନାକ ଦୁର୍ଦ୍ରିତ
ଶବ୍ଦଗୁପ୍ତ ଅକ ଦେଲୁ ବାଟେ ।

୯
ହେ ନୃତ୍ୟ କୁମୁଦ ଶକ ଦରଶକ
ଦୟା ଦିଲାରକେ କରିବୁ କରନକ
ତେବାନାକ କରିବୁ ପରିପାତ
ଏ ଶୋବ-ଆବେଦ ସବୁ ନ ପାରି ।
କିନ୍ତୁ କରି କରି ନାଗକଳ ତଳେ
ନୁହେ କରିଥିଲ ହାନିଲ କରିଲେ
କିମ୍ବା ସପରି କଟପା କରିଲେ
କରିଲୁ ଏ କଥା ନିଷ୍ଠୁ କରି ।

୧୦
କେତୁରକ୍ଷି ତବ ମୁଖ ଦରଶକ
ଦିନକ ଦରଶକେ ଧୟାଧ୍ୟାମର
ଦେଖିଲ ତାପିର, ଦ୍ୱାଦଶ ଅକଳ
ଅବେଦ ଓ ଥର୍ତ୍ତ ଦେଖିବାଗର ।
ଅର୍ଦ୍ଦ ବ କୁମୁଦ ମସ୍ତକ କମଳ
ଦେଖିଲ ପରିପାତ ଦ୍ୱାଦଶ ପରିପାତ
ଅଗ୍ରମାଦ କର ଦେବେ ହୁନ୍ଦୁମଳ
ଦ୍ୱାଦଶ ମୁଖତରୁ କିମ୍ବା ।

୧୧ * ରଖ ପିପ୍ରବ ସଳ ୧୦୦ ପିପ୍ରା

୧୦

ଅସ ତେବାନାକ ପରକ ସତର
ଥାଲ ପଇବ ପେଇ ଦବିବଳ
ଲେଖରେ ଲୋଭକ କର ତଳ ତଳ
ମୁଣ୍ଡ ମହାସତ ଦେଖରେ ଥରେ ।
ବିଜାତର ପୁର ଦିବାର କାଳରେ
ଯେ ଦେବବିଷ୍ଣୁ ନିଜର ମନରେ
ଘୋଟିଲ ରହୁ ଥିଲ ଥିଲା
ସବୁରେ ତାହା ପେଇ ପାରେ ।
ପୁରୁଷ ଶବ୍ଦର ତୁମ୍ଭ ତୁମ୍ଭ
ମନ୍ଦବିଷ୍ଣୁ ଅବସର ଅବସର
ବିଜାତ ବିଜାତ ଦିବାର
ମୁଣ୍ଡର ଅନ୍ତର ଦୋଷେ ଏବେ ।

୧୧

୧୨ ଏ ଶୋବ କି ଦେବେ କରିଲ ଧାରଣ
କବ ଗାରେ ମୋହେ ତୁମ୍ଭ ପ୍ରତାଗଣ
ଥିଲେ ତୁମ୍ଭ ଲାଗେ-ମୁଖର ଦିକାଳ
ଅନୁଭ ଦୁଃଖେ ନୁହି ଦେବେ ।

୧୨

୧୩ ପରତନେ ହେବେ ବନାଅବରଣ
ଯେବେବେ ବେ ମୁହା ତାହାର ଦବଳ
ଦେଖିଲେ କାହାମ ଧରିଲ ଦବଳ
ମରିଯାଏ ଦିନା ପରିପ ତୁମ୍ଭ ।
ତୁମ୍ଭର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେଖିଲ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେଖିଲ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ
ଦେଖିଲ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ।

୧୪

୧୪ କୁମରର ସର କରିଗ ସରର
ହାତର ଏହ ପ୍ରକାଶ କରିଗ
କର ମନେ କର କାହିଁରେ ମନେ
ପ୍ରକାଶ ନିମ୍ନ ଅକାଟେ ବାଣୀ ।
କର ଅଶାବାଦ ହେ ହରକାରର
ନୁହି କରିଲ ମର ଅବସର
ଦରବୁଦ୍ଧାର ତୁମ୍ଭ ତୁମ୍ଭ
ନୁହିଲ ରବିଲ ଧରିବା ରଣୀ ।

୧୫ ଶୋବ-ଆବେଦ ରଥ ।
ଦେବ ।

ମୁଖସ୍ତରୀ

୧୬ ଶାର ଅନନ୍ତ ପେଇ ୨୧୭ ବରଣ ୧୫୫
- ଦେବବ ଧୟନ ତୌତ୍ୟର ପିଲିର ୧୫୫
- ନାନାଶାପ୍ରଦ ନାନାଶାପ୍ରଦ ଦିନ୍ଦୁ ୧୫୫
- ନନ୍ଦନଦୀପାତ୍ର ୨୦୭ ୨୦୭
- ନୌଦିନମାତ୍ର ସ୍ତୁ ୨୪୭ ୨୪୭
ଶାର ଅନନ୍ତର ଦେବ ପେଇ ପିଲି ୧୫୫

ଶ୍ରୀ ବିପ୍ରମର ସଳ ୧୮୮୫ ମସିହା

ବିଜ୍ଞାନ ।

ବ୍ୟାପାରିଙ୍କ

କବି ପ୍ରଦୀପ !!

ନେଇ ପୁଷ୍ଟିକ !!!

ପରେଥିବ ଗୁହପୁର ଆବଶ୍ୟକାଯୁ ।

ପ୍ରକାର ପ୍ରସ୍ତର ଦଳନରୂପେ କେବେହେଁ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହା । ଏ ଦେଖିଲେ
ଶୈଶବାବସ୍ଥରେ ଉତ୍ତମରୂପେ ପ୍ରଭିତାଳିତ ହୃଦୟରୁ ଲାହି ଗହିଁର କାରଣ କେବଳ
ଏହି ଅଜ୍ଞାନବା । ଏହି ଅଜ୍ଞାନବା ବିଦୂରଙ୍କ କରିବା ମାନସରେ ଏହି ଗ୍ରହ ଅଣ୍ଡିକ
ହୋଇଥାଏ । ଶିଶୁକୁ କି ପ୍ରକାରେ ନିର୍ଭେଗରେ ରଖିବାରୁ ଦେବ ଏବଂ ସେବ ଉଥିପୁଣି
ହୋଇଥାଏ । ପ୍ରକାର ଚିହ୍ନା ଏବଂ କି କି ଚିହ୍ନା ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଦେବ ତାହା ସନ୍ଦର
କେ ଏ ପ୍ରକାର ଚିହ୍ନା ଏବଂ କି କି ଚିହ୍ନା ଏବଂ କରିବାକୁ ଦେବ ତାହା ସନ୍ଦର
କି ମୁଖରେ ଏହି ପ୍ରସ୍ତରରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥାଏ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ରରୁ କରିବାକୁଳ
ପ୍ରକଟିତ ଅନୁଭବରୀ ଓ ସବୁ ବିବରଣ ଶିଶୁର ଜୀବିଧ ଜାତ୍ୟାଧି ବିଷୟମାଳ ଏଥିରେ ସନ୍ଦର
ଭାବରେ ବନ୍ଧୁର ହେଲାଥାଏ । କଟକ ବଳେକର ଅଧ୍ୟାତ୍ମିକ ବାରୁ ଭାବରେ ମୁଖ୍ୟମାନ୍ୟକ
କିଛିବେ, କଟକ ପ୍ରିୟି । କମ୍ପାନିକ ଯନ୍ତ୍ରମୂଳରେ, ବାଲୁବଜାଗର୍ଣ୍ଣିତ ଓଡ଼ିଶା ସେମ୍ବୁଲମେତିକେଳ
କିଛିବେ, ଅନୁଭବ କାହାରୁ ବାବୁ ଭାଗିରଥୀ ମାଠୀଯାଙ୍କ ପୁସ୍ତକାଗାରରେ, ମେଡିକେଲ ମୁଲ
କିଛିବେ, ଅନୁଭବ କାହାରୁ ବାବୁ ଭାଗିରଥୀ ମାଠୀଯାଙ୍କ ପୁସ୍ତକାଗାରରେ, ମେଡିକେଲ ମୁଲ
କିଛିବେ ।

ତେଣା ସେହୁଲ ମେତିକେଳ ଦଳ,
ବାଲୁରଙ୍ଗ ର, ସନ୍ଧର କଟକ ।

ପଠାରେ ଛଂଗକୁ ସଜଳ ପ୍ରକାର ଅନ୍ଧାର, ପେଟେଲୁ ମେଡ଼ିଷନ, ଅଣ୍ଟ ଶହୁ ରତ୍ନାଳ ଅଛି ଯୁଦ୍ଧ ମନ୍ଦିରରେ ବିକିତ ହୁଏ । ମୋଧୁଷନର ଅର୍ଜାର ଅଛି ଅନ୍ତର କାଳ ମଧ୍ୟରେ ସବଦିଲିହ କରି ହୁଏ ପାଇବାକୁ ଦେବ ।

ପ୍ରମାଣିତ କରିବାକୁ

ମଲ୍ଲିଖ ୧୦

କଣକ ପ୍ରିୟିଂ ଜମାଲବ ସହାଯତାରେ
କନ୍ଦଳ ଦେଇଥାଏ । ଉଚ୍ଛ୍ଵାସକ ସମକାଳୀ
କୁଣ୍ଡଳମନ୍ଦିର ମହାଶୂନ୍ୟ ରଘୁ^୧ ମହ
ଦେଖଇଛନ୍ତି ଆହା ନିମ୍ନରେ ପ୍ରକାଶିତ ଦେଲ
ପଥୀ ।

ଏ ବାହୁ ଗୋବିନ୍ଦରଥଙ୍କ ପ୍ରଜାର “ମହା
ତେବେ ଦର୍ଶନ” ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ କିମ୍ବାକୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଅଛି ଯେତେବେଳେ ଏହା ଉପରେତେବେଳେ
ପାରାମାର୍ଗରେ ପୁରୁଷ । ଏଥରେ ବିବର ମହା
ତେବେ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଅନେକ ଜ୍ଞାନବ୍ୟ ଏବଂ
କୌଣସିକ ବିଷୟ ସହି କିମ୍ବା ଦୋଷାର୍ଥ ।
କିମ୍ବା ମଧ୍ୟ ମରନ ଏବଂ ପ୍ରାଣକ । ଜିମ୍ବାବିରା-

ଏହି ଡାଇବେନ୍ଦୁର ମହୋଦୟ କେବେଳ
ସ୍ପ୍ରୁକ କଥ ବରାଫଳିତ । ଉଛଳ ବିଦ୍ୟନମୟ
ଜନ୍ମିତୀଯମାନେ ପାଇବେଷେ କବୁଳ ଏସ୍ପ୍ରୁକ
କୁ ନିର୍ବାଚନ କଲେ ଆମେ ଅବ୍ୟକ୍ତ ଅଭିଭବ
ହେବୁ ।

କେବ } ୧୫ ଶା ରଧାନାଥ ସ୍ମୃ
ତିବ୍ୟାନିଶ୍ଚାଳିକାର
ପାଠୀ

ନିମ୍ନଲିଖିତ ପରାମିତ ଉଷ୍ଣମାନ ଥମ୍ ଭାବ-
ଆଳୟରେ ବିକ୍ଷୟ ନିମ୍ନର ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି ।
ଗ୍ରାହକମାନେ ଏଠାରେ ତତ୍ତ୍ଵ କଲେ ପାଇ-
ପାଇବେ । ବିଦେଶୀୟ ଗ୍ରାହକମାନେ ଜାକମାନ-
ସ୍କୁଲ ସହିତ ମନ୍ଦିର ପ୍ରେରଣ କଲେ ସେବକଙ୍କିମ୍ବ
ସହିତ ଉଷ୍ଣ ଶୀଘ୍ର ପଠାଇ ଦିଅ ଯିବ ।

ବନ୍ଧୁ ପୂର୍ଣ୍ଣତନ୍ତ୍ରାଦୟ ।
ଶ୍ରୀଗଣ୍ଡିଯୁ ସେଗାଣ୍ଡିଯୁ ମୋଦକ ।

ନିର୍ବେଗୀ ଲୋକେ ଏ ମୋଦିବ ଦେବକ
କଲେ ବଳ ବହୁ ଦୂରି ଓ ଶଶର ଅଧିକ ଦୁର୍ଗ୍ରୀ
ସୁନ୍ତ୍ର ଦୃଥି, ବଳନଗ ଶଥୀ ଦୁଇ, ପୁରୁଷାର
ଦ୍ରୁବ୍ୟ ଅହାର ବଲେ ଜୀବୀ ହୋଇ ଯାଏ ।
ବେଗୀ ପଣେ—ଶତଶୟ (କାଷହାର ରକ୍ତ-
ପତନ), ଶୁନ୍ଦରୀ, ପ୍ରମେହ, ଅଭିଷାର, କଣ୍ଠ-
ଶୁନ୍ତ, ଧନ୍ୟବାଙ୍ମ ପ୍ରଭାତ ନାଳା ବେଗ ର୍ହ-
ନୁହନ । ମଲ୍ୟ ମା ୧୦ ଏଟ ୧୯ ଟଙ୍କା ।

ଭୁବନେଶ୍ୱର ପୁରୁଷାୟ } କବିତା,
ଜୀବଧାରୟ ଦୂର୍ବଳ } ଶ୍ରୀ ଫକ୍ରାରହିଣୀ ।

NOTICE.

Tenders are invited for lighting Pooree ghat road from Printing Co.'s Office to Pooree ghat Out-post in all 14 (fourteen) lamp posts; and Kizi-Bazar, from Bahu bazar Chuck to Gonesh mundeer girls' school, 11 posts; Oriya bazar 1 post; Gunga-mundir street from corner of Civil Court to Gunga mundir girls' school 4 posts; and Kali-gully or Mahidas bazar from Luckmee Narain Chowdhry's house to main road near Burdwan house 5 posts, total 35 posts.

For further information apply to
the Vice-Chairman Cuttack municipality.

JOGGINSHUR CHUNDER
Vice-Chairman.
21-8-85.

କାନ୍ତିରାଜ ପଟ୍ଟେଳାଙ୍କଣ ।

ତଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକଣ୍ଠାରଙ୍କ ହୋଠୀରୁ ସୁଶ୍ରୀ-
ଏଟ ଧାରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ମନ୍ଦିରରେ
ଗୋ ୧୯ ଟା, ବାଲୁବଜ୍ରାର ଛକଠାରୁ ଗଣେଶ-
ନନ୍ଦିର ବାଳକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାଜିବଜ୍ରା-
ରରେ ଗୋ ୧୫ ଟା, ଉତ୍ତ୍ରଯୁକ୍ତାରରେ ଗୋ ୧
ଅଦ୍ୟାଲକ କନେର ବୋଣଠାରୁ ଗଞ୍ଜାମନନ୍ଦିର
ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଞ୍ଜାମନନ୍ଦିର ସନ୍ତ-
କରେ ଗୋ ୩ ଟା, ଏକ ଲକ୍ଷ୍ମୀନାରପୁଣ୍ଡି
ଶୈଖିଶ୍ଵରଙ୍କ ବୋଠାଠାରୁ ବର୍ଷମାନ କୋଠା
ନିକଟ ସବରସ୍ତ୍ରୀ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବାକିମଳ ମୁଖୀ
ମହିଦାସ ବଜାରରେ ଗୋ ୩ ଟା ଗାୟ ୫୫

ଗୋଟା ଖୁଣ୍ଡ ଲାଗନରେ ଥିଲୁଥ ଜୀବାର
ବାହୁଦାତ ଦିଅୁପିକ ।

ସେଇମାନେ ବାହୁଦାତ କେବାକୁ ଉଚ୍ଚ
କରିବେ ସେମାନେ କଟକ ମିଛନ୍ତିଯାଇଛିର
ଭାବରେ ଯୁଗମାନଙ୍କଠାରେ ଆବେଦନ କରେ
ଏ ସମ୍ଭାବ୍ୟ ଅନ୍ତାନ୍ତ ସମ୍ବାଦ ପାଇବେ ।

*ପାଇଁ ଦ୍ୱାରା ଶା ଯୋଗେଷ୍ଟର ତତ୍ତ୍ଵ
ଭାବରେ ଯୁଗମାନ

ସବ୍ୟାଧାରଙ୍କୁ ଏଥିବାର ଜଣାଇ ଦିଲୁ
ଯାଇ ଥିଲୁ କି ବିଧୁତିକା ବା ତେଲରୀ ଘେଗର
ଏକ ନୂହନ ପକାର ଜୀବି ଆମ୍ବେ ଦିଲା

ଏଥିବାର ସବ୍ୟାଧାରଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଦିଅ ଯାଇଥିଲୁ ସେ ଏହି ସହର କଟକ ଗୌଥୁର ବଜାର ନିବାରୀ ଚନ୍ଦମଣୀ ବାହୁ ଥମୁ କିନ୍ତୁ
ଭଳନେଖିବ ଯନ୍ତ୍ର ବୁଧା ଗହଗା ଅବ ବନକ ଭାବିଥିଲୁ ସେ ମାନମାନ କିମ୍ବା କରିବା ସକାଶେ ସଙ୍ଗ ୫୦୦୦ ମେଟ୍ରୋ ଥ ଏ ଡନର ଦେଖି
ମୀନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଅମ୍ବେ ଭାବୁ ଭାବୁ ନାମରେ ବିଧମତେ ତାବହାର ବେଳକୁଣ୍ଠ ସମ୍ଭାବ କୋଟିବ କାହିଁ ତରାଙ୍କୁ ସେହି କୋଟିଯର ମନ୍ଦିର
ବାରେ ବନବ ମାନମାନ ଥମେ ମନ ୫୦୦୦ ମେଟ୍ରୋ ସିରିର ମାନ ଗା ୮ ଟଙ୍କ ବେଳ କି ୧୦ ଟଙ୍କ ଠାରେ କଟକଲେବନାନେ ବାରାହିମଣ୍ଡଳେ ମାନମାନ
ମାନ ଥରିବ ବନବାକୁ କହା ରଖିଥିଲେ ସେମାନେ ଭାବୁ ଭାବୁ କରିବୁ ଯେଉଁମାନେ ଭାବୁ ଭାବୁ ମାନ
ମାନ ଥରିବ ବନବେ ଜାହାର ମୂଲ୍ୟ ସେମାନକୁ ଭାବୁରୀ ଦେବାକୁ ଦେବି । *ପାଇଁ

ତମିଲ ଭାବମଣି ବାହୁ ବନନକ ଦିଅ ମାନମାନ ଯକ୍ଷା କି କାହିଁ ଦେବି

୧ ସୁକାର କରିଛ କଥ

୧ ସୁକାର ଗାହଳି	ଆୟ	ଥାର ପର ୧୫
୨ ବୁଧାର ପନ୍ତୁକୁତୁହା	ଆୟ	ବୁଧାର ପନ୍ତୁକୁତୁହା
୩ ବୁଧାର ପାପଦୁ	ଆୟ	ବୁଧାର ପାପଦୁ
୪ ବୁଧାର ଠତ୍ତ	ଆୟ	ବୁଧାର ଠତ୍ତ
୫ ବୁଧାର ବିତିଦାର ଧାତୋର	ଆୟ	ବୁଧାର ବିତିଦାର ଧାତୋର
୬ ବୁଧାର ଧାତ୍ତା	ଆୟ	ବୁଧାର ଧାତ୍ତା
୭ ବୁଧାର ଗିଲାବ	ଆୟ	ବୁଧାର ଗିଲାବ
୮ ବୁଧାର ତିଲମ	ଆୟ	ବୁଧାର ତିଲମ
୯ ବୁଧାର ଦେବାକା	ଆୟ	ବୁଧାର ଦେବାକା
୧୦ ବୁଧାର ପନ୍ତୁକୁତୁହା ଏକନବିରାଶ	ଆୟ	ବୁଧାର ପନ୍ତୁକୁତୁହା ଏକନବିରାଶ
୧୧ ବୁଧାର ବିଜନା	ଆୟ	ବୁଧାର ବିଜନା
୧୨ ବୁଧାର ବୁଢ଼	ଆୟ	ବୁଧାର ବୁଢ଼
୧୩ ବୁଧାର ପୁଦନଳ	ଆୟ	ବୁଧାର ପୁଦନଳ
୧୪ ବୁଧାର ପାତୁବର ଧତ୍ତା ସହିତ	ଆୟ	ବୁଧାର ପାତୁବର ଧତ୍ତା ସହିତ
୧୫ ସକାର ଚିକ	ଆୟ	ବୁଧାର ଚିକ
୧୬ ସକାର ଦେବାକାମ ଏକନବିରାଶ ଗୋଟା	ଆୟ	ବୁଧାର ଦେବାକାମ ଏକନବିରାଶ ଗୋଟା
୧୭ ସକାର ବୁଢ଼ ରାତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା	ବୁଧାର ବୁଢ଼ ରାତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା	ବୁଧାର ବୁଢ଼ ରାତା ମଧ୍ୟରେ ଥିଲା

କିନ୍ତୁ ସବ୍ୟାଧାର ଆମ୍ବେ ଦେଖିଲୁ

୧୮ ସକାର ଦେବାକି ହାର ଗୋଟା	ଆୟ	ଗୋଟା
୧୯ ଏଥିଥିର ଥିଲା ନିଜମେହରାଗୋଟା	ଆୟ	ନିଜମେହରାଗୋଟା
କିନ୍ତୁ ମୋଦର	ଗୋଟା	ଗୋଟା
୨୦ ସକାର ମଗରକୁତୁହା ଶକ୍ତି	ଆୟ	ଶକ୍ତି
୨୧ ସକାର ମୁଦ	ଆୟ	ମୁଦ

ମୂଲ୍ୟରେ ବେଳରଗ କରୁଥିଲୁ । ସେଇମାନର ପ୍ରଧାନ ହେବ ସେମାନେ ଥମୁ ନିକଟରେ
ତତ୍ତ୍ଵ କଲେ ଶାଶ୍ଵତ ପାଇ ଥାବେ । ଗୋଟା ହାତା ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଜୀବି
ଜୀବନକୁ ହେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ ଆପଥ କଲା ସମୟରେ ସେବନର ନିମ୍ନମୁକ୍ତ କାହାର
କାହାର ଦେବି । ଭାବ ।

*ପାଇଁ

ଦିଲାନ ଅନୁବଦିତ	ଶା ପାଇଁ ତ୍ରିପାଠା
ଅଧିକାରୀ	ବବିଶକ
ଦିଲାନ କାହାର	

ବାଲିକାଗଜ ।

ବଳିକାଗଜ ଶପ୍ତା ବରରେ ସହର ବଟକ
ଗୋଧୁର ବଜାର ବାହୁ ଗୋଧୁରକର ରମ୍ପାନ
ବିଧା ନିକଟେ ବାହୁ ଅର୍ଥବିଦିତ କର କାମାନକ
ବୋବାକରେ କଟାଯ ଦେବି ଅର୍ଥ ସଥା—

“ ପଟେ କଟିବ କାମାନ ପଟେ କଟିବ କାମାନ

“ ପଟେ ” “ ପଟେ ” ୧୦୮

“ ପଟେ ” “ ପଟେ ” ୧୦୯

ବେଗରମାନେ ଅର୍ଥାତ୍ ସେଇମାନେ ଏହା
ଥିରେ ଯ ମ ବା ଅର୍ଥକ କ୍ଷୟ କରିବାକାମରେ
ମୁଲାଦ ମୂଲାଦରେ ଥାଇ ଥାଇବାକାମରେ

ମୁଲାଦରେ ଥାଇ ଥାଇବାକାମରେ

ମ

କୁଳ ଧୀମେଶ

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

ପୃଷ୍ଠା ୧

୩୨୭ ଜାନ୍ମ ମାହେ ପିପ୍ରିଲ ସଂ ୫୦୯ ନମ୍ବର ୨୦୨୦ ମୁଦ୍ରଣ ତଥା ୨୨୭ ମାର୍ଚ୍ଚ ମାତ୍ର ୨୦୨୦ ବାର ଅନୁରାଗ

ପୃଷ୍ଠା ୨

ମଳ୍ଲି	ଅତ୍ରିମ	ବଜାରୀ
ବର୍ଷିତ	ଟ ୫୯	ଟ ୨୧
ଭାଲମାସିଲ	ଟ ୧୦ ଟ	ଟ ୧୧

ସନାଦବାହକାରୁ ଦୂଃଖର ସହିତ ଅବଶିଷ୍ଟ ହେଲୁ ସେ ବାଲେଶ୍ଵର ପୂର୍ବ ଘାଟକପୁରକ କଣ୍ଠ ସାହେବଙ୍କ କିଥକା ଶ୍ରୀ ସମ୍ମନ କଲିକତା ନଗରରେ ଇହସାର ପରିଚ୍ୟାଗ କରିଅଛନ୍ତି । ବନ୍ଦୁ ଦଶମ ଅର୍ଦ୍ଧବାଳ ବାଲେଶ୍ଵରରେ ରହ ତୋଷରେ ଉତ୍ତେଷଣୁଷେ ପାଇତି ଥିଲେ । ସାହେବଙ୍କର ବର୍ଷ କୟାପରେ ତ ବର୍ଷକୁ ଦେଇ ବାଳ ହୋଇଥିଲା । ମେଲ୍ଲିର ମଧ୍ୟ ବର୍ତ୍ତମାନ ସେହି ବର୍ଷରେ କାଳ ଦେଇ । ମେମ କଣ୍ଠ ଦେଇ ଦୟାବଜ୍ଞ ଥିଲେ । ପାଇବର୍ଷ ଦେଇ ବାଲେଶ୍ଵର ପରିଚ୍ୟାଗ କରିଥିଲେଦେଇ ସେଠା ତୃତୀୟ ମାସକୁମାସ ଟାର୍ କ୍ଷା ଲେଖାଏ ବାଳ ବରୁଷିଲେ । ବାଲେଶ୍ଵରରେ ଆଦାନକର ତମୋହ ବନ୍ଦ ବୋଟି ଅଛି ଏବ ସେ ସମ୍ମ ଅଧିକା ଦୁଇ କଲମାଳ କରିଲୁ କରି ଦେଇ ଅଛନ୍ତି ।

ଅପବାଦର ମୋକଦମାରେ କଲିକତା କଲିକାଥି ସମାଦପତ୍ରର ସମାଦକ ଖରସ ହୋଇଥିବାର ସମ୍ବାଦ ପାଠକମାଳଙ୍କୁ ଗଢି ସପ୍ତବିଂଦରେ ଜଣାଇଥିଲା । ବର୍ତ୍ତମାନ ଶ୍ରେଷ୍ଠ-ମାଳକୁ ଅବଶିଷ୍ଟ ଦେଲୁ ସେଇହି କରୁଦିରେ ଦାଇବେଠରେ ଅଳି କରିବା ଜାଗରଣ ମୋ ସନ ଦେବାରୁ ଘର୍ଷିରେ ମେକେଶ୍ଵରଙ୍କ ସମ୍ବ କି ସକାରେ ଉଦ କ ଦେବ ବି ଅବା ମୋକଦମା ଅଳ୍ପ ମେକେଶ୍ଵରଙ୍କହାର ବିଶ୍ଵରତ

ଦେବା କାରଣ କାହିଁକି ପଠା ନ ଯିବ କହିର କାରଣ ଦେଖାଇବା ନାହିଁ ଅସମିକ କଥରେ ଗୁଲ ଜାଣ ଦୋଇଥିଲୁ । ସମ୍ବାଦ ବଜାରାଧୀ ସମାଦକଙ୍କର ଦଶା ଅବ୍ୟ ପରିଷାର ଦୋଇଲାଙ୍କ । ଦାଇବୋର୍ଟ ବି କଷାତି କରିବେ ଶାଶ୍ଵତାପାତ୍ରକ ଏବ ଯେବେ ମୋସକ ସମଳ-ଦେବ ତେବେ ହିତଷମନଙ୍କ ଗୋଟିଏ ଭାଷ କଜର ଦେବ ।

ଦଶମାତା ଦିନକରିପାଇ ଅଛି ବ୍ୟୁଷରେ ଦେଖାଇଲୁ ଦୋଇ ଧାରୀ ଧାଇଲା । ସବାମାନଙ୍କୁ ଏପବାର ମନ ବରଦିଗୁ ରିଷା କରି ସହିଥରେ ତନାଇବା ଭାବେଦିରେ କଲି-କରିବାରେ ଗୋଟିଏ ସମ ପରିଷିତି ହେଲାଛି । ବାବ ପ୍ରକାପନକ ମଜ୍ଜମହାର ପ୍ରକାଶ ଏ ସମାବେଦନେବ୍ୟାକରଣ ଅଛନ୍ତି । ସମ୍ବାଦ ଖଣ୍ଡିଏ ପ୍ରକାଶକ ନାହାଇ ଅଛି ଏବ କହିରେ ପ୍ରାୟ ଦୂରଶତ ପୁରୀ ସାନ୍ଧର କରିଅଛନ୍ତି । ପ୍ରକାଶ-ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମର୍ମ ଏହି କି “ମ” ସାମାଜିକ ବା ପର-ମର୍ମ ସମକରେ ବୌଦ୍ଧିକ ଅବତରଣର ପାଧରେ କଲିବର ଦେବ ନାହିଁ ଏବ ସହିରେ ତରତ କଲିବିଲ ଦେବ ଏପବାର ଅମେଦ ପ୍ରମେଦରେ ଲିପି ଦେବ ନାହିଁ କିମା ଅର୍ଥ ଦେବ ସହିରେ ଲିପି ଥିବାର ଜାଣି ପାଇଲେ ଦାହାର ସର୍ବଗ କରିବ ନାହିଁ । ସହିରେ

ତରତ ଶୁଭ ରହିବ ସେହି ସବଳ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମୁଁ ଏହି ହେବ । ”

ଏଥରୁ ଏତୁବେଷନ ଗଜେଟ ସାର୍ଥି ଲେଖିଥିଲୁ ବି ପ୍ରକାଶପତ୍ରଙ୍କାରିଗରେ ଫଳ-ଲାଭର ସମାବନା ନାହିଁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଲେବ-କର ଏହିର ସମ୍ବାଦ କରିଥାଇ ବି ବୌଦ୍ଧି ପାପ ଦାଣକୁ ନ ବାହାରିଲେ ପହିର ରହିବାର ହେଲା । ସବେ ଏପବାର ସମ୍ବାଦ ନ ଥିଲ ତେବେଲେ ଲେବେ ଧର୍ମକୁ ଉତ୍ସୁକ କରି ଏବ ମନର ବିଶ୍ୱାସ ଥିଲ ସେ ସମାନର୍ଦ୍ଵାରା ମିଳ ନିକଟରେ ବୌଦ୍ଧି ବର୍ମ ଲୁଚ ରହିବ କାହିଁ ।

—

ବଜାର ପ୍ରଦେଶର ପରିଜାଳା ସମ୍ବାଦ ସନ ପାଠକ ସାନ୍ଧର ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରକାଶକ ଲେଖକୀ ଗବର୍ନ୍ମ୍‌ରେ ମନ୍ଦବ୍ୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲାଅଛି । କହିରୁ ଜଣାଯାଏ ଗତ ସାବ-ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପାଇଲକୁ ସମ୍ବାଦ ପ୍ରାୟ ସମାନ ରହିଥିଲୁ । ବିଜ୍ଞାନ ବର୍ଷ ସେପରେ ସବସୁଦ୍ଧା କି ୨୦୨ ଶା ପାଇଲଙ୍କାରେ ରହ ଥିଲେ । ସେଇମାନଙ୍କ ପାଇଲଙ୍କର ପାଇଲ ଦେବାର କାରି କରା ଥିଲୁ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଗଣାବହାର ଅଧିକାରୀ ନେଇବାରୁ ଦେବାର କରା ଯାଇ ଅଛି । ମହାବାର ଅଧିକ ଲେବ ପାଇଲ ପାଇଲ ପାଇଲ ହେଲାର ପାଇଲ ପାଇଲ ପାଇଲ କାହିଁ । ତାକା ଏ କହିରୁ ଗରଲଙ୍କାରେ ଶୁଳ ନିଅଥ ଦେବାରୁ

ବେଳେକ ନିଷାବ ପାଗଲ ବାରଦାରେ ଯୋଗ
ଦିବ୍ରୀ । ଏହି ଦୁଇ ପାଗଲଙ୍ଖାଜା ତୃତୀ କର-
କାର ପ୍ରମାଦ ଦେଉଥିଲା । କଟକ ପାଗଲଙ୍ଖା-
ନାର ଦିନାକ ସାହୁରୀ ଛାଇ ଶ ଏମାନଙ୍କ
ଫଳରେ ଟ ୩୦୦୦ ଟଙ୍କା ଝର୍ଣ୍ଣ ହୋଇଥିଲା ।
ତଣପିଲ ନିଟ ଝର୍ଣ୍ଣ ଟ ୮୦୮ ଟଙ୍କା ଏହି ତହୁଁ
ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଡାଇଗା ଝର୍ଣ୍ଣ ବାର୍ଷିକ ଟ ୨୦୦୦
ଆଟିଲା । ଏହେ ଉଠା ଝର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ କୌଣସି
ପାଗଲଙ୍ଖାଜାରେ ଥିଲା । କଟକରେ
ଯେମନ୍ତ ଜାଇବା ଝର୍ଣ୍ଣ ଉଠା କେମନ୍ତ ମୂଳ
ଦର୍ଶା ମଧ୍ୟ ଉଣା ଅଟିଲା । ମୋଡ଼ରେ ପାଗଲ-
ଙ୍ଖାଜାର ବାର୍ଷିକ ସନ୍ତୋଷଜଳକର୍ତ୍ତପେ ନିର୍ବାଦ
ଦେଇଥିବାର ମାନ୍ୟବର ଲେଖନୀଗରହଣୀର
ଯେହୁଁ ନେବେ ପ୍ରକାଶ କରୁଥିଲାନ୍ତି ତାହା
ଯଥାର୍ଥ ହୋଇଥିଲା ।

ଏଠା ଇହଳ ବ୍ୟାପ୍ତିମାଜ୍ଜର ଦ୍ୱାରା ସବ୍ୟକ୍ତ
ବିଚୁକ୍ତରେ ଯେଉଁ ଭାବଧର୍ମର ଶ୍ଵେତଶ୍ଵରାନ୍ତି
ଧର୍ମରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା ଏବଂ ସେ
ସମ୍ବର୍ଷରେ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଁ ସମ୍ବାଦଗୀତ୍ୟ ସ୍ରମରେ
ଯାହା ଲେଆଁ ହୋଇଥିବାର କଣ ସପ୍ରାହିରେ
ଅମ୍ବେମାନେ ଥାଂକରାନ୍ତିକୁ ଜାଣାଯଥିଲୁ ଏବଂ
ସପ୍ରାହିର ପାଇଁ ଭାବର ଲାଗିଲା ସମ୍ଭବ ଜାଣା
ଗଲା ସେ ଏ ନଗରମାଁ ବାବୁ ବାଜରାକୁ
ବାକୁର୍ମୟକ ପଢ଼ ଭୟରେ ନର୍ଦ୍ଦର କର କ୍ଷେତ୍ରଧ-
ମାନର ସମ୍ବାଦକ ତତ୍ତ୍ଵ ପାଇଁ ପ୍ରକାର ମତ ବ୍ୟକ୍ତ
କରିଅଛନ୍ତି । ବାଜରାକୁ ବାବୁ ଏଠା ବାରବ-
ମଧ୍ୟ ମନ୍ଦବ୍ୟକ୍ତି କରିବାର ଜଣେ ଭାବ କରିଗୁଣ୍ଠା ଏବଂ
ଇହଳ ବ୍ୟାପ୍ତିମାଜ୍ଜର ଜଣେ ସହ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ।
ସ୍ଵର୍ଗଙ୍କ ସେ ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନବସିକ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦର୍ଶନ୍ୟ
ଦିଲ୍ଲି ହେଲେଦେଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଜାଣୁ ସେ
ଏ ସ୍ଥାନକୁ ଅଛିବାଳ ହେଲା ଅପିନ୍ଦନ୍ତରୁ ଏହି
ଅପରା ବାର୍ଷିକ୍ୟାବଳୀରେ ଥଥକ ବିଜ ମୋଧ-
ସଳରେ କଟାନ୍ତି । ଏ ନଗରର ସବଳ କଥା
ଜାହାଙ୍କୁ ଜାଣା ଥିବାର ସବସା ବରସ ହୋଇ
ନ ପାରେ । ସ୍ଵର୍ଗଙ୍କ ସେ ପଢ଼ ଲେଖିବା
ଦୃଷ୍ଟେ ଅନୁଷ୍ଠାନ କରିଥିଲେ । ମାତ୍ର ମେ
ପ୍ରକେ ଶ୍ଵେତଶ୍ଵର ଜକରିଥାରୁ ପ୍ରକାଶ ପାଇ-
ଥିଲା କି ଭାବଧର୍ମର ଲକ୍ଷିତ ସବଳ କିମ୍ବୁ
ମିଥ୍ୟା ସେବକ ଅମ୍ବେମାନେ କାହିଁ ହୋଇ
କାହିଁଥିଲା ସେ ବାଜରାକୁ ବାବୁ ଏ ବିଷୟର
କବନ୍ତି କରିଥିଲେ ସବା ତଥା ମହୁଁ ନହିଁ
ଅଥବା ସେ ଶ୍ଵେତଶ୍ଵରାନ୍ତି ହେଉଁ ପଥ ଲେ-

ଶିଥିଲେ ସଂସାରକ ତାହା ପ୍ରକାଶ କି କର
କେବଳ କିରଣଟ ପ୍ରକାଶ କରିଥିବାରୁ ଯେମନ୍ତ
ତାହାର ପଦ ବେମନ୍ତ ସଂକଷାଧାରିତାର ପ୍ରତି
ଅନ୍ୟାୟ କରିଥିଲାଗନ୍ତି । ଯେବେ ଆପଣା ମନ୍ଦର
ଟିକ ପରିବା ସହଯୋଗିବର ତାହାରେ ତେବେ
ଜ୍ଞାନମାନର ସମ୍ମାଦିଗୀରୁ ପ୍ରମାଦରୁ ସେ ଯାହା
ଦିନ୍ତିର କରିଥିଲାଗନ୍ତି କେଉଁବି ଯଥେଷ୍ଟ ଥିଲା
ଅଛି ଯେବେ ତାହା ସଂଗେ ସମ୍ମାଦିବକ୍ଷ ପଢ଼ିଲୁ
ଦିନ୍ତିର କଲେ ତେବେ ଯେଉଁ ପଢ଼ିର କରିବା
ରେ ତାହା ଲେଖା ଦିଲା ସେ ପଢ଼ିଲୁ ମଧ୍ୟ
ଦିନ୍ତିର କରିଥାନ୍ତେ । ତାହାକେବେଳେ ସଂକଷାଧା-
ରଣ ମୁଦ୍ରକ କରିବାରୁ ସମ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ।
ସେଇର କି ହେବାରୁ ସଦେହ ତର ଦିଲା
ନାହିଁ ଦିଲାର ବ୍ରାହ୍ମମାତ୍ର ସହିତାରୁ ସଙ୍ଗା-
ଦିକ ଜ୍ଞାନମାନ ସମ୍ମାଦିବକ୍ଷ ପଢ଼ ପ୍ରକାଶ
କରିବା କାରଣ ଆମୁମାନଙ୍କ ସହା ଅନୁଭ୍ରାଷ
କରିଥିଲାଗନ୍ତି ମାତ୍ର ଏବି ମମାତ୍ରରେ କୁନ୍ତୁ
ପଦ ପ୍ରକାଶ ଦୋଷିତା ଏବି ମୂଳପତ୍ରର
ପ୍ରକାଶି ଥିବି କି ଅବାରୁ ଆମେମାନେ ତାହା
ପ୍ରକାଶ କରି କି ସାରକୁ ।

କଲାବ୍ୟକ୍ତି ସାହିତ୍ୟକଟିକ ମୋବାଇଲ୍ ମାପା ।

ଆମ୍ବାକେ ଏହିପରେ ଲେଖିଥିଲୁ ବି
ପକାନ ଅପତ୍ତିମାଳ ପ୍ରାୟ ସମ୍ଭବାୟ ଅଗ୍ରଦ୍ୱୟ
ହେଉ ଅଛି ବେଳକ ହେତେବ ମୋକଦମ୍ବା
ଶୟତ କୁରଟ ମାହେବରତୀର କେବ ଅଛିବୁ ।
ବର୍ଣ୍ଣମାର ଅବଗତ ହେଲୁ ସେ ଅକେବର ମହା-
ଜାର ଆଜି ପ୍ରଦୟ ହୋଇ ପ୍ରକାମନେ
ଅନ୍ୟାୟ ଜଳକର ଦାୟିରୁ ରମା ଗାଇ ଅଛିବୁ
ଓ ଘବଟ ଘାନେବର ଦ୍ୱୟବରତାରୁ ମଧ୍ୟ
ହିନ୍ଦୁମସନ ସାହେବଙ୍କ ଗୋଗେ ଦାୟିବୁ ।
ଏହିର ବୃଦ୍ଧତ ଏହି—ସରଜା ଫଳାକେ
ବୁଣ୍ଡନା ନାମକ ଏକ ପୁରୁଷ ଯୋର ଅଛି ।
ସମକୃଷ୍ୟର ନିରକର ପ୍ରଭତ ଥିଲ ନାହିଁ
ମୌକାର ପ୍ରକାମାକେ ସକ ୧୮୦୦ ମାରର
ଦ୍ୱିତୀୟ ସମୟରେ କୁଣ୍ଡିଳାରେ ବନ୍ଦ ପଢାଇ
ମେହଲୁ ପାରି ନେଇ ଥିଲେ । ସେ ଅକ୍ଷୟ
ନାଜର ଝର ଓ ଦଳର ଜବ କୁଣ୍ଡିଳାରେ
ପତ ଗୋକର୍ଣ୍ଣ ଅବା ଅନ୍ଧାରୁ ଦୋହିଥାଏ ।
ନାଜକଳ ମିଶି କୁଣ୍ଡିଳା ପଣେ ଅନ୍ଧାରୁ ସମ-
ପୂରେ ପ୍ରକାମାକେ ଦେଇ ପରିଷର ରନ୍ଧା ଚଲେ
ବୋଲି ଯେମନଙ୍କ ଦ୍ୱାରେ ପୁଣ ମାତ୍ର
ଟ ୫୫ କା ଦେଇଥାଏ ଜଳକର ଧାର୍ଯ୍ୟ ଦେଇ

ସାର୍ଥିପଦକ ଜାଗା ହୋଇ ଥିଲା । ଏକ ମନ୍ତ୍ରଚାର ପ୍ରକା ବୁଝି ଅଶ୍ଵ ଅଳ୍ପ ଲାଭଗୁଡ଼ ଟ ଏହି ବିବରରେ ଯାହାଙ୍କ ବୁଲିଷତ୍ତ କରେ ବିଜ୍ଞାନୀଙ୍କାର ପରାମାରଳ ଅଧିକି ଅଗନ୍ତ କହି ଥିଲା । ମନ୍ତ୍ରଚାର ସମୟରେ ଉତ୍ସବ ଉଚ୍ଚ ଦୟାକୁ ପ୍ରଦାନ ପାଇଲା ମହି ଜୁଲାଇର ଦିନ୍ତି ମାହିଲର ଖା ଟେଟ ବରେ ଲେଖେ ସେ କୌଣସି ବୁଝି ଗୋଟିଏମରେ ନାବ ଅବା ପାଞ୍ଚ ନାଲର ସଠି ଫିଟିଲ ବି ବନ୍ଦ କାହିଁ କମ୍ବା କରୁ ଲିଥଗ୍ର ବନର ଦଜ ହାତ ଲାଲକବ ତେଣେ ଓ ସେ ବୁଝି ଧରି ବି ତିଆଳ ପଢ଼ିଲେ ଯେ ତେ ଜମିରେ ଗ୍ରେନାଯଣ ମାତ୍ର ଛପାଇ କରି ହୁବ ସେ ଜମି ଭ୍ରମିତ୍ତରେ ଜଳନ କର ଅର୍ଥାତ୍ ମାରକୁ ଟ ସ କା ଫର୍ଜୀନ୍, ଜଳକର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପାରିବ । ଏଥିରୁ ବୁଝି ଲାଗିଥାଏ ପାଇଁ ନେଇଥିବା ପଥେ ନେଇ କଥ ଖାଲୁ କଥିବାର ମହିଲା କଥ ନ ପାଇବାର ମହି ବୁଝିରପରି କାନ୍ତି ବରିବାରୁ ଘବତ ଯାହେବ ସେ ମୋତ୍ତ ଦୟା ଜାତିର କରିଲେ । ସ୍ଵାକଟ ସାବେଳ ଜାଲ ଲାଗିଥାଏ କୁହର ବର୍ମିଲିନ୍ କୁହର ରେ ବହୁଧାରକୁ କାନ୍ତିର କର୍ମକାର କରିପାରିବା ଅନୁଭବ ଥିବାରୁ ବିବେଚନା ସହି କାହିଁ କରିବାର ଅବ୍ୟାକ୍ଷର କଥା ଆଜୁର ମାତ୍ର କିମ୍ବା ଏ ପ୍ରକଳେ ଏତେ ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ଅବ୍ୟାକ୍ଷରକା ଦେଖାଇ ଥିଲେ କାହିଁବି ? ଏତି ସାମାଜିକ କୁବିତେ ଦେଖା ଗିରି ଯେ କରିବାର ନାମମାନିନୀମା ଥା ଗ୍ରେନାଯଣ କଥାରୁ ଆଜି ନେବା ପ୍ରକଳେ ବୈଶିଷ୍ଟ୍ୟମନ୍ତରେ ଏହି କଥାରେ । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏହାର ବୁଝି କରିଯାଇପାଇ କୁଳି ବର ବିଜ୍ଞାନ ଦେଖିଲେ ! ହାତର ଦେବୁ ପିଲା ଦୁଃଖୀ ପ୍ରତାପ ଏବଂ ଝର୍ଣ୍ଣାନ୍ ଓ ଛୋଟପ୍ରକଳେ ଦେଖିଲେ । ଅମେରିକାନ ପ୍ରଦେଶ କହିଅଛି କେ ନାଲ କାନ୍ତିରକରମନେ ବକା ଏ ବିଷୟ ଅଛି ଏହିନ୍ତି କଲେ ନାହିଁ କିମ୍ବାକିନ୍ତି ଅବ୍ୟାକ୍ଷର ମେଗ କରିବାର ମହିଦନ ମାନ ଆରକ ହେଉ ଯାଇଥାନ୍ତା ପାଦା ଦେବୁ ବସ୍ତୁପ୍ରତି ଉଲିପ୍ତ୍ୟମାନ ସାହେବରର ପ୍ରକଳ୍ପର ଦେଖି ଯୁଦ୍ଧର ଫରନ ମହୋଦୟ ଏହି ଅଛି ମହୋଦୟ ମୋଟିର ମୌଜାରେ ଏହା ବୁଝି କରିପାରି ଅନ୍ଧାଂଶୁର ବହୁଧାରକୁ କାନ୍ତିର ମାତ୍ର କରିବାର ଅଧିକାରରେ ସେହି ବୁଝି ଲଗିବିଲେ କିମ୍ବା ମହୋଦୟ ଦେଖି ଥିଲା ମାତ୍ର ପାଇବାକୁ ମହୋଦୟ

ଏମୋଜାର ଅପତ୍ତି ଅଗ୍ରାହ୍ୟକଲେ । ସେ କେବେ
ନାହିଁ ବୁଣ୍ଡିଳଦା ମଧ୍ୟ ଗଢ଼ିଲେଖ ବିଜ୍ଞାପନଦାସ
ପଥାଇ ନାଲସ୍ଵରୂପ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ଅଛି
କ୍ରେ ହେଲେ କଣ ହେଲ, ସଫାଇ କାଳ ସେ
କ୍ରେ ଧା ୨୭ ଘରେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ ଦାହ । ସହ
ମୋଜାର ଏକ ଶରେ ବରୁଳିଅଣ, ବିଳରୁ
ନାଳକଳ ମାତ୍ର ଅସି ଥିଲା ତେବେ କେବେଳ
ବେହି ଅଂଶରେ ଜମା ବସି ଥାନ୍ତା ଯଦି ଏହା
କିମ୍ବା ହୋଇ ନ ପାରିଲ ତେବେ ସନ୍ଦେହର
ଫରାଗାରୀ ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ହୋଇ ଥାଆନ୍ତେ
ଏ ସମୁଦ୍ରାୟ ମୋଜାଟକୁ ବରଦାୟରୁ ଦିଲ୍ଲି
ଦେବାର ରତ୍ନ ଥିଲା । ଏ ସ୍ଥଳେ ଉଚ୍ଚିଷ୍ଟ-
ମଧ୍ୟ ଧାରକ ମଧ୍ୟ ହୁଏ ଯାଇ ଅଛନ୍ତି ।

କେବେ ମହାର ପ୍ରଜାମାନେ ପାଠ
ମାତ୍ର ବନ୍ଦାର ପଣୀ କେଇ ଥିବାରୁ ସେମାନଙ୍କ
ଅଧିକରେ ଜୀବଳ ବର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଥିଲା ।
ସେମା-କୁ ଭାଲିଯୁଗବଳ ସାହେବ ଏ ଅକ୍ଷୟ
କାନ୍ତକୁ ମୁକ୍ତ ଦେଇ ଅଛନ୍ତି । ପଟକ ଲୀଆଁଗର
ଅଧିକରେ ଅସ୍ତ୍ର ଲାହି ଓ ମଧ୍ୟ ପାଠନାଲୀର ଜନ୍ମେ
ମାତ୍ର ସେ ସମୟରେ ସରବାରହାଏ ବିଧମରେ
ଜୀବଣ ଦୋର ଲ ଥିଲା ଓ ତହିଁ ପ୍ରତି ଦୂମ୍ୟ-
ଶାଖା ଓ ଛାଇର ସମ୍ମୁଦ୍ର ଅଧିକାର ଥିଲା ।
ମାବନ୍ଧ ସାହେବ ସଦିଗୁର ଚରିତ୍ରରେ ଏହିର
ମୁକ୍ତ ମଧ୍ୟ ଜୀବଳ କର ଧାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ କ
ଥାନ୍ତା ଓ ପ୍ରଜାମାନେ ଅନର୍ଥକ ଦରବର
ଦୋର ଲ ଥାନ୍ତେ ।

ପଞ୍ଚମୁଣ୍ଡାର ଅଧିକର ଏବ ମୌଜାରେ
କଥେ ପ୍ରଜା କାଳ ଧାରି ଗୈସର କେଉଁଥିବା
ସମୟରେ ଧର ପତିଥଲ ମନ୍ଦ ଯାହା ପ୍ରକି
ଶକ ମନ୍ଦ କି ଦୋଷ ସେବେ କମିରେ
ମନୀ ମାତ୍ରମର ପଢ଼ୁ ଉପରେ କବଳ କର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହୋଇଥିଲ । ଖୁବ୍ ବରେ ଲେଖା
କହୁ ଯେ ଯାରୀ ବୈସରବା ବ୍ୟକ୍ତି ପରା ବା
ଧର ନ ପଡ଼ିଲେ ଜମି ଉପରେ କବଳ କର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେବ । କିନ୍ତୁ ଏ ସ୍ଵରେ ଗୈର ଧର
ପତିଥଲ ଯାକୁ କାହିଁବ ନ ଦଣ୍ଡ ସେ ମୌଜାର
ସମ୍ପତ୍ତି ଦୂରି ପ୍ରଜାଙ୍କ ପ୍ରକି ଦ୍ୱାରାଧିକର ହୋଇ-
ଥିଲ । ଯାହା ହେତୁ ତ୍ରିଲିଙ୍ଗମସଳ ଆହେବ
ପରିଗ୍ରାମ ପଦକ ଉପରେଷେତ୍ର ହେଉରେ ଏ
ମୌଜାର ମୂଳ କଲେ । ଏହି ପ୍ରକାର ଅଭିନ
ନ ନିଯମ ବନ୍ଦତ ଦୋଷରେ ଅନୁମାନିକ ପନ୍ଦର
ମୌଜାର ପ୍ରକାମାନେ ଏ ଦ୍ୟାୟରୁ ରଖା ପାଇ
ପରିବୁ ଓ ଏଥୁପାଇଁ ଅମ୍ବେମାନେ ଉଲିଯମସନ

ସାହେବଙ୍କୁ ପ୍ରଶ୍ନୀତଥିଲୁ ମାତ୍ର ଏଥରେ ଅଧିକ ମୌଜାର ଆପଣି ଅଗ୍ରାହି ହୋଇ ଉବଳବରା ବାହାଲ ରହିଥାଛି । ଏ ସବୁ ଆପଣି ଦୟାନ୍ତ ଦୟାନ୍ତ ଅଟକ ଅଇଲା ଘଟିଲ ନୁହେ । ନାଲ ଇଲକାର ଅଧ୍ୟ କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ଦୂରନ୍ତି ସେ ନାଲର ସ୍ଵଟ ଫିଟାରବା ଓ କରୁଳିଯୁଗୀ ବିଳର ହିତ୍ତ କାହାକୁବାହାର ଧାରୀ ନିଆ ଯାଇଥାଛି । ପ୍ରକାମାନେ ଏହା କେଉଁ ସ୍ଵଳେ ସଙ୍ଗ୍ରୂହୀତ୍ତ୍ଵରେ ଅସ୍ତିତାର କରନ୍ତି ଓ କେଉଁ ସ୍ଵଳେ ପାଇଁ ଯାଇଥିବାର ମାନ ତାହା ଅବଶ୍ୟକ ନ ଥିବା ତହିଁରେ ସେମାନଙ୍କର ବିରୁ ଉପକାର ହୋଇ ନ ଥିବାର କବନ୍ତି । କେଉଁ ସ୍ଵଳେ ଏଥର ଆପଣି ହୋଇଥାଛି ସେ ମୋବଦିନା ସକାନ୍ତ ଜମି କରୁଳିଯୁଗୀ ବିଲ ଅପେକ୍ଷା ଭଇ ଥିଲେ ବିମା ବନ ଇତ୍ୟାଦି ଅବସ୍ଥାରେ ଦେଇ ସେଠୀଠାରୁ ନାଲ ଧାର ଯାଇ ନ ପାରେ । ଭବ୍ୟ ପର ପ୍ରମାଣ ଦେଇଥିଲୁଛି ମାତ୍ର ଉଲ୍ୟମସନ ସାହେବ ପ୍ରକାର ପ୍ରମାଣକୁ ଅଛିବାର କରି ନାଲ ଇଲକାର ପ୍ରମାଣକୁ କିମ୍ବା କରିଅଛନ୍ତି । ସହ ପ୍ରକାର ସାରିମାନେ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ନୁହେନ୍ତି ତେବେ ନାଲର ଅଧ୍ୟ କର୍ମଗ୍ରହମାନେ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ ବ୍ୟକ୍ତି ପଢନ୍ତି ଏବୋଷ କରୁଳିଯୁଗ୍ମରେ ବରଂ ନାଲ ଇଲବା ପରରେ ଅଧିକ ଲିଖିତ ଦେଇଥାଛି କାରଣ ନାଲରେ ସେ ସାରିମାନ କର ପାଇନ । ଯାହାଦେଇ ମୂରଧ୍ୱର, ପାରଧ ଲାଇ ଇତ୍ୟାଦି କେବେବି ମୌଜାରେ ସକାନ୍ତରେ ଉଲ୍ୟମସନ ସାହେବଙ୍କ ବିରୁର ଜଳସାଧାରଣକର ସନ୍ତୋଷକଳକ ହୋଇ ନାହିଁ ଶେଶୋକୁ ମୌଜାରେ ପରିଲ ହୋଇଥିବା ଅମ୍ବେମାନେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ପ୍ରକାଶ କରିବାର ଶାବ୍ଦ ବହିଲୁ । ଶୁଣିବାରେ ମେର୍ହିମାନକର ଆପଣି ଅଗ୍ରାହି ଦେଇ ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେବେବି ଓ ଅନ୍ୟମାନେ ମଧ୍ୟ ଟ ୧୫ ଦରରେ ପାଇଶାଦ ବିରୁଳ୍ୟକୁ କରଗଲେ । ଏ ବର୍ତ୍ତକୁ ଯାହା ମାଗନ୍ତି ଟ ୨ ଟା ଦେଇ ପଡ଼ନ୍ତା ତହିଁର ପ୍ରକାଶ ବର୍ଷରେ ଟ ୨୫ ଦେବାର ଶେଯରର ।

(四〇)

ପ୍ରକାଶକ ଓ ପର୍ଦ୍ଦା ।

ଅଦ୍ୟ ମହାରାଜ ପାତକବ୍ରତ ମସ୍ତକୁ କାହାରୁକୁ
ଦର ସର୍ବାଶେଷଧାରେ ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଅନନ୍ତାର
ଚତୁର୍ଦ୍ଦିଶ ଦାକାକାର ଏକ ଜନକର୍ତ୍ତାଙ୍କରେ
ଅକାଶମାର୍ଗ ପ୍ରତିଧ୍ୟନ ହେଉଥିଲା । ୫ ଦା

ବିଦେଲ କି ଦେଲ ବି ସବଳାଶ ଯଇଲୁ, ଏହି
ପଦ ବେବଳ ସମସ୍ତର ମୂଖ୍ୟରୁ ନିର୍ଗତ ।
କେହି' କେହି କହ କାହା ଏକବାରକ ମୁଣ୍ଡା
ପ୍ରାୟ । କେହି ବା ଅଶ୍ରୁପୂର୍ଣ୍ଣ ଲୋଚନ ଏବଂ
ଆକୁଳର ହୃଦୟରେ ବନ୍ଦଗଦ ହୋଇ ଉଚ୍ଛି
ସୁରରେ ବିଧାତାଙ୍କୁ ନନ୍ଦା କର ବହୁଅଛି, ରେ
ନିଷ୍ଠାର ବିଧତଃ । ଯାହାକୁ ଲକ୍ଷ୍ୟ ଜୀବ ଆଶା
ବର ଏବଂ ଆଶାକରିବୁ ବହୁର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ବିସ୍ମୟ କର ଗୁରୁକ ପ୍ରାୟ ରୁହଁ ବସିଥିଲୁ ।
ସେ ବି କାଲ ସଜ୍ଜିବ୍ୟାପନୋପର ସଜାବ-
ଷେବ ହେଉ ବସନ୍ତ ଅଲୋକତ କର ଯଶ
ପରାକା ଉତ୍ତାହ ଆଥନ୍ତା, ସେ ବି ଓଡ଼ିଶାର
ମୃଖମଣ୍ୟକ ଜାକୁଲିମାଳ କର ନିରଦର୍ଶନ ସ୍ଵରୂପ
ଦୋଷଥନ୍ତା ଅଛି ପାହାର ଜୀବକ ନେଇ
ମନତାମନା ପୂର୍ଣ୍ଣ କଲୁ । ପ୍ରବୁ ! ତୁମ୍ଭ
ବିଦ୍ୟାମୟ କାମର ବି ଏହ କାର୍ଯ୍ୟ, ତୁମ୍ଭ ଦରକର
ବି ଏହ କରିବ । ବର୍ତ୍ତମାନ ବିଶ୍ୱବ ପ୍ରାଣିମାନ-
କର ସେଇଁ ଅର୍ଦ୍ଧବାଦ ଏବଂ ସେଇଁ ହୋ-
ଲାଦଳ ଧୂଳ ପାହା ବି କୁମ୍ଭ ବସ୍ତୁପଥରେ
ପଦିତଦେଇ ନାହିଁ । ଶୁମାଦ କହି ବାଦିଶ୍ଚିତ୍-
ବିଶ୍ୱାସ ଏହ କଣ ତିଏ ତୁମ୍ଭରେ ବହୁ-
ଅଛି । କେହି ବା ହାତୁ ନାଥ, ତୁମ୍ଭ
ଲବଣ୍ୟ ମର୍ତ୍ତି, ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ ଅନ୍ତର, ବର୍ଣ୍ଣାରୂପରୁ
ଲୋଚନ ଦର୍ଶନ କର ଅଛି ବି ନେତ୍ର ପକାନ
କରିବୁ । ଅର ବି ଏ ଜନ୍ମରେ ତୁମ୍ଭର ମୁହଁ
ଦାସ୍ୟରେ ମଧ୍ୟର କଣ୍ଠର ନିଷ୍ଠାବାଳ୍ୟ ଏ
ଭାପିତ ହୁଏଇ ଏଇ ନ ବିଦି ? ଏବକ ଦର୍ଶ
ଭାବସରେ ବେଦନ ।—ବାତ୍ରୁଗରେ ବହୁବାନ
ଗଲେ ଦୂର ମହାରାଜାକର ସ୍ଵର୍ଗବେଦଗରେ
ଲେବନର ଏତେହି କଞ୍ଚି ଦୋହର ନ ଥିଲ,
କାରଣ, ସେବେବେଳକୁ ସୁକରକର
ଏ ବର୍ଷ ବୟସ, ଅଶା ଥିଲ ସେ ଶରର
ରଜ୍ଜିଥିଲେ କାଲିବ କାଲ ନୂନକ ବଜା ଅଛି
ଭାଙ୍ଗିବ ଯୌବନାବିଶ୍ୱାସ ନବ ନବ ଭିଶ୍ୱବ
ଏବଂ ସମାସେହମାଳ ଦେଖିବାହାର ଆପଣା
ଜୀବନକୁ ତରିଗର୍ଥ କରି ମାନବଜନ୍ମ ସ୍ଵାର୍ଥ
ବରିବା, ଏହି କୋଣ ଦନ ଶଣି, ମହାଶ-
ଜାଙ୍କ ସହି ଅମୋଦ ପ୍ରମେଦରେ କାଲାଦି-
ପାଦ କର ଅସ୍ଥିଲେ, ତିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ କିମା-
ରାର ଏମନ୍ତ ଦୁର୍ବଳିଗା ଦେଖି ଅଗାଧ ଦୂର
ସମୁଦ୍ରରେ ପଢି କୋ ପୁଲ କିମି ଲ ପାଇ ପ୍ରବୃତ୍ତ
ନିଃସାଧରେ ସବଳ ଅବାଳ ଦୂର ଦିନଗା
ସେପର ପର୍ବତ ନିଃୟେ ପରିଚିନ କର ସେବଳ

କଲୁଆରି ପାଦା ଶୁଣେ କିଏ ? କିଏ ପାଦାର
ଆସି ବାବ୍ୟ ପ୍ରୟୋଗକ୍ଷାନ ଦର୍ଶନ ଏବଂ
ଆକୁଳର ହୃଦୟକୁ ଖାତଳ କରିବ ମମତା ବା
କାହାର ? ବର୍ତ୍ତମାନ ମହାଭାଗାକୁ ମୁତ୍ତ ଦବ୍ୟ
ଲେଇ କି ୧୫ମାଟିଂ ବସ୍ତୁର ଚୋଇଥିଲା ।
ତାଙ୍କରେ ଘଜିଯ ଭାବ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରିଥାନ୍ତେ
ଏହେବେଳେ ଦବ୍ୟକର ଏମନ୍ତ ପାଇ ଦେଇ
ଏହାର ଅଳ୍ପ ବ୍ୟସରେ ତାଦାରର ଯେପରି
ପ୍ରେସ୍‌ମିମଲ ମଳ, ସର୍ବ ଅନ୍ତରକରଣ, ସରଳ
ହୃଦୟ, ଅଛି ଯେପରି ସମସ୍ତାଧାରଣକ ପରି
ସମ୍ବନ୍ଧିତ ପରିଚୟ ମିଳିଥିଲା; ଯେପରି କି
ମହାତ୍ମା, ଧୈର୍ଯ୍ୟବାନ ଏହି ଉତ୍ସାହିତ କରି
କରେଁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କରିବାକାରୀ କରିବାକାରୀ
ହେଉଥିଲା ଏହିଥିଲା ଏହିଥିଲା । ଗୋକୁଳା-
ପ୍ରାଚେ ସାହାରଣର ଯେପରି ଅନ୍ତର୍ଭାବ
କୁହାଯାଇ କୌଣସିତା ଦେଖାଯାଏ ମେ ସବୁ
କାହାଠାରେ ଦେଖାଯାଇ କି ଥିଲା ।

ମନ୍ତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅଛେଇ ବିମ୍ବର ଦିଲ୍
ତତ୍ତ୍ଵରେ । କୁନ୍ତର ଏହାରେ ସାମାଜିକ
କଥା କି ବହି ଯେ ଉପରେ ବହି ପାଇଲା
ନାହିଁ । ଏହି କଣ୍ଠେ ଯେ ଖର ଜଗ ପ୍ରକା
ଶକ୍ତି ଦେଇଲା ଏହା ଏହାରେ ମେଗାନେ
ବର୍ଷାରେ କହିଛି କାହାର କାହେଇଁ କିମ୍ବା
ଗୋମାଳ ହୋଇ ଛିଲେ, କହିଛି କିମ୍ବା
ଜମାକାଳ ବେମାଳକୁ ଥାବାର କହିଛନେ ।
ମହାଶୂନ୍ୟ ଏ ମହାଦ ଘରବା ମାହବେ ହଠାତ୍
ପଡ଼ାଇଁ ଛିଲିଅଥ ପ୍ରକା କୁ କିମ୍ବା ତାହି
ବିମ୍ବରକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମିଶ୍ରକାଳ କରି ବିଦୀର୍ଘ
ନେଇଁ । ଏହି ସିଥାହିମାଳକୁ ମୁହଁରବେଳେ
ସେ ଭୁମ୍ପେମାନେ ଏ ଏ ଏ ଏ ବିବହର
ଭାବର ପରି ବରକ ନାହିଁ । ବିମ୍ବରେ ସମ୍ପ୍ରେ
ଅସମୋଷ ହେବେ, ୧୦ ଖାତି ଲେବକୁ
କହୁଛି ବିବହର ଭାବହାତ୍ମା ମନ ମଧ୍ୟରେ
ପାଇବା କମ୍ପାଇବା ବଢ଼ି ଦେଇବ, ଏକୁଚି
ଏମଙ୍ଗଳ ଅସୁର ସକା । ଏ ହେବୁଛି
ଅସୁର ସୁଖ ଓ ମନ୍ତ୍ର, ଏହମାତି ହୁଏ କମ୍ପା
ଇତି ଯେଉଁ ସମୟରେ ସକାଳ ଅନ୍ଧର
ସାଥରିଶରର ଦେଇବ ମନେ ଏହି ଯେଉଁ
ପ୍ରକା ଓ ଅନ୍ୟାୟ ଲାଗି ସାଧିବିଦିତର
କରିବାକୁ ହେବ କରାଇ ଦେଇ କହୁଛି
ବିଧାନ କରାଇଦେଇ । ଏ ବିଦୀର୍ଘ ମୁହଁ
ମୁହଁରେ ଧରିବାର ବିଦୀର୍ଘ ଦେଇ ପାଇବା

ଶୁଣ । ପକାଇଲୁଙ୍କର କାର୍ଯ୍ୟ ଗାଲାଇର ପ୍ରକଳ୍ପ
ଧର୍ମ ଥର୍ମ ମୁଣ୍ଡର ପଥରିବାଲ୍ ମନେ କରୁ-
ଥିଲ । ସମ୍ବଲ୍ ଏପରି ଦେବତାଗରେ
ଅବଦିକର ଉତ୍ତିଷ୍ଠାନେ ଯେ କେହ ତହିଁରୁ
ପରିଯାଣ ଆଇବାର ସୁନ ଥିଲ । ଅନ୍ତରୀକ୍ଷ
ସାମନ୍ୟ ପାଶବୋଲ୍ ପରିଚୟ ଦେଉଥିଲେ ।
ଭାବାନ୍ତର ଜୀବିତରୁ ନିକଟ୍ଟ ଶିଥୁ ଦିନ-
କରେ ଏହାନ୍ତ ପର୍ବ୍ର, ଗୁରୁକର୍ମଗୁରୁ ମଧ୍ୟ
ରେ ହେହି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ କଲେ ନୟମକର୍ତ୍ତ୍ଵ ଦୋ-
ନିଜଜୀବରେ କୃତ୍ୟ ଦେଉଥିଲ । କେବେ
ବାହାରାତ୍ରି ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଦେବତାବାହାର
ଏର୍ପର୍ତ୍ତିନ୍ଦ୍ର ବେଶ ଥାର କି ଥିଲ । କେବେ
ଦୂରୀଦୂରୀ ଲୋଭମନବର ଦୂରୀ ଦୂରୀ
ଦୂର ନିଜନମର ଶୌର୍ବ ରଣ କରୁ-
ଥିଲେ । ଅର ଅନ୍ତର୍ଯ୍ୟ ଜାତମାନେ କେ
ସବା ମାଗୁଥିଲେ କାହା ଅପରା ସମାଜକଟମେ
ବାକ ବରୁଥିଲେ, କେହ ଏର୍ପର୍ତ୍ତ ପରିବର୍କ
ଦୋଷ କାହାରି ।

ଅର୍ଥାତ୍ ଧାରଣା ସନ୍ଦର୍ଭରେ ଯେତେ-
ଦୂର ଛଦମ କରିବାର ମାନ୍ୟ ରତ୍ନ ଅମ୍ବାନ-
ନାଳ ଅଗ୍ରର ପ୍ରକାଶ କରିଲେ କିମ୍ବା
ନିଜଶ୍ଵରର ଦେଖେ ଆଉ ତେଣାର ଅନେକ
ମାନ୍ୟର ହୋଇଥାଏନ୍ତା । କିନ୍ତୁ ସବୁ ବୁଝ-
ହୋଇଗଲା ।

କହୁବା କହୁଲୁ ଯେ ଦ୍ଵାରାଜା ନିଜାହନ
ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବରେ ସମ୍ପଦ ନହିଁବେ, ଏହି ମାନ-
ସରେ କିମ୍ବା ମଳାନ୍ତିରିମର ବର୍ଣ୍ଣନାମଧ୍ୟରେ
ପୃଷ୍ଠାନୀ କଷାର ଭାଙ୍ଗୁ ମୁଦ୍ରିତରେ ଅପରା
ଅଳ୍ପକୁ କେଉ ଗୁଲିଗଲେ । ଏମନ୍ତ ସାଧୁ
ଘରୁମରୁ ଆମ୍ବ ପାପିମନଙ୍କ ସହିବ କହୀଇବ
ବାବ କରିବାକୁ ଦିଅନ୍ତି ।

ବର୍ଷମାଳ ପାଠମହାଦେଶକୁ ବ ୧୫ ୯
ବସ୍ତୁ, ବାଲ୍ୟବସ୍ତୁ ଗତ ଦୋଷଗାନ୍ତ । ଦେ
ବ କାଳ ବସ୍ତୁଚିନ୍ତାର ବୃଦ୍ଧମୁଖ୍ୟ ମନୋମାଳୀ
ବ୍ୟବେ ମୂରିତ ହୋଇ ପ୍ରଜାଦବକଳକୁ ଅଲୋ
ଚିତ କରି ଅନୁଭବାନ୍ଵରରେ ଲୋକମନ୍ଦିର, ଆ
ହେଉ ଅକାଥ୍ମନ ଦେଖିବ ବାମାଳ୍ୟବେଳ ପ୍ରାଣ
ଦୂଃଖବାଗରରେ ପଢ଼ି କିମ୍ବୁଷୁଷୁରେ ବାମାଳ୍ୟ
ପାତ କରିବାରୁ କିମ୍ବାତା ଗମ୍ଭୀରରେ ଲେଖି
ଥିଲା । ସାଧୁରେ ଉତ୍ତରାଜ୍ୟ, ଏକୁନନ୍ଦ ମୋହା
ଅଶାଧ୍ୟ ଅର୍ଥ ଅଛି । ସାହାର ଏବଂ ମନୋମାଳୀ
ଅବରୁଦ୍ଧ ବସ୍ତୁଭାବରେ ପ୍ରାଣିତ । ବିଜୁପ୍ରାଣ
ଶାରୀର ଦିଗବେଶର ମୁଦ୍ରା ଦେଖି କରିବାରୁ

卷之三

ଅସାର କାହିଁ ଥାଇ ଥାର ଥାର ଦିଲାହ,
 ଯାଇବନ୍ତୁ ଯାଇବନ୍ତୁ ବୋଇ ଗୁରୁ ମାରବ ।
 ଯୟାନରେ ଯାଇବନ୍ତୁ, ପୋହନରେ ଯାଇବନ୍ତୁ
 କାହିଁ ଯାଇବନ୍ତୁ ବୋଇ ସବା ଜୀବିବ ।
 ସମୀକ୍ଷା ହିତାପୁ କାଳେ, ଅଶ୍ରୁ ଛବିମୁ ଦେଖେ
 ଯାଇବନ୍ତୁ ଦେଖି ଯାଇବନ୍ତୁ ମନେ ଧରିବ ।
 ଦିଲାହମରା ଯେବେ, ମାନବେ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚବେ
 ଯାଇବନ୍ତୁ ମଧ୍ୟରେ କରି ତତ୍ତ୍ଵ ଧୂରିବ ।
 ସାହୁର ହିତାମ୍ବୁ, ଦେବ ସେବେ ଛପାଇଲା
 ଯାଇବନ୍ତୁ ମନ୍ଦ ଯାଇ ମନ ନୁହେ କାହିଁବ ।

ସାପ୍ତାହିକ ସଂବାଦ ।

ଏ ପ୍ରସ୍ତାବରେ ଅବେ ସହି ହୋଇ ଜାହ । ମେମ ପଦ-
କୁର ଏହି କାଣ୍ଡେର ଫଳରେ ଉପର ରୁଷ ହେଉ-
ଛନ୍ତି । କେବଳକୁରା ମୌସୁମ ଲଙ୍ଘନ କରି ଏବଂ ନିରାପଦବେଳେ
କୋର୍ପ୍ସମାନ ସ୍ଥାନରେ କଥା ଥାଇ ହେବା ।

କର୍ତ୍ତମାଙ୍କ ଏ ହଳଦିନ ଟକାଦୁ ସେ ୧୯ ର ଗୁରୁତ୍ବ
୧୩୪ ହେଲାଥିବାରୁ ଲୋକବିର ବନ୍ଦ ଦେଇଅଛି ନ ଅଜ୍ଞା
ରେ ଟକ ଦୁ ସେ ୨୭ ର ଗୁରୁତ୍ବରେ ଦୁର୍ବିଷ୍ଣ ପରିଥିବା
ପୁରୁତ୍ଵେ ମଧ୍ୟ ସେ ୧୧ ଲାଲାଙ୍କାଂଏ ମଧ୍ୟ ହେଲାଅଛି ।
କେବଳ ଚାଲେସାଇରେ ଟଳକୁ କଟିଗା ହେ ୧୫ ର କରିଥିଲା
ଦେଇଅଛି ।

ଏହିରୁକୁ ଲେଖାତା ଏହାମେହାରେ ଛନ୍ଦର ହୋଇ
ଗାନ୍ଧି କେବେଳ ଜୀବାଚତି ହେବା ଏବଂ ସପ୍ରତିକରେ କାହାର
ମାତ୍ରର ହୋଇ ଉଠି ମଧ୍ୟରେ କଣ୍ଠରେ ଏବଂ ମର ଘରରେ ତେ
ମହାକାଶ ଭବନରେ ।

ଅଶ୍ରୁ ଅଳକ [୩, ୯୮] ପଦଶ୍ରୀ ସବ୍ଦ ଧାରେ
ମନ୍ଦହା ଉଦ୍‌ବେଗ ମାତ୍ର ତା ୨୨ ଦର୍ଶକ ୨୬ ପ୍ରକଟିତିବା ୩
ଅଥ୍ୟ ପରିଷକ ନାକ ମାତ୍ର ମାତ୍ର ତା ୨୫ ଦର୍ଶକ ମୁଦ୍ରଣ
ହୋଇବ ଏଇ ହୋଇଥିଲା ।

ମାତ୍ରକୁ ପିଲାର ଏମନ୍ଦରଠାରେ ଏହି ଦୂରକ ପ୍ରାଚୀନ
ମୋରେମା ଶିଖିବି ହୋଇ ଥାଏ ଏହାର ସମ୍ବାଦ ନିଜକି
ତୁମେ ଶିଖିବି ତଥାର ଏହାରୁ ଦେଖିବି ଏହାରୁ
ପ୍ରାସାଦ ୧୦୦୦ ମା ମଳାର ପେଣିବ କଳା ୧୦୦୦ ସାଲ
ଟିକେବ ଗାହାରୁ ବୋଇବ ବାହାରୁ ମଧ୍ୟରେ ରଖି ବାହାର
ଆଇଦେଇ କାର୍ତ୍ତିକାରୁ ଅବହି କଲାନ୍ତି କଲେ । କାର୍ତ୍ତିକ
ଦୁଇଟି ଛଟ ଏଥରୁ କାହାର ଦେଖିବାରେ ଏହା
ଯେବେବେବେଳେ ଶିଖିବ ବାହାରୁ ପଲେ ପେମାକେ ଦିନମା
ଗୁଣ୍ଡ ପାଦବରୁ ବିଲେ । ଶିଖିବ ଦେଖିବାରୁ ବାହାରୁ
ଅବହି ଗେବ ସାଧାରାର ଦେଖି ପୁରୁଷରେ କାହାର
ଦେଖି ଏହି ଛଟ କି ୨ ମା ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ମିଳିବାରେ
ପରିବର୍ତ୍ତ ଆଖିବ ଦେଖିଲେ । ଉଲ୍ଲଙ୍ଘରେ ପ୍ରସାଦକେ ଅବହି
ଶୁଭାର କଲାରୁ ପ୍ରଦେଶରେ କି ୨୫ ଈ ଲେଖିବା ବିଠି
ପରିବର୍ତ୍ତନାରୁ କାହାରାପ ଦେଖି କରିବାର ବାହାରୁ ପ୍ରାସାଦ
ହେଲେ । ଏହି ସେହି ଶିଖିବାର କାହାର ବାହାରୁ କେବଳ
କାର୍ତ୍ତିକାରୁ ଆମାଦିଲେ ମଧ୍ୟରୁ ଉପରି ଅଧିକ ମା ୧ ସାଲ
ପାଇଁର ଗେବ କରିବାର ଅବହି ପାଇଁରେ । —ସାହୁ

କେବୁ ବହିକାର ପଳ ଅର ଦିଷ୍ଟବନ୍ଧୁ ତୁଆମ ଦେବାକ
ହେଲୁ କାହିଁ ।

ତୁମାଙ୍କ ମହାରାଜି ମୁଖ୍ୟ ହୋଇଥିଲୁ ଗତମାସ
ତା ୧୫ ଦିନରେ ନିତ ମହାରାଜିର ଅଛିଥେବ କିମ୍ବା
ସମ୍ମର ଦୋଷରାଜୀର ସାହାତ ଅମ୍ବର । ୧୦୨ ମହାରାଜିର ଦର
“ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ ଦାତା କଣ୍ଠ କିମ୍ବରମ ପୁଣ୍ୟ ବିଜେନ୍ଦ୍ରର
ବିଜେନ୍ଦ୍ରମଣି ସୁରତକ ମହାରାଜ ବଳା ବିମରକା
ବାହୀନର ମନଶେଷରଙ୍ଗମ” ଏହୁରୁଚିତ୍ତ ଚାମଦରସ ହେବ ।
ମୁଢ ମହାରାଜର ମଧ୍ୟ ଅବଦଳ ଏହିରୂପ ଶାମ ହେବ ।
ମୁଢର “ଅନୁମାନ ପୁର ସେ କୀଟାନ୍ତର ମହାରାଜମାତ୍ର
କିମ୍ବର ଏହି କାମ ଧାରି ବରାନ୍ତି

ଜୁବ ଦକ୍ଷତାରୁ ଏବଂ ଟେଲମ୍ବ ସହାର
ଥିବା ମୁକଳ । ପାହାଡ଼ରେ ଘେର କଷି ହୋଇ
ଯେଉ ନାଲ ଶୁଣିଦୋଇ ବହୁଧର ଚାହିଁରେ ଏକାବେଳରେ
ଅପରେଇରେ ଛଳପତ୍ର କର ଯାଇ ମାତ୍ର ଆପିନ । ଉପରେ
ନିକଟ ଛଳରେ ଗୋ ୫ ଟ ବାଲକ ଦେଖୁଅନ୍ତରେ । ସେମାନ
ନିକଟ ପୋଠ ଦୟାର ଦେଇପାର । ପ୍ରାମବାନଙ୍କର ତାଙ୍କ
ମନ୍ତର ଗୋ ୫ ଟିକ ଉଦ୍‌ବାକ କର ଆବଲେ, କୋ ୨ ଟିର
ମୃତ୍ୟୁର ପ୍ରାପ୍ତ ହେଲେ ଏବଂ ଅଳ୍ପ ଗୋ ୨ ଟିର ଲାଗୁ
ଅଥେ ପାଦମୟ ନାହିଁ ।

ଏକ ସମ୍ବାଦପତ୍ରରେ ଲେଖାଟୁଛ ସେ କିମ୍ବା ବାମ୍ପଟି
ପ୍ରାଚିରେ ଦୂରନାଥିବା ଧର୍ମ ଉତ୍ସବରୁଷେ ଆପଣଙ୍କରେ
ଅତ୍ୟନ୍ତରୁଷରେ ସମ୍ବାଦପତ୍ର ଦେବ ।—ସାଠିରେ ମଧ୍ୟରେ
କେହି ଏ ଟଙ୍କା ଦିଲିକେ କି ?

ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ମୃଦୁ ଘରେଷ୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ଜୀବି ମୁଖାଥୀ
ପାଣ୍ଡି ସମ୍ପଦ କରିବା ସକାଳେ ବୋଲାଇଠାରେ ଅନ୍ଧବନ
ଗଲେ ଏବଂ ସବୁ ହୋଇଥିଲା । ସମ୍ବରେ ଅଛେବ ବିଶ୍ୱାସ
କରେ ଉପରେ ଥିଲେ ଏବଂ ସ୍ଵାମୀ ଗର୍ଭରେ ସାହେବ
ମହୋବ୍ୟ ମହାବ୍ୟ ଅସର ଶ୍ରୀମା କରିଥିଲେ । ଜୁମ୍ବା
କର ହଥାବ ଟ ୫୦୦ ଲାର କୁମା ଦେବାକୁ ପ୍ରତିଷ୍ଠା
ହୋଇଥିବାର କଣ୍ଠର ଚର୍ଚା ।

ମୟାବ ସର୍ପ ସେ କହାଇ ଯେ କହନିଛାମୁଣ୍ଡଳେ
ଏକ ଅଛି ବୃଦ୍ଧାଙ୍କ ଅଛି । ତାହାର ବୟସ ୨ ୧୯୦ ବର୍ଷ
ତଥାପି ଏ ଶୀରେବନ ପୁଣ୍ୟପ୍ରତି ତାଗ୍ରତ ଅଛ ଏ
ବେ ଚୂପ୍ରାୟ ପୃତକମ ଅନ୍ତରେ ପରିପ୍ରକାଶ କରିଥିଲା ।—
ଆଜ ତଥାପି କହିଲେ ଏ ଶୀରେବ ପରମାତ୍ମାର କରନ୍ତି
ବୀଜାନେ ପଢ଼ାଏକ ଏକ ଶୈଖିକ ପଢ଼ି ତାର ପରମାତ୍ମା
ଦେଖି ହେବେ ।

ଦେବତାଙ୍କ ଶୁଦ୍ଧିରେ ଲୟାନ ହିଚ ପରାମର୍ଶ ହଜା
ଥାଏବା ଏବେବୁଷରେ ମନାଳିକ ଯତ୍ନକ ମେହେନ୍ତ ଏ
କାରଣତଥାକୁ ଏକ ସଂଗ୍ରାମ ପାଇବା କାହାର
ଦେବାର ପରାମର୍ଶ କରିବାକୁ — ବାରିକିମାତ୍ରେ ଯରଥର
କୋଣ କୁଏ କୁଣେ ଲାଖେ ଏକୁଷ ଦଣ୍ଡ ଫାଇବା ପଥେ
ହିନ୍ଦି ।

ଶେଷମାନ ତା ଏହି ପର୍ଜଣକୁ ସମୟ ଲେ ବାହୁଦୀ
ଠାରେ କ୍ଲେବକ୍ ହେଉ ଥିବାର ସମ୍ଭାବ ମିଳଇ । କେବେ
କିମ୍ବା ବିକାଳ ବରଷାକାରୀ ସମୟରେ ଅଗ୍ରଲ ମୁଣିବ
ଫୋଲିଙ୍ଗ ଯାଏ କୌଣସି କ୍ଲେବକ୍ ହୋଇ ବାହୁଦୀ ଏବେଳେ
ସୁରିବନ୍ ହେବା ଦେଖିପାଇଲେ ବହାର ସୁଲକ୍ଷଣକାଳ
କଥା ।

କବିମୟା ନାଗସ୍ତେଳୁ ଅଶୋଭର । ନମ୍ବିତଙ୍କ ଗର୍ବ
ଦୟପର ଅନ୍ତର୍ବଦ୍ୟା ଶୀମାନିଧର ଦୂର୍ବଳାସନରେ ପାଇଲା
ମାଳ କଣକ କରୁଥିବାର ସରତକର୍ଷ ସମ୍ମାନ ମୁହଁମାନ

ଦିଲ୍ଲିଯିର ଦେଇଲେ ଏହି ସମୟରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ ଜୀବରେ ଜାତିର
ଶାଖାର ଏହି ପଦବିରୁ ସବ ଅନେକ ପ୍ରଣାମ କଲେ । ମାତ୍ର
ବର୍ତ୍ତନାକ ବନନ୍ତରୁ ଅସ୍ଵର୍ଗୀ ଏହି ଚାରିରୁଥାରୁ ପ୍ରକାଶ ଯେ
ଯୁଦ୍ଧକା ଅର୍ଥମୁକ୍ତ ଜୀବୀ ଏହି ବାଚିବାର ପିଲାଇ ଦେଇ
ଶିଥାରେ ଉଲ୍ଲଙ୍ଘ ପଢ଼ିର ଅନ୍ତର୍ଭବ ହେଉ ମାହେଳର କାନ୍ଦରେ
ସୂର୍ଯ୍ୟର ଅଧାରରେ ମୋଦରମା ଅବତ ହେଲାନ୍ତିରୁ ।
ଶାଖାର ।

ଲେଖ ପ୍ରକାଶକ ହାତସୁ ସବୁକ ପାଣ୍ଡ ନିମ୍ନଲିଖିତ ମହିନେର ମହାବଳୀ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା, ରୂପାଳ କେବଳ ଟ ୨୦୦୦ ଟଙ୍କା ଏବଂ କପ୍ରିୟ ମାତ୍ରେ ଟ ୫୦୦୦ ଟଙ୍କା ନିମ୍ନଲିଖିତ ଦେବାବ ସ୍ଥାନରେ ହୋଇଥାଇ ସ୍ଥାନ ନିଳିଦ । — ଉଦ୍‌ଧରଣ । ଉଦ୍‌ଧରଣ କରୁଣ୍ଟ ସବୁକ ପ୍ରକାଶକ ଅନ୍ତରୀଷ୍ଟ ବାର୍ଷିକ ପ୍ରକାଶକ ହୋଇ ସେଇ ଲାଗୁ କରିବ ।

ପଦମାତ୍ର ତା ୨୫ ରୁ ୩ ସନ୍ଧାନ ସମୟରେ କୋଷାଇଲୁ
ସହିତ ରେ ସାହେବ ଦେଖାଯି ବରହାର ତୁଳନାମୁଣ୍ଡଳା
କି ନିମନ୍ତର କଥ ସମାଚାର ବନ୍ଦିଧାର ସମ୍ବନ୍ଧ ମିଳଇ
ରେ ସାହେବ ସମ୍ଭାବରେ ଅଶେଷଗୁରୁକାର ପୌଜନ ଦେଖ
ଆର ପମ୍ପକୁ ଦିଖ ବନ୍ଦିଧାର — ବରହ କର୍ତ୍ତମାନ
ହେବଳ ଏହିପରି ଦେବ ଦାରବାର ପିଲାହା ।

ବିଜ୍ଞାନର ଏକ ସମ୍ପଦବିଦ୍ୟାରେ ଲୋକାଧ୍ୟ କି ହଜାର
ବିଶ୍ୱାସ ଗ୍ରେଟ ନିରନ୍ତର ସାହେବ ମଧ୍ୟବର୍ଷରୀ ଏହି ଅବସ୍ଥାର
କିମ୍ବା ହସ୍ତାନରେ ଦସ ପ୍ରକାଶବାର ଯାଇ ହୋଇଥାଏନ୍ତି ମାତ୍ର
ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଏହି ଅବର୍ଦ୍ଧି ଏହି ଏକ ପ୍ରାଚୀକ ବାଳର
ଅବସ୍ଥା ହୋଇଥାଏ ଏକ ଜ୍ଞାନାଶ ହୁଏଥେ ଦୃଢ଼ିର
ଭାବେକ କହିଥିବା ବାପ୍ରକଟରେ ଅମ୍ବେମାନେ ଉଦ୍‌ଦେଶୀୟ
ବିଜ୍ଞାନଶିଖୀରେ ରହ ସବ୍ୟବାକୁ ଅମ୍ବେ ଉଦ୍‌ଦେଶୀୟ
କହୁ କହ ହୁଅଛି ଦୃଢ଼ି ଅଟେ ।

ବୁଦ୍ଧାର ନୃତ୍ୟମାତ୍ର, ଶ୍ରମକ ସହାୟକାରୀ ଜ୍ଞାନ
ବିଧୂ ମର୍ଯ୍ୟାନାର୍ଥ ମୁକ୍ତା ସହି ପଦମାନାରେ ଭୁବନ୍ଧୁର
ବିରାମର୍ଥ ଅନୁରୋଧ ଦିଲ୍ଲିକେ ଗୋଲି ପ୍ରିକ ଦର୍ଶନକୁ
କାର୍ଯ୍ୟମହାଦୂରକର କେଷ୍ଟକଧ୍ୟ ଏତ୍ତକାର ପ୍ରଦିଷ୍ଟିତହାର
କଲେ ବିଦୀର ଉତ୍ତରଣୀର ମହିଳାମାତ୍ର ପଢ଼ିର
ଅନୁଭବୀ ହେବେ ।

ପ୍ରେରତଥି ।
ପ୍ରେରତପଢ଼ଇ ମହାନତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାକେ
ଦାୟୀ କୋଷ୍ଟ ।

ମାନ୍ୟବର ଶାଳ ଶାସନ ଉକ୍ତି ସହିତ
ଧର୍ଷିତ କରି ନଦୀଗର୍ଭ ସମାପ୍ନେ
ପଥାଶୀ ।

କେତେବେ ବର୍ଷ ଦେଲେ ଏହି କଟକ ସହି
ରିବେ “ଶିଖାବିଧାଯୀବା” ଓ “ବାହୁଦରିଜୀବି
ସଙ୍ଗ” ନାମକ ଦୂରଗୋଟି ସଙ୍ଗ ସ୍ଵଳ୍ପ । ଏହା
ଦୂର ସଙ୍ଗର ଉଦେଶ୍ୟ ପ୍ରାୟ ଏକ ଓ ଉତ୍ତରପାତ୍ର
ସଙ୍ଗର ସମ୍ବନ୍ଧମାନେ ପାପ ଏହା । ଏଥିର ପରେ

ଯେବେ ଉତ୍ତମ ସର୍ବ ଏକପ୍ରାଣ ଓ ଏକମନ
ହୋଇ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଲୁ ତାହା ହେଲେ ଅକ୍ଷୟ
ବଳ ଅଧିକ ହେବ, କାର୍ଯ୍ୟ କରିଶି ପରିମାଣରେ
ଧାରି ହେବ ଏକ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ମଧ୍ୟ ଅଳ୍ପ ଦ୍ୟୁତି
ହେବ ଏହି ଅକ୍ଷୟରେ ଶିଥାଇଥିବି
ସର୍ବ ପ୍ରାଚୀନତାରେ ଉତ୍ତମ ସର୍ବ ମନ୍ଦିର

ହୋଇ “ଶିଖାବିଧ୍ୟମୀ ସର୍ବ” ନାମରେ ଗୋ-
ଟିଏ ନୂଆ ସର୍ବ ସନ୍ ଟାଟାଚ ସାଲ ଅବ୍ରୋଦର
ମାସ ତା ୧୯ ଜାନ୍ବରେ ସର୍ବଠିତ ହୋଇ ଅଛି
ଏବଂ ଉତ୍ସୁକ ସର୍ବର କାର୍ଯ୍ୟମାନ ଏହି ନୂତନ
ସର୍ବର ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ପରିଗଣିତ ହୋଇ
ଅଛି । ଏହି ଶିଖାବିଧ୍ୟମୀ ସର୍ବର ବାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
ଅଧ୍ୟବେଳେ ତତ୍ତ୍ଵମାସର ତା ୮ ରାତ୍ରି ଶିଖବାର
ହୋଇ ପାଇ ଅଛି । ଯେଉଁମାନେ କୃତ୍ତିମ-
ସ୍ଥରେ ସର୍ବପ୍ରଳେ କୃଷ୍ଣାଚିତ୍ତ ଆଜି ବାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ
କବରଣୀ ଶକ୍ତି କର ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ଏ
ନୂତନ ସର୍ବର ଦିଦେଶ୍ୟ, ଯୁଦ୍ଧ ଏବଂ ସର୍ବ-
ହୋଇ ବିତ ବାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇ ଅଛି ଉଚ୍ଚାବି
କିତ୍ତୁ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟରେ ହୃଦୟରେ କର ଥିବେ
କର୍ତ୍ତମା ସଂଧାରିତାରକରର ଜ୍ଞାପନାର୍ଥ ସେହି
ବାର୍ଯ୍ୟଙ୍କ କବରଣୀର ସାଙ୍ଗ୍ସଂକ୍ଷିପ୍ତ ଜ୍ଞାନର କରି ।

ସବୁ ଉଦେଶ୍ୟ ।—ଜାଗରୁ ସାହିତ୍ୟର
ଭିନ୍ନବି କରିବା, ମନ୍ତ୍ରଲୋପାର ଭିନ୍ନବି କରିବା,
ବ୍ୟକ୍ତି ଭାଷାରେ କଥୋପକଥଳ କରିବାକୁ ଏବଂ
ରିକୋଡ କରିବାକୁ ଶିଖା କରିବା, ଦେଶରେ
ପ୍ରକଳ୍ପକାରୀ ଓ ବ୍ୟାନନଦର ସଙ୍ଗ ଚାକି
କରିବା, ବଜାରୀ ଉତ୍ସମାଦଳ ମଧ୍ୟରେ ପିଲା
କରିବିର ପଦ୍ଧତିରୁ ଦୂଷକୁର କରିବା,
ପ୍ରଥାସାମ୍ଭ ସମୀକ୍ଷା ଭିନ୍ନର ସାଥଳ କରିବା,
ପଞ୍ଜବ ନିଃସହାୟ ଘଠନେତ୍ର, ସରଗଣ ଦୂରି
ମାନ୍ଦ ବାଲକମାନଙ୍କୁ ମେମାନଙ୍କର ବେଳନାବ
ଆବର୍ଯ୍ୟକୁ ବ୍ୟାପ୍ତ ପରିହାରାର ପ୍ରସମନକରି
ଶିଖାର ଉତ୍ସର୍ଗ ସାଧନ ଉତ୍ତରା ନର୍ତ୍ତାବ ଏ
ଅଭିଭୂତ ମନ୍ଦ ଉଦେଶ୍ୟ ।

ସର୍ବର ନିୟମ ।—ସଜ୍ଜନେଇବ ଏହ କି
ପେଷ ସାମ୍ରାଜ୍ୟର ଧର୍ମସମଜୀୟ ବିଷୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ
ଏ ସଙ୍ଗରେ ଅଳ୍ପ ସମସ୍ତ ବିଷୟର ଆଲୋଚନା
କାର୍ଯ୍ୟ ପରେ, ସେ କେହି ମହି ଦେବାକ
ଭବା ବଳେ ବିବେଶୀ ବେଳେ ମଧ୍ୟ ଏ ସର୍ବର
ପରି ହୋଇ ଥାଇବେ ଉତ୍ସାହ ।

ଏ ସବୁର ଜୀବେଣ୍ଟି ସବୁ ସାଥଳ ନହିଁ
କିମନ୍ତି ସବୁର ବଲିଗୋଡ଼ ଦେଖି ଅଛି ।

୯ ପିଲାତ୍ରାଗ :—କଣାର ଦିନର ସାଧକ
ପ୍ରଳାପ ଏହି ଚରଣ ସବୁଙ୍କ ଏ କିମ୍ବାର
ମୁଖ କିମ୍ବା ଏହି କିମ୍ବା ପାଠ, କିମ୍ବା
ପ୍ରଥାଳ ଓ ସେହି ସଫୁର ଅମାଲେଜନ କୁବୀ
ଅନ୍ତିଳିତୋତ୍ତୁ ବାର୍ଷିକ ଅଧିବେଶନ ସାବ୍ଦ
ସର୍ବର ସକାମମେଳ ୧୯ ଟ ଅଧିବେଶନ ହୋଇ
ଦୂର ଅଛି ।

କାର୍ଯ୍ୟବସ୍ଥା :—ସବୁର ସମସ୍ତ ରହେ
ଶ୍ରୀ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିଣାମ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଓ
ସବୁର ଅୟ ବ୍ୟୁତ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ନିମନ୍ତେ, ସବୁର
ସମ୍ଭାବି, ସବୁବାବୁ ସବୁଗଲ, ସଙ୍ଗାଦଳ, ସବୁ-
ବାବୁ ସଙ୍ଗାଦଳ, କୋଷାଧିକ ଏବଂ ସମ୍ଭାବୁ
ନିବାଚିତ ଅଛି କେତେବୁଦ୍ଧିଏ ସବୁ ନେଇ
ଗୋଟିଏ ସମ୍ଭାବ ଘଠିବ ହୋଇ ଅଛି । ଏ ସମ୍ଭାବ
କର ତାମ “କାର୍ଯ୍ୟନିବାହିକା ସମ୍ଭାବ” ଏ
ସମ୍ଭାବର ଜଣେ ଏ ସଙ୍ଗାଦଳ ଅଛିନ୍ତି । ଗଠି-
ବର୍ତ୍ତ ସମ୍ଭାବର ହିଁ ଅଧ୍ୟକ୍ଷକ ହୋଇ ଥିଲା ।
ସମ୍ଭାବୁ ଦରଦ୍ଵ କୋଷର ଯେଉଁ କାର୍ଯ୍ୟ-
ବାବୁ ଯାଇ ଅଛି ତାହା ସାହୀଯବାବୁ ବିଭା-
ଗରେ ଦେଖିଲାଉଣ୍ଡି ବସୁର ଅଳ୍ପାନ୍ତ ଯେଉଁ
କାର୍ଯ୍ୟ କରି ହୋଇ ଅଛି ତାହା ପ୍ରକାଶ କରି
ଅଳ୍ପାନ୍ତ ମୋଟରେ ଏବିବି ବହୁଲେ
ସଥେଷ୍ଟ ଦେବ ସେ ସବୁର କାର୍ଯ୍ୟ ବଜା
ସନ୍ମୋଗସ୍ଥିତ ନହେ ।

ଶ୍ରୀ ପାତାଳ ଦେଖିଲାଏ ହିଲୁଗ । —ଗରୁଙ
ଶିଶ୍ରୀପ୍ରସାଦୀ ନିଃସମ୍ଭାସୁ, ବେଳର ଜୋବାକୁ ଅସ
ମର୍ତ୍ତ ପଠନେଛୁ, ଦୂରି ମାନ୍, ସଜ୍ଜିଷ୍ଟ କାନ୍ଦକ
ମାନବର ବେଳାକାହ ଅଳକ୍ଯାଳ୍ୟ ଟ୍ରେନିଙ୍ଗ୍ସମ୍ପଦ
ବେଳର ବାକହାସ ତ ହାତର ଶିଶ୍ରୀର ହରାନ୍ତି
ସାଥକ କମବା ଏ ହିଲୁଗର ହରାନ୍ତି । ॥
ହିଲୁଗରେ ଜଣେ ସ୍ଵର୍ଗକ ସମ୍ମାଦକ, ଏ ଜଣେ
ସହବାସ ସମ୍ମାଦକ, ଜଣେ ସହବୋଗୀ ସମ୍ମାଦକ,
ଏ ଏ ହେତେବ ଜଣ ଗୁରୁପ୍ରମାଦକ
ଅନ୍ତରୁ । ଏ ହିଲୁଗର କୋଷ ସମ୍ମାଦକ ବୋଷ
ଠାରୁ ପୁଅର୍ଦ୍ଦ ଏ ଦୋଷର ଟକା ମଧ୍ୟରେ
ବୋଷାଧର୍ମକାରୀରେ କି ଥାର ଏହ ବିକରାମ
ସମ୍ମାଦକ କୁ ହାତୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଦର କି, ଏ
କ ନିକଟରେ ଥାଏ । ସମ୍ମାଦକ ମହାଶ୍ରମ
କାର୍ଯ୍ୟକାରୀରା ସମ୍ମାଦକ ଅଦେଶମନ୍ତର
ଏ ବୋଷର ଟକା କୀଷୁ କରିଲୁ ।
କେ ଉର ପ୍ରାୟ ଟ ୨୦୯ ଟା ସେବା
ବେଳରେ କୁମା ଅଛୁ ଏ କେ ଉର ମାହିର
ଆୟ ପ୍ରାୟ ଟ ୧୫୯ ଟା ଦେଇଲାମେ
ଅଭିର୍ଭ୍ୟ ମହିର ଦୀପରାତି ଟ ୮୮କାଲୁ ଦେଇ
ଓସର କୋର ଲାହୁ । କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ଯାଏ କେ
ଲେଖେ । କିମା ବାଗାମାତର ଲାପରେ ।
ପାପର ଲାନୀ କାହା ଲାହୁ । ଏହ କିମାର
କାର୍ଯ୍ୟ ଉତ୍ସମ୍ଭୂଷେ ଶିଶ୍ରୀର କମବା ତମମେ
କର୍ତ୍ତ୍ତମାନ ଅଭ୍ୟମାନେ ଏହ କରୁଅପାରୁ,
ଏ କାହିଁରେହା ପାପମୋହି (୧୦୭ ଫନ୍ଡ)

ଅୟ ବ୍ୟୟ ପିଣ୍ଡାକ୍ଷ ପୈତା ସନ୍ଦର୍ଭ ଏଣ୍ଟ କାହିଁବ ଅଧିବେଶକ ପର ବାଜା ଟ ୧୮୯
ଏକବାରୀନ୍ ବାର ଓ ବାଦାରର ଲନ୍ଦା ଟ ୧୧୯
ସର୍ଷେହୁଲରୁ ଲନ୍ଦା ଅନ୍ଦାୟ ଟ ୧୮ କଲେଜ କଲେଜ ଏଟ ହୁଲର ଲନ୍ଦା ଅନ୍ଦାୟ ଟ ୨୫୦
ମୋଟ ଟ ୨୭୯୫
ଆରିଚ ଟ ୨୩୮୮/୮୦
— — —
ତତ୍ତ୍ଵବିର୍ତ୍ତରୁ ବାଜା ଟ ୧୧୧
ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ଦୋଷରୁ ଦେବବ ଟେଙ୍ଗେ ତେଇ ଆଶମେହଳ ଏକାତ୍ମମାରେ ୧୮୮୮ ମଜ୍ଜାଲ ହୁଲରେ ଏକଣ ଓ ଟାରନ ହୁଲର ଏ ଜଣ ଏହିଥରୁ ଟ ଜଣ ବାନବ ଟେଙ୍ଗେ କର ଅପରି ।

ବର୍ତ୍ତମାନ ଏ ହୋପର ଅୟ ନିଜାଳୁ
କମ ଥିବାରୁ ଶୁଣିଗଲାର ସମସ୍ତ ଧର୍ମ
ପୁଣି ବନ୍ଦବାରୁ ସଙ୍ଗ ସନ୍ମ ହୋଇ ଯାଏ
ନାହିଁ । ଯେବେ ଅମ ଦେଖଇ ଧନୀଦେଵ
ଗତିକାର ବୁଢ଼ା ଓ କମିଶାରମାନେ ଏହି
ଦୂଷତ୍ତବୋଷ ଉପରେ ଅବେ ଦୃଷ୍ଟିଗମ୍ଭେ
କରିବେ ତାହିଁ ଦେବେ ଦରବୁ ଭାନକମ୍ପ
କର ଦୁଃଖ ଦୂର ହେବ, ସେମାନବେର ଜାତି
ଜାତିକାମାନ ରହିବ, ସ୍ଵଦୁ ପିଲ ଦୁଃଖ
ସମ୍ବନ୍ଧ ନିରୋଧ କରିବ ନାହିଁ ।

୯ ମୁଦ୍ରାକଳନ ହତ୍ତର- ପଲାଟର ଗଠିତ ହେଲେ
ବଚନ ବକ୍ତ୍ଵା, ସବୁ ଅଥବା ଏକାଙ୍ଗେ
ମାନୁଷହାତ ରହିବ ଯକ୍ଷିଙ୍କ ଅଥବା ମୁଦ୍ରା
ଶୁଭେ ମୁଦ୍ରାକଳ ହରିବା ଏ ବିଜ୍ଞାନ
ଦିକେଶ୍ୟ ସଜର କୋଣ ପ୍ରାଣ ଶୂନ୍ୟ ମୁଦ୍ରା
ଗୋଟିଏ ସ୍ଵର୍ଗର ଓ ରତ୍ନା ପ୍ରମୁଖ ସ୍ଵର୍ଗର ମହା
ଏ ହଲମଳ ମାର୍ଗ ହତ୍ତ କିମ୍ବା ।

ଗତ ବାର୍ଷିକ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ସମୟରେ ଆଜିର
ବାବେ ସବୁର ଦୋଷରେ ହୋଇଥି
ନିଯମ ପାଇଲା

ସବୁର ଦର୍ଶନମାତ୍ରର କାମ ।
ଏ ବାହୁ ଗଣେଷ ଦାମ କି ଏ ସମେତ
ଏ ବାହୁ ଧୂର୍ମତନ୍ତ୍ର ପାଇଛି ସବଳାଙ୍ଗ ସମେତ
ଏ ବାହୁ ମୃଗାନ୍ଧର ଘୟ ପାଇବଳ, ଏ କାହିଁ
ବନାପୁକ ବର ସବଳାଙ୍ଗ ସମ୍ମାନବଳ, ଏ କାହିଁ
ମରୁତନ୍ତ୍ର ମନୋଧାରୀଙ୍କ ଦୋଷାନ୍ତ୍ର,

କାହିଁ ଦେବକୁ ନାଥ ନ, ଏ, ଦର୍ଶକାଷ
(offer fund) ର ସମ୍ମାଦନ ।

ଅପରାଜିତ ଏକାନ୍ତ ବଶମଦ
ଶାସନ ଦେଶ ଶାଶ୍ଵତ
ଧ୍ୟୋନୀଯତା ର କାର୍ଯ୍ୟକାରୀତା
ସମ୍ବନ୍ଧର ସମ୍ମାଦନ ।

—
ବଜା ପାଇବିବୁ ମହେନ୍ଦ୍ର ବାହୁଦୁର ।

ଆମ ! ତେବାକାଳ ଏବି କେଳାଦଳ ?
କାହିଁ ରେ ତୁହି ତାମସେ ପୁଣ୍ଡି ? —
ତତ୍ତ୍ଵର ଅରୁବ ସଜନ, କୋରୁ—
ତେର, ଅସ୍ମିର ହେଲ ବିହୁ ? ।

କାହିଁ ଓ ଅଛ ତୋ ଦୃଦ୍ଧି-ଅମ୍ବରେ,
ଦୂର୍ଦ୍ଵୟ ହୋଇବ ପୁନଃ ଚନ ମା ?
ନାହିଁ ନାହିଁ ନାହିଁ ! ନିଷ୍ଠାର ଶମନ,
ତ ହୋପେ ବିହୁ ଏତେ ସହଶା । ।

—
ପାନ୍ତି ଡେଶା ସହିଲୁରେ ତୁହି ?
ପ୍ରଥମ ଶିରିର ସଜସନ୍ଧାନ,
ଆମ ହୋଇବେ ହେବ ତରକାର,
କବଳିତ ବର ଅଛ ମରନ ।

—
କାହିଁ ହୃଦୟ ପାଇସ ପୁଞ୍ଜି ?
କିମ୍ବା ଅମର ଥରିପୁରେ—
ହୃଦୟ ବେ କୋହବ ଦାନାବାର ଗୁରୁ
ପଢ଼ିଲେବ ରୂପ ହୃଦୟଥରେ ।

—
ପୋତରୀଯୁ ପକ୍ଷମହୀୟ—
ଅପରାଜିତ ଆବଶ; ଅଜ ପଢ଼ନେ;
ତାମ କୁଶମ ଥୋଇ ଅଳକର—
ଶୁଣ, ଶୁଣିଲ ବିନ୍ଦୁର ସମାନେ !

—
ଅନେତିତ ହୃଦୟ କୁମଦନୟନ,
ପୁର, ପାଶପଦ ବିଧୁଥାନନ, ।—
ତିବ ପ୍ରେମମୁକ୍ତ ଜ୍ଞାନୀ କିରା,
ଅମର ଭୂଷିତ ପାନ୍ତିବଳକ ।

—
କିନ୍ତୁ ପଥ ଦେଇ ଅକାଶ,
କୁଠିତେ ଜୀବ ତୁମହାବାହୁ,
ଆମାଗେ ଯୋଗେ ତାକର ଶ୍ରୀମତ,
“ମୁହଁ ମହୁ ମହୁ” ଧରିଗଲା ।

—
ଶୁଣି ମା ଅରତ କୋହବ ଆରତ—
କେ ନିଷ୍ଠାର, ଅଛ ଅବଳ ଚନେ,
ନବେ ସେ ପୁରୁଷ କୋହବ ଯାହାର—
ଅନୁରମ୍ଭ, ଭନ୍ଦ, ଅନୁଭାପରେ ।

—
ଅନାଥମ ତେବାକାଳ ଥିଲ ଗୁହୀ;
କେତେ କାଳେ ପୁନଃ ଲଭଣ ପତ,
ସଂଧିବେ ବୁଦ୍ଧିର ହୋଇ ସରସାରେ;
ମତୋବାଙ୍ଗା ପୁଣ୍ଠ କବନ୍ତା ନିଭି ।

—
ସରଳ ପ୍ରକାଳ ଏ ଥାର ଭରସା;
ନିରେଣିଶ ବଜା ବଜ ଅସନେ,
ଆନନ୍ଦରେ ହୋଇ ପୁଣି ଗୁଣ ଗାଇ;
ନିବେଦବା ଦୁଃଖ ସୁଖ ସୁମନେ ।

—
ଭାବଥିଲେ ନବପୁକରକ ପାଇ;
କବଶାସନରେ ହୋଇ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲ;
କରପୁଟେ ହିନ୍ଦୁରେ ପାଦେ ନେଇ
ତାଳଆନ୍ତେ କେତେ ନିଷାନ ଫଳ ।

—
ଅବସ୍ୱ, ଦସ୍ତାତ ତାର୍ଯ୍ୟ ଅଗ୍ରବର,
ହୋଇଥାନ୍ତେ କୁପ୍ରାତିରଜଳ,
ସେ ଭଗଦିଲୋପୀ କାଳକବଳରେ;
ପାତ୍ରହନ୍ତି ଏବେ ହୃଦବପଣ ।

—
ସେ ସଜଦକତ ବାରେ ଦେଖାଇବେ !
କେ ତିର୍ତ୍ତବ ତାଙ୍କ ହୃଦୟକ୍ଷେତ୍ରା ।
ନିରଶ୍ୟ ଅଜ ନ ପାଇଗ କୁଳ !
ପାଇଲ ହୃଦୟ ସୁର ସେ କଥା । ।

—
ଜ ମଧ୍ୟ ଶୈଶ୍ଵର୍କୁ ଦେଲେ ସବା
ଅନାଥ ! ଏ ବାଣୀ ବେତେ ନିଷ୍ଠାର ?
କେମନ୍ତେ ବିଦବେ ସେ ପକ୍ଷମହୀୟ—
ଗୁହୀର ବେଳେ; ତା ମୁଖବମଳ ॥

—
ପୋତକ ହୃଦୟ ସଧାର ଅନାର
ଦିଶିବ; ଜ ଦିଶି ତାର ଗମନ;
ଅଧୋମୁଖେ ଦିଲା ତମ ତାନ୍ତ୍ରମଣ,
ଲଳଟକୁ ତୁମ ହେବ ମରନ ।

—
ଅନାଥର ନାଥ ଅବେ ଦିଷ୍ଟମୟ !
ସତର ଏ ଭାଷା ମହୁର ଧର;

ଗର୍ବଜାନ କର ବିଜୁକୁମରରୁ,
ମହିଷା ପଲକ ଆପଦାର ।

ଆ ଚିନ୍ମାମଣି ପକ୍ଷକାୟବ
ବିଜକ ସୁରାହାଟ

କୌଣସିପନ ।

ଆମ ପ୍ରକାଶର କବତାକଳାପର ବ୍ୟାଖ୍ୟା
ମୁଦ୍ରିତ ହେଇ କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀଙ୍କ ଦୋ-
କାରରେ ଏବଂ ଶାମପ୍ରସନ ମଣ୍ଡର୍ମଣ ପୁସ୍ତକ
ବିକ୍ରିକାଳ ନିକଟରେ ବିଜ୍ୟାର୍ଥ ରହଥାଏ ।
ନେତାମାନେ ଉଚ୍ଚ ସ୍ଥାନରେ ତର କରେ ପ୍ରାପ୍ତ
ହେଇ ପାଇବେ, ମୂଲ୍ୟ ୩ / ମାତ୍ର ।

ଆ ବନ୍ଦରବୁ ଦାସ
ଦେ, ପ, ଚିନ୍ତକା

NOTICE.

Tenders are invited for lighting Pooree ghat road from Printing Co.'s Office to Pooree ghat Out-post in all 14 (fourteen) lamp posts; and Kizi-Bazar, from Balu bazar Chunc to Gonesh mundeer girls' school, 11 posts Oriya bazar 1 post; Gunga-mundir street from corner of Civil Court to Gunga mundir girls' school 4 posts; and Kali-gully or Mahidas bazar from Luckmee Narain Chowdhry's house to main road near Bardwan house 5 posts, total 35 posts.

For further information apply to the Vice-Chairman Cuttack municipality.

JEGGESHUR CHUNDER
21-5-85. Vice-Chairman.

କାନ୍ତଗଟ ପ୍ରେଟ୍‌ପାଇଲ

କଟକ ପ୍ରିଣ୍ଟିଂକମ୍ପାନୀ କୋଠିଠାରୁ ପୁସ୍ତକ
ଧାର୍ତ୍ତି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସୁରାହାଟ ସତ୍ତବରେ
ଗୋ ୧୪ ଟା, ବାଲୁବକାର ଛକଠାରୁ ଗରେବ-
ମନ୍ଦିର ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କାଳବଜା-
ରରେ ଗୋ ୧୧ ଟା, ଡେମ୍ବୁବଜାରରେ ଗୋ ୧
ଅଦାଲତ କରେଇ କୋଣାରୁ ଗଜାମନର
ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜାମନର
ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜାମନର
ବାଲକା ବିଦ୍ୟାଲୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଗଜାମନର
ମହିଦାବ ବଜାରରେ ଗୋ ୫ ଟା ମାତ୍ର ଗଜ

ଗୋଡ଼ ଲୁହି ଲାଗନରେ ଅନ୍ଧ କାଳବାଜ
କାନ୍ଦରଟ ଦୟାପିବ ।

ପ୍ରେର୍ଣ୍ଣମାଳେ ବାନ୍ଧିବଟ ମେହାଲୁ ଜଡ଼ି
କରିବେ ସେମାଳେ ବହି ମିଛିବିଦିପାଲିତର
ଶୁଭ୍ରଚେତ୍ୟମନବୀତାରେ ଆବେଦନ କଲେ
ଏ ସମ୍ମର୍ମିତୁ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସମ୍ମାନ ପାଇବେ ।

ପ୍ରମାଣିତ ଦୟାକାଳୀନ ଶାସନ

ସବୁଧାରଣକୁ ଏଥିହାର ଜଣାଇ ଦିଆ
ପାର ଅଛି କି ଉତ୍ସବା ବା ମେଲ୍ଲିଟା ବୈଶାଖ
ଏକ ନୂଚକ ପ୍ରକାର ଜୀବିଥ ଅମ୍ବେ ବିଜା

ଏଥିହାରୀ ସମ୍ବାଧାରକୁ ଜୁଗାର ଦିଆ ସହିଥୁ ସେ ଏହି ସହର କଟକ ତୋଠୁସ୍ତ ବଜାର ନିବାସୀ ମନୁଷୀ ବର୍ଷ ଆମ୍ବ କଟକରେ
ତଳଳେଖିର ସନ୍ଧା ବୂପାଞ୍ଚ ଗହନା ଅଛି ବଜାର ରଖିଥିଲୁ ସେ ମାଲମାଳ ଦିନୀ କରିବା ସବାରେ ଏକ ୫୮୭ ମସିହା ଥାଏ ଏକବର ବେଳେ ୧୯୭୩ ମୁଣ୍ଡିଲୁଷ୍ଟାରେ ଶ୍ରୀମୁଦ୍ରା କରିବାରେ ଆମ୍ବରେ ଉଚ୍ଚ ବନ୍ଦୁମଣୀ ବାରବ ନାମରେ ଭ୍ୟମକେ ଢାକନ୍ତୁସ୍ତ ରେଜଞ୍ଚଲ୍ ସମ୍ପର୍କ କୋଟିର ଜାରି ହୁଅଥିରୁ ଯେହି ନୋଟ୍‌ର ନିର୍ମିଳ୍
ସାରେ ବବରି ମାଲମାଳ ଥିଲେ ସନ୍ଧା ୫୮୮୫ ମସିହା ସିତମ୍ବର ମାଧ୍ୟ ରାତ୍ରି ଦେଇ ଏ ୧୦ ଘାଟାରେ ବୃଦ୍ଧମେଳନରେ ଆବାଧରେ
ସହର କଟକ ତୋଠୁସ୍ତ ବଜାର ଅନାଦି କରିବାର ଦାନା ସତକ କଟକରେ ବର ଗରୁ ମୂରିରେ ବିଲା ହଜିବୁ ଯେଉଁମାନେ ରହୁ ବଜାର ମାଲ-
ମାଳ ଖରିବ କରିବାର ରହୁ ରଖୁଥିବେ ସେମାନେ ତୁମ୍ଭ ତାରଖରେ ସେହି ସ୍ଥାନରେ ଉତ୍ତପ୍ତିର ନୋଇ ଖରିବ କରିବି ଯେଉଁ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଯେ
ମାଲ କରିବ କରିବେ ତାବାର ମନ୍ଦିର ସେମାନଙ୍କ ଉତ୍ସବାରୁ ଦେଇ । ୨୦୮୫

ତଥିଲେ ରଜନୀଟି ସାରର ବନ୍ଦକ ଦାଖ ମାଳମାଳ ଏହା କି କହି ଦେବ ।

୧ ସୁନାର ଲତାର ଲଥ	ଆଁ }	ଆକଥର ୩୫	୨୨ ସୁନାର ରାହିଳ ଓ ଦୟଗା	ଆଁ	୭ ୯୫
୨ ସୁନାର କାହନୀ	ଆଁ }	କାହନୀ	୨୩ ସୁନାର ମେତ ଆଇ	ଆଁ	୭ ୦୧
୩ ଚୂପାର ଅଜନ୍ମନୁବୁ	ଆଁ	କାହନୀ	୨୪ ସୁନାର କାକମାରୁ	ଆଁ	୭ ୧୯୫
୪ ଚୂପାର ଘାସକୁ	ଆଁ	୭ ୮୧	୨୫ ଚୂପାର କଳଥାର କଢା	ଆଁ	୭ ୧୦ ।
୫ ଚୂପାର ତୁଳ	ଆଁ	୭ ୧୧	୨୬ ଚୂପାର ଲଙ୍କର	୧ ୧୨	୭ ୧୦ ।
୬ ଚୂପାର କଣଥାର ପାଶୋର	ଆଁ	୭ ୯୦	୨୭ ସୁନାର ଚତ୍ତର ମହାନ୍ଧିବା	ଆଁ ଅନାଳ	୭ ୯୫
୭ ଚୂପାର ଭାଷାର	ଆଁ	୭ ୭	୨୮ ସୁନାର ଚତ୍ତର ଯଇଥିବା	ଆଁ	୭ ୮
୮ ଚୂପାର ଶିଳସ	ଆଁ	୭ ୬୧	୨୯ ସୁନାର ପୃଥିବୀ ସହା ସହିତ	ଆଁ	୭ ୯
୯ ଚୂପାର ଚିଲମ	ଆଁ	୭ ୧୨	୩୦ ଏକକ ବାହିଜୀମୁଖୀ ମେତିଗନ୍ତ ଆଁ	୭ ୮୮	
୧୦ ଚୂପାର ରେତୋର	ଆଁ	୭ ୮	୩୧ ସୁନାର ଅନନ୍ତନୁବୁ ତମ୍ଭ ସହିତ ଆସ ଅନାଳ	୭ ୭	
୧୧ ଚୂପାର କନ୍ଦିହାର ଏକନହିରଖ	ଆଁ	୭ ୨୯	୩୨ ସୁନାର କନ୍ଦିହାର ମେତ ସହିତ ଆସ	୭ ୧୦	
୧୨ ଚୂପାର କଟମା	ଆଁ	୭ ୫୫	୩୩ ସୁନାର ବେହିଲ୍ଲ ସେଥିରେ ଥିବା		
୧୩ ଚୂପାର ତେତେ	ଆଁ	୭ ୨୫	କୁହ ଓ ଦୂରୀ ସହିତ	ଆଁ	୭ ୦୫
୧୪ ଚୂପାର ପଦନଳ	ଆଁ	୭ ୮	୩୪ ସୁନାର ବେନାଟୀ ବାହିର	ଆଁ	୭ ୦୫
୧୫ ଚୂପାର ବାଜୁଦନ ଶୁନା ଶହୁର	ଆଁ	୭ ୨୫	୩୫ ଶାଦା ଶାହୁର ସୁନାର	ଆଁ	୭ ୮
୧୬ ସୁନାର ତବ	ଆଁ	ଅନାଳ ୭ ୮୫	୩୬ ଶୀଜୁପାର ପଥିର ମୋତ ପହିଳ ଆସ ଅନାଳ	୭ ୯୮	
୧୭ ସୁନାର ବୋତମ ଏକନହିରଖ ମୋତ		୭ ୫	୩୭ ସୁନାର ଅନନ୍ତନୁବୁ ତମ୍ଭ ସହିତ ଆସ ଅନାଳ	୭ ୯	
୧୮ ସୁନାର ତୁଠ ମାହା ମଧୁମେ ଥିବା			୩୮ ସୁନାର ମଦିଅ ଆସ	ଆଁ	୭ ୨
କହୁଥିବା					
୧୯ ସୁନାର ଦୋଣି ହାର	ଗୋଟିଏ }	ଗୋଟିଏ	୩୯ ସୁନାର ତମଣ ହାର	ଆଁ	୭ ୧୦
ତେଥି ସହିତ ଥିବା ଗିଲମୋହରିଗୋ	ଅନାଳ	୭ ୮୫	୪୦ ସୁନାର ପୁରୁଷତ୍ତୁ କହୁ ପହିଲ	ଆଁ	୭ ୧୦
ବଳ ମୋହରି	ଗୋଟିଏ		୪୧ ସୁନାର ବୁବସରୀ	ଆଁ ସୁତା-ମହିଳ	୭ ୧୦
୨୧ ସୁନାର ମନରୂପ ଲତୁ	ଆଁ	୭ ୨୫			
୨୨ ସୁନାର ମୁହ	ଆଁ	୭ ୮			

କାନ୍ତିମାଳା

ସାପ୍ତାହିକସମ୍ବାଦପତ୍ରିକା ।

200

ପାଇଁ କିମ୍ବା ମାତ୍ରେ ବିପରୀତ କିମ୍ବା ୧୦୦୦ ମୁଦ୍ଦା। ମାତ୍ରାରେ କିମ୍ବା କିମ୍ବା ସହି ୨୦୦୦ ଆଜି ବନ୍ଦିବାର

84

କିନ୍ତୁ କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

ମଧ୍ୟ ଅଥବା ପ୍ରାଚୀମେର ବୃତ୍ତିନିମେତ୍ର
ଯେଉଁଷାହି ଯେଉଁ ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ଧସକ୍ଷା ଦେବ
ଯେବେ ପଶୁଗାନାରିଙ୍ଗ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏକବର୍ଷ
ଦେହ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ି ନ ଥିବ ଦେବେ
ସେ ଦୂରି ଧାରବାର ଯୋଗିବ ଦେବ ନାହିଁ
ବୋଲିଗବନ୍ତମେହୁ ଏହି କିମ୍ବାର ବିଦ୍ୟାଳୟରୁ ।
ଏହିପୂର୍ବେ ଜାମାର ଯଦ୍ରେଷ୍ଟ ଦେବଥିଲା । ଏ
ନିଷ୍ଠାପ କରି କଠିଣ ଦୋଧ ଦେଇଥାଏ । ଅନୁଭବ
ଏହି ବିଦ୍ୟାଳୟ ଲା ହୋଇ ସମସ୍ତେଣିର ବିଦ୍ୟା
ଲମ୍ବ ହୋଇଥିଲେ ହିଲ ହୁଅନ୍ତା ।

ଅସୁମାନଙ୍କ ସ୍ନେହ ସେବକେଟଙ୍ଗ ମହୋଦୟ
ବ୍ରିଜ ସେପଲିଜତାରେ କଳାମାସ ଭା ୩ ଖ୍ର.
ରେ ବକ୍ତୃତା ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟ କାଳରେ ଧଂନ୍ତ୍ର ଓ
ଚୁଣ୍ଡିଆ ମଥରେ ବିବାଦ ନାମାଂସିର ହୋଇ
ଯାଇଥିବାର ବ୍ୟକ୍ତ ବରିଅଛନ୍ତି । ସେ ରହ-
ଅଛନ୍ତି ସେ ଲଞ୍ଜ ଉପରିନ ଓ କଟ୍ଟିଲ ରଜ-
କେନ୍ଦ୍ର ମନରେ ଚୁଣ୍ଡିଆ ଆପାଗାନିପ୍ରାକର

ଯେଉଁ ନୂତନ ସୀମା ଦେଖାଇଥିଲୁଗୁ ଘର୍ଷିବେ
ଅମୀର କୁଳପତ୍ରିକାରଙ୍ଗେ ଅଧିକାର ପାଇଥିଲୁଗୁ ।
ଏହିରୂପରେ ଅପଣାନିଶ୍ଚାକର ସୀମା ଶୀଘ୍ର
ନିର୍ମୟ ହୋଇଯିବାର ଉତ୍ତରଧୀ ରାଜ୍ୟକାଂଶୀରେ
ଅମାରଙ୍ଗ ବିଜନ୍ତିରେ ଗାନ୍ଧିର ସମ୍ମନ୍ଦ୍ର ବିଶ୍ୱାସ
ଥିବାର ବନ୍ଦରୁ କଲେ ।—ଏଥୁ ଉତ୍ତରାବୁ ଯେଉଁ
ତାରସମାଦିମାନ ଅସିଥିଲୁ ତହିଁରୁ ଧର୍ମ ଦେଖା
ପାଉଥିଲୁ ସୀମାରୁଷତ ବିବାଦ ଅପୋଷିବେ
ନିଷତ୍ତି ଦେବାର ନିଷ୍ଠା ହେଲା । ବୁଦ୍ଧିଅ
ପକ୍ଷରୁ ସୀମାନବୁପରି କନିଶୁଭ ନିୟମରୁ ହୋଇ
ଅଛିଲୁ । ଅଗାମୀ ନବମର ମାସରେ ସେ ବିବାହ
ପାପୁ ସ୍ଥାନକୁ ଅଧି ଡଃ କମିଶିରଙ୍ଗ ସଙ୍ଗେ
ନିରି କାର୍ଯ୍ୟ ଘେର କରି ଯିବେ । ଯାମ ମାର
କାଳ ଟଣାଟଣି ହୋଇ ଘେରିଲେ ଗୋଟିମାଳ
ନିକାଶ ଦେବାର ସ୍ଥିର ହେଲା ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ
ଅଧିକା ଚର୍ତ୍ତମାନ ସକାରେ ଭାବି ଗଲ କଞ୍ଚ
ପଞ୍ଜର ହିପ୍ପି ଅଛି ।

ଶିଖ ଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ ମନ୍ତ୍ରାଣ୍ଜଳି କରିବାକୁ ସମ୍ମାନକ
ଭାଷା ପ୍ରସ୍ତୁତ । ଦୂର୍ଭଲିକମେ ବାହାଙ୍କ ମୋଳିଲ
ସବୁକେଳେ ଠିକ୍ ଦୂର୍ଭଲି । ସବକୁ ମିଛ
କରିବାର ଚେଷ୍ଟା ଭାବକ ପଥରେ ଶୋଦିନୀୟ
ହୋଇ ପାରେ ମାତ୍ର ସମ୍ବାଦ ଉହିରେ ଦୂଲିବେ
ନାହିଁ । ବାହାଙ୍କ ଲେଖାରୁ ହୃଦୟ କରା ଯାଉି
ଅଛି ଯେ ଶିଖଦିଗ୍ବିନ୍ଦୁ ରତ୍ନ କଥା
ସମସ୍ତ ଜାଗନ୍ନାଥ ବାହା କହେଲେ ଅମୂଳନକ୍

ମ୍ୟାଦବାରାର ନାମ ପତର ଯିବା ଓ ଅମେ-
ମାନେ ତଥା ପ୍ରକାଶ କି କରିବା କଥା ସେ
କପର ଜୀବିଲେ ଅଥବା ଅନୁସଂଧାନରେ ଯାହା
ପ୍ରକାଶ ପାଇଥାକୁ ତାହା କହିବାକୁ ସାହିତ୍ୟ
ନୁହନ୍ତି କେବଳ ଅମେମାନେ ଉପରେ ନାମ
ନ ଦେବାର କହି ସାରକୁ ଛଳିବାକୁ ବସି
ଅରନ୍ତି । ଅମେମାନେ ସେଉଁ ସାନାନ ଦେଇ
ଥିଲୁଁ ଯେବେ ଜୀବନନ୍ଦନ୍ଦେବୁର ପ୍ରଚ୍ଛଦ
ପ୍ରଗାଳିରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିବେ ଲେବେ ଏହି
ପ୍ରସ୍ତୁତ ସମ୍ମର୍ଗରେ ଯେତେ କାଣ୍ଡ ସତ ଅଛି
ସେ ସବୁ ନିଷ୍ଠୁୟ ଜାଣି ଧାରିଥିବେ ଏବଂ
ସେବେ ଅଥବା ଜାଣିବାର ତାହାକୁ ଏବାକୁ
ଜାହା ହୁଅନ୍ତା ତେବେ ଅମ୍ବମାନଙ୍କଠାରୁ ତାହା
ପାଇ ପାରନ୍ତେ । ଅମେମାନେ କେବଳ ଅନୁ-
ବନାନ୍ତର ପ୍ରଥମାବସ୍ଥାରେ ସେ ସମ୍ମାନ ଦେବାର
ଅଛିଲା ପ୍ରକାଶ ତରଥିଲୁଁ ତାରଙ୍ଗ ପଦ୍ମାର
ଅନୁଭାବ ସଙ୍କାର୍ତ୍ତ ଦେବାର ଉପର ଥିଲା ।
ସେତୁମାନଙ୍କ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅନୁହନାନ ସେମାନ-
ଙ୍କୁ ବହିର ସଙ୍ଗେ ଯେକି ଜୀବନନ୍ଦନ୍ଦେବୁର
ଅନୁହନାନ କଲେ; ଅମ୍ବମାନଙ୍କୁ ଆଜ କିନ୍ତୁ
ଧର୍ମର ଥିଲେ କି ? ଯାହା ହେଉ ସହଯୋଗୀ-
ର ସମ୍ବ୍ୟ ପ୍ରତି ଥିଲା ଦେଖି ଅମେମାନେ
ବଢି ଅନୁଭବ ଦେଲୁଁ ଏବଂ ହରିଥ ଫଳୁଁ
ଜୀବନନ୍ଦନ୍ଦେବୁର ତାହାଙ୍କ ଅନୁରୋଧ ରମ୍ଭ
କର ସମ୍ବାଦରେ ଅନୁଭବ ଯଗ ଅର୍ଜିତେ ।

ଏ ନଗରରେ ସ୍ଥାଧୀନ ବେଶ ସ୍ଵାପନ ପନ୍ଥରେ
ଗବ୍ରୁମେଖବର ଅବେଳା ଚାରି ପାଇ କର୍ତ୍ତରୁ
ଦୋଷକା ପ୍ରଦୟନେ ଏଥର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାହା ଏଠା-
ରେ ବସି ଲାଇଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଆମ୍ବମାଳଙ୍କ କମି-
ଶ୍ଵର ସାହେବଙ୍କ ଭୂପଦେଶ ମତେ କମ୍ବଲିଶିତ
ବ୍ୟକ୍ତିକୁ ସେଇ ସ୍ଥାଧୀନବେଷତା ବସାଇବାର
ସ୍ରୋତ ହୋଇଅଛି । ଯଥା;

ଜୀ ବାବୁ ଦ୍ୱାଇଥିବ ବନ୍ଦୀରୀ ସର୍ବପତି (ତେଣୁ-
ରମେଳ ।)

” ବିହାରିଲାଲ ପଣ୍ଡିତ ସହକାର ସର୍ବପତି
(ଭାବସ୍ଥ ଚେଷ୍ଟାରମେଳ)

” ଚୌଥୀଶ୍ଵରାଜାନାଥ ଦାସ ସତ୍ୟ (ମେମ୍ବର)

” ବାବୁ ଲକ୍ଷ୍ମୀକାଶ୍ଵରାସ୍ୟ ଚୌଥୀଶ୍ଵର ”

” ବାବୁ ଗୋଲକତ୍ତବ କୋଷ ”

” ବାବୁ କୃଷ୍ଣମୋହନ କୋଷ ”

” ବାବୁ ଅବଳାଶେତ୍ର କୃଷ୍ଣର୍ଯ୍ୟା ”

” ବାବୁ ଦାସରଥ ବାବୁ ”

ମନ୍ଦ୍ରସୀ ସୁଲଗାର ମହିନବ ”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

”

ନାମକ୍ରମସାହିତୀ ଏମନ୍ତ ସମୟରେ ସୀମାପ୍ରଦେଶର
ଅଧିକ ବିସ୍ତର ଦୁଷ୍ଟରେ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ବିସ୍ତର
ପ୍ରଦାନ କରିବାରୁ ଏହି ରେଲକ୍ଟର କାର୍ଯ୍ୟ
ଏହାବେଳକେ ବନ୍ଦ ହୋଇ ଗଲା ସ୍ଵଭାବରେ
ଯେଉଁମାନେ ଏଠାରେ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଥିଲେ
ଏହାବେଳକେ ଅସହାୟ ହୋଇ ଗଲେ ।
ଯେତେ କୁ ଏହି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଉଠାଇ କେଇ ଅଳ୍ପ
କାର୍ଯ୍ୟର ଲଗାଇବାର ବନ୍ଦୋବସ୍ତୁ ଉଚ୍ଛବୀତା
ହୋଇ ନ ପାଇବାରୁ କଣ୍ଠ ଆହୁର ଅଧିକ
ହୋଇଥିଲା । ଏକଥାହି ବାସ୍ତବରେ କଜ
କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅଟଇ । ଅନ୍ଦକଣ୍ଠ ସମୟରେ ଲୋ-
କଳ ଦାଳ ପାଇବାର ଉପାୟରୁ ଅଳ୍ପ
କୌଣସି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ବୁଝଇ ବୋଲିଯାଇ କ
ରାଗେ । ଉତ୍ତରପଦ୍ମମ ସୀମାଘଟିତ ବିସ୍ତର
ଦାଳର ନନ୍ଦନ ଏବଂ ତହିଁ ସକାଷେ ବିଶେଷ
କୁଣ୍ଡଳ ଅବଶ୍ୟକ ହୋଇଥିଲା । ବିସ୍ତର ଲଗବା
ଅନ୍ତରେ ଅଳ୍ପାନ୍ୟ ସହସ୍ର ଉପାୟ ମଧ୍ୟ ରହି
ଥିଲା । ସେ ସମୟ ଅବଲମ୍ବନ କରିବା ପୂର୍ବରୁ
ତହିଁ କାର୍ଯ୍ୟ ଦ୍ଵାରା ଦେଖଇ ଉଦ୍‌ଦେଶ ଏବଂ
ଆମାଦରଙ୍ଗ ଦୁଷ୍ଟିଙ୍କ ସାହାଯ୍ୟ ଦେଉଥିଲା
ସେହି କାର୍ଯ୍ୟରୁ ଅଗେ ବନ୍ଦ କରି ଦେବା
କାର୍ଯ୍ୟମତେ ସୁବିଶ୍ଵରର କାର୍ଯ୍ୟ ବୋଲିଯାଇ
ଛାଇବାରେ । ଏହିପ୍ରକାର ଘଟନାମାନ ଦେଖି
ଦେଖାଯି ସବାଦପଥମାନେ ଡକା ପକାଇଥିଲା
ଯେ ଦୁର୍ବିନ୍ଦୀ ସାହାଯ୍ୟ ବିସ୍ତରରେ କବଞ୍ଚିତ୍
ମେହି ସଫୋରିତ ମନୋଧେଗା ହେଉଛି ।

ଜଳବର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ମୋଡ଼ୁଲ୍ସ ।

ଗାଁ ସପ୍ତାହରେ କଳକର ସାଇଫିକଟ ମୋ-
ଦୁଇମାର ପ୍ରବନ୍ଧରେ ପାଇଥିଲାଏ ମୌଜାର
ଖାଲି ହୋଇଥିବାର ଲେଖ ଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଅମର ହେଲୁ ଯେ ଶାସ୍ତ୍ର ବିଲେକ୍ଟର
ରେ ସାହେବ ଛାନ୍ତି ଅଧିକ ତଣୀ କରି ଛାନ୍ତି
ପୃଷ୍ଠାନ ସାହେବଙ୍କ ବୟୁ ଓ ସେ ମୌଜାର
ପାଇଫିକଟମାନ ରହ କରାଯାଇନ୍ତି । ଏ ମୋ-
ଦୁଇମାରେ ଲାଲ କର୍ମଚାରୀ ପଞ୍ଚର ପ୍ରମାଣ
ପରେ ଦୂରକ ଥିଲା ବରଂ କିଛି ପ୍ରମାଣ ନ ଥିଲା
ବୋଲନେ ଅଭିନ୍ନ ହୋଇ ନ ଥାରେ । ଶାସ୍ତ୍ର
ରେ ସାହେବ ସେ କି ପରେ ପ୍ରାୟ ସବଳ
ମୋଦୁମାରେ ପ୍ରଜାକ ଅପରି ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି
ପାଇଫିକଟମାନ ସ୍ତର ଉତ୍ତିଥିଲେ ସେ ଏ

ମୋକଦମାର ପ୍ରମାଣରେ ଅସନ୍ତୁଷ୍ଟ ହୋଇ
ଅପତ୍ତି ଗ୍ରାଦ୍ୟ କରି ସାର୍ଟିଫିକଟ ରଦ୍ଦ କଲେ
ଏଥରୁ ଏମୋକଦମାର ପ୍ରମାଣ କେତେ ଦୂରଳ
ପାଠକମାକେ ସହଜରେ ଅନୁସମ କରି ପା-
ଇବେ । ଶ୍ରୀମତୀ ଉତ୍ତରପୂର୍ବମଧ୍ୟ ସାହେବ
ଦିପର ସାର୍ଟିଫିକଟ ବାହାଲ ରଖିଥିଲେ ଆମେୟ-
ମାକେ ଅସ୍ଵର୍ଗଦୋଇଥିଲୁ । ଗବର୍ଣ୍ଣମେଷ୍ଟଙ୍କୁର
ପ୍ରଗାଢ଼ ଦୂରଳ ଥିଲେଦେ ବେବଳ ଗବର୍ଣ୍ଣମେ-
ଷ୍ଟଙ୍କୁର ବୋଲି ତାହାକୁ ସବଳ ଜ୍ଞାନ କରି-
ଥିଲେ କି ? ତେବେ ଅଜ୍ଞ ମୋକଦମାରେ
ଏପରି ତୁମ ହୋଇଥିବାର ବିଚିନ୍ତି କିମ୍ ?
କେହିଁ ଅବା କହିବେ ଅନ୍ୟ ମୋକଦମା-
ମାନଙ୍କରେ ଅପିଲ ହୋଇ ନ ଥିବାକୁ ସେ
ସବୁରେ ସ୍ଵରଗୁର ହୋଇଥିଲୁ । କିନ୍ତୁ ଅପିଲ
କରିବା ଦୃଶ୍ୟପ୍ରକାଶ ପଥରେ ସହଜ ବ୍ୟାପାର
ନୁହେ । ଅପିଲ କି ହେଲା ହୋଇ ତୌଣେବି
ଅଞ୍ଜଳି ସଥାର୍ଥ ବୋଲି ଗ୍ରହଣ ହୋଇ ନ ଥିଗେ ।
ଯାହା ହେଉ କରି ସାହେବଙ୍କ ସ୍ଵରଗୁରରେ ପା-
ରିପଳାଇର ଦୃଶ୍ୟପ୍ରକାଶ ରକ୍ଷା ପାଇଲେ ସ୍ଵର୍ଗ
ଦୟା । ସାହେବ ମହୋଦୟ ଏ ମୋକଦ-
ମାରେ ସଥାର୍ଥ ବିଶ୍ୱର କରିଥିଲୁଣ୍ଡି ଓ ଉତ୍ତରପୂ-
ର୍ବମଧ୍ୟ ସାହେବ ଏଥରୁ ଛିପଦେଶ ପାଇ
ରହିଥିବା ସରକ୍କର ହୋଇ ପାରିଲା । ସେ ମଧ୍ୟ
ଜ୍ଞାନପଦ୍ଧତି ଦୟାର ଓ କେନ୍ଦ୍ରପଦ୍ଧତା ଅନ୍ତରର
ମୋକଦମାମାନଙ୍କରେ ପ୍ରକାଶପ୍ରଦିଷ୍ଟ ଦୟା ପା-
ଇବା କରିଥିଲାନ୍ତି । ତୁମବିଶ୍ୱର ହେଉ ଅବା
ସଥାର୍ଥ ବିଶ୍ୱରରେ ହେଉ ପ୍ରାୟ ସକଳ ସ୍ଵଲ୍ପ
ପାଣି ମାତ୍ରଥିବା ଦୟାରେ ନାଲକର୍ମଗୁରୁଙ୍କ
ସାମବ୍ୟ କରିଥିଲାନ୍ତି । ବେବଳ ଗ୍ରେନେଲ
କଳରୁ ସମ୍ମର୍ତ୍ତ ରହିବାର ପଥରେ ସନ୍ଦେହ କାହିଁ
ଦୃଶ୍ୟ ପ୍ରକାଶ ମାରି ଏକେକଢ଼ା ଦର ଅର୍ଥ କାହିଁ
ଟ ୨୯ କା ଲେଣ୍ଡାଏ ଦେବାକୁ ଅନ୍ତର୍ମାନ । ଏହା
କିମ୍ବାକିମ୍ବାକରେ ସେ ଟ ୨୯ କା ପରିବତ୍ରେ
କେହିଁ ସ୍ଵଲ୍ପ ମାରକ ଟ ୧୯ କା କେହିଁ ସ୍ଵଲ୍ପ
ଟ ୧୫ ଓ କେହିଁ ସ୍ଵଲ୍ପ ଟ ୧୯ କା ଓ କେହିଁ
ସ୍ଵଲ୍ପ ଟ ୧୯ କା ଲେଣ୍ଡାଏ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲାନ୍ତି
ପଥାଇବ ଦୃଷ୍ଟିରେ ପ୍ରକାମକେ ଏଥିତେ
ଅଥବା ଅନ୍ତର୍ମାନ ନୁହନ୍ତି ଓ କର ଅବାମ
କରିବା କାରଣ କେବେଳ ପ୍ରକାମ ନିଷ୍ଠି ସନ୍ତୋ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ଅବା ଅନ୍ତର୍ମାନ ଗୋଟିଏ ମୋତା ସମ୍ମାନ
କରିବାର ପାଇ ପାଇଥିଲୁ ସ୍ଵରଗ ଦୟା ।

ଶିଶୁପାଳନ ।

ଅମେମାନେ ଏହି ପୃଷ୍ଠକ ଉପଥାର ପାଇ-
ଥିବାର କୃତଙ୍ଗଜା ସହିତ ସ୍ଵାକାର କରୁଥିଲୁ ।
ଏଥର ପ୍ରଣେତା ତାକୁର ସମକୃତ ସାହୁ ଓ ତାଙ୍କ
ମେତକଳ ସୂଲର ଜଣେ ଦ୍ୱାରାର୍ଥ ଶତ ଅଟକି
ଏହି ଏହି ପୃଷ୍ଠକରୁ ଅପଣା ଶିଖକ ତାକୁର
କ୍ଲିବାର୍ଟ ସାହେବଙ୍କ ନାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ କର ଗୁରୁ
ପରି ବର୍ତ୍ତି ଓ ଶ୍ରବାର ଉତ୍ସମ ପରିଚୟ ଦେଇ
ଅଛନ୍ତି । ଏ ଖଣ୍ଡିଏ ଗୁହସ୍ତର ପ୍ରୟୋଜନୀୟ
ପୃଷ୍ଠକ । କମଳାଙ୍ଗ ଯେପରି ମନୁଷ୍ୟର ପରିମାୟୀ
ଦ୍ୱାସ ଦେଉଥାଇ ସେହିପରି ସଂସାର ନିଷାଦାଥୀ
ଅଧିକ ଜ୍ଞାନ ଅନୁବାଳରେ ଲାଭ କରିବାର
ଆବଶ୍ୟକ ଦେଉଥାଇ । ମଧ୍ୟବଳରେ ଯେହିଁ-
ଠାରେ କି ତବସ୍ତର ସମ୍ମୁଖୀୟ ଅଭାବ ଆଏ
ସେଠାରେ ପ୍ରାଚୀନ ବ୍ୟକ୍ତିମାନଙ୍କର ଅଭିଜନା
ତବସ୍ତାର କାର୍ଯ୍ୟ କରଇ । ସ୍ଵାକ୍ଷର ଗୁହରେ
ମଧ୍ୟ ତଢ଼ିପ ପ୍ରାଚୀନା ଶ୍ରୀମାନେ ରହ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
କାର୍ଯ୍ୟ ସ୍ଵର୍ଗବୁନୁପେ ନିଷ୍ଠନ କରିବି, କିନ୍ତୁ
ଦଳକୁଦଳ ସେପରି ହାଲେବର ଅଭାବ ଦୂର
ଦେଉଥାଇ । ଶିଶୁମାଲକ ଖଣ୍ଡି ସେ ଅଭାବର
ପୂରକ ସ୍ଵରୂପ ହୋଇଥାଇ । ଏହାର ଭାଷା
ପ୍ରାଞ୍ଚଳ ଓ ଦ୍ୱଦରବୁନୁପେ ସମସ୍ତ ସାଧାରଣଙ୍କର
ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବ । ପ୍ରାକାନନ୍ଦ ଏ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ
ଖଣ୍ଡିକ ଜିନିଶଗରେ ବିଦଳୁ ହୋଇଥାଇ ।
ପ୍ରଥମ ଜୀବଜୀଯା, ଦ୍ୱିତୀୟ ଶିଶୁର ଅବାସନ୍ଧ,
ଦୂରୀୟରେ ସେବ ବିଶେଷର ତବସା । ଶେ-
ଗର ନିବାରଣ ପାଇଁ ଉପଦେଶ ସମ୍ଭାବ ମିଶିବ
ହୋଇ ଲେଖା ହୋଇଥାଇ ।

ଦୋଷ ମଧ୍ୟରେ ଯାହା ଦେଖାଗାଏ ତାହା
ସାମାଜିକ; ଅନେକ ସୁଲଭେ ‘ସ୍ଵକ’ଠାରେ ସ୍ଵକ୍ୟ
ଓ ‘ସ୍ଵକ୍ୟ’ଠାରେ ‘ସ୍ଵକ’ ଘନ ପ୍ରସ୍ତର ହୋଇ-
ଥିଲା । ଅପରିଚ୍ଛନ୍ନ ଦେଶୀୟ ଜୀବଧର ତାବି
ଅନେକ ପ୍ରକଳନେ ସନ୍ତୋଷଜନକ ହୋଇଥିଲା
ଯଥା “କଳକ ଦୂଦୁର ରସ” ଏଥରୁ ପଡ଼ିବ
ରସ ନୃତ୍ୟର କି ଧଳର ରସ କି ମୁଲର ରସ
ଯାହା ପାଠକଙ୍କର ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବା ଅସାଧ୍ୟ ।
ଦେଶୀୟ ଜୀବଧ ବିଦିଷା ମାନ୍ଦରେ ଅନେକ
ସୁଲଭେ ଛଦ୍ମପ ଦ୍ୱାରା ଜାତ ଦେଉଥିଲ,
ଇଂରୀଜ ଜୀବଧ ଅଭିନ୍ନ ସହରିଯୁମାନେ ବିଭି
ପାରିବେ ଓ ଅଭିନ୍ନ ଲେବକୁ ମଧ୍ୟ ବିଭିବାର
ମିଳିବ ଅଭିନ୍ନ ସେହିରେ ଏପରି ତୁମ ଜମା-
ଇବା ବିପଦଜଳକ । ଅବଶ୍ୟ ସ୍ଥାନାର କରିବାକ
ହେବ ସେ ପ୍ରଥମ ଉଦ୍‌ଦେଶ୍ୟରେ ସମାଜ ସୁନ୍ଦର

ପ୍ରକଟନ ।

ପ୍ରେରିତପଡ଼ଇ ମହାମତ ନିମନ୍ତେ ଅମ୍ବେମାକେ
ବାସ୍ତି ଗୋଟିଏ ।

ଶ୍ରୀମତୀ ପ୍ରିଯାନନ୍ଦା ସମ୍ମାନକ ମହାଶୟଦ
ସମୀକ୍ଷା ।

ମହାଶୟ

କାମନ ପାଇଁର ଦୁଇ ଶୂଙ୍ଗ ପ୍ରଜା ସେଠି
ଅଶ୍ଵିନୀ ମାନେଇର ଦୁଇବଳ ବାହୁଙ୍କ ବିଶୁର-
ପ୍ରଧାଲୀରେ ଅସ୍ତନ୍ତୀ ହୋଇ ଶ୍ଵେତ କାରଣ
ସାହେବ ମାନେଇରବଳାରେ ସେମାନଙ୍କ
ମୋଦଦମ ଶ୍ଵେତ ଦର ପାହେବଳୁ ସ୍ଵର୍ଗ
କଥିବା ସକାଶେ ଦରଖାସ୍ତ କରିଥିଲେ ମାତ୍ର
ମାନେଇର ବାହେବ ଏହି ଅଳ୍ପମୟ ପ୍ରାର୍ଥନା
ମୁହଁ ବିଲେ କାହିଁ ।

ଶୁଣିଲୁ ଯେ ଦୟା ସାହେବଙ୍କୁ ତୁମ୍ଭୁ ଶ୍ରେ-
ଣୀର ମାନ୍ଦିପ୍ରେସ୍‌ଟଙ୍କ ସମଗ୍ରୀ କଥା ଯାଇଥିଲୁ ଏବଂ
ତାହାଙ୍କ ନିକଟରୁ ମୋଦୁଳମାପଠାରବା ନମେତା
ଜ୍ଞାପନ୍ତ ବାଇଲୀ ସାହେବ ଦୂରାବଳ ବାବୁଙ୍କ
ଆଦେଶ ଦେଇଥିଲୁଛନ୍ତି ମାତ୍ର କଥିତ ହୁଅଛି
ସେ ବାବୁ ସେ ଆଦେଶ ପାଇବାକୁ ଅସମ୍ଭବ
ସେ ମନେ କରିଥିଲୁଛନ୍ତି ଯେ ବାମଜାଟି ଛା-
କାଳି ଅନ୍ତରୁ ବାଇଲୀ ସାହେବଙ୍କର ସୋଠାରେ
ଛି ଶମଗା ଲାହିଁ । ଏଥର କହିବାର ବୌନ୍ଦି
ଯେ କାରଣ ଥିଲୁ କି ଲାହିଁ ଅପରା ତାଦା
ପ୍ରକାଶ କରିବା ହେବେ । ଏମନ୍ତ ହୋଇ
ପାରେ ଯେ ଦୂରାବଳ ବାବୁଙ୍କର କୌଣସି
କରିବାକୁ ମଧ୍ୟରେ ସେପରି କଲିବାକୁ
ଡାର ହେଲାଥିବା । ସାହେବର ଅପରା
ସେବେ ଏହି ସତ୍ୟ କଥାକୁ ପ୍ରଗ୍ରହ କରିବେ
ତେବେ ଅମେରାଟ୍ରେ କାର୍ଯ୍ୟ ଦେବୁ ।

କର୍ମଚାରୀ
ଶ୍ରୀ ବାଲପଦ

ମୁଦ୍ରାତଥୀ

କଲିକତା ନଗରସ୍ଥ ଉଦ୍‌ଧରଣୀଙ୍କୁ, ଯୋଗ-
ଜ୍ଞାନବିହାର ଓ ମାନସିକବିଶ୍ୱାସ ପ୍ରାମଳ୍ଲ
ତାରଣାପ୍ରସାଦ ଜ୍ଞାନବିଷ୍ଣୁ ଏହି କଟୁକ କାଳୀ-
ବଜ୍ରାର କିବାଳୀ ଶ୍ରୀପାତ୍ର ବାବୁ ମହେଶ୍ଵରନ୍ଦ୍ର
କନ୍ଦେଶ୍ୱରାଆୟୁଷ ମହାଶୟକ ବାମାରେ ଅବସ୍ଥାନ
ଦୟାରୁତି । ସମ୍ମର ବେତନର ଉତ୍ସବକୁ-
ମାନବର ଅନୁମେତ ମଜେ ସାଧାରଣ କଣ୍ଠି-
ପ୍ରାକ୍କର ସାଂସାରିକ ଜୀବନ ସମୂଳୀୟ ବିନ-
ଧାରର ଭୂତ ଉଦ୍‌ଧରଣର ଘଟଣାର ଅର୍ଥାତ୍
କୃତ୍ସମ ଓ ଆର୍ଥି ବିଜନାଦ ପାଦ ସମ୍ମନେ

ଧର୍ମେପଦେଶ ପ୍ରକାଶ କିମନ୍ଦେ ସମ୍ମତ ହେବା-
ରେ, ଏମୁକାମରେ ଆଉ ସାତପଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଅବସ୍ଥାନ କରିବେ ଯାହାଙ୍କର ପ୍ରୟୋଜନ
ହେବ ସେମାନେ ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରତିବିନ୍ଦ
ପ୍ରାତିଃକାଳ ସାତେ ସାତପଣ୍ଡାଠାରୁ ଦଶପଣ୍ଡା
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ସାକ୍ଷାତ୍ କରି
ଆପଣା ଅଧିଗାର ଉଚ୍ଚ ଗଣନାଦି କାର୍ଯ୍ୟ
ପରିଧା କରି ପାରିବେ ।

ରିହୁ ଜ୍ଞାନଶା ମହାଶୟ ଏଥୁ ପୂରୁ
ମହାନ୍ ଆର୍ଯ୍ୟଧୟୟୁସ୍ ସମକ୍ଷାୟ ଯେଉଁ ସାଧାରଣ-
ଙ୍କର ଅଧିବ ଦ୍ୱାତଙ୍କଳକ ଗ୍ରହ ପ୍ରଗର୍ହ କରିବା
ନିମନ୍ତେ ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କର ସାହାଯ୍ୟ କ୍ରାନ୍ତି
ଆଶାରେ ଏ ପ୍ରଦେଶରେ ଶୁଭ୍ରଗମନ କରିଅଛନ୍ତି
ତଥପକ୍ଷେ ସାଧାରଣ ବ୍ୟକ୍ତିମାନେ ଆପଣା
ଆପଣାର ଅବସ୍ଥାନ୍ତୁ ଆପଣାର ଗଣନାଦି
କାର୍ଯ୍ୟ ସମାଧାନନ୍ତେ ତାହାଙ୍କୁ ଦିଶନାୟିଗୁଣ
ଯାହା କିଛି ପ୍ରଦାନ କରିବେ ତାହା ସେ ଆନ-
ନର ସହିତ ପ୍ରହଣ କରିବେ ଏହା ସାଧାରଣ-
ଙ୍କର ଜ୍ଞାନ ନିମନ୍ତେ ଆମ୍ବେ ଏ ପଥ ପ୍ରେରଣ
କରି କିବେଦନ କରୁଥିବୁ କି ଆପଣ ଅନ୍ତରୁତି
ପୂର୍ବକ ଏହି ପଦ ଆପଣଙ୍କର ବିଶେଷ ଉତ୍ସଳ-
ପରିକା ଧସରେ ଶୁଭ ପ୍ରଦାନ କରି ବାସ୍ତଵ
ନିରାଶା ହେବେ । ୧୩ ।

ମୁହଁ କଟକ
୧୩୯୫ } ଶ୍ରୀ ଷେଷମୋହନ ମୁଖ୍ୟାଧ୍ୟାୟ

ଅଳ୍ପବନ୍ଧୁ ।

ମହାଶୟ !

ଦେବର ଏପରି ବିଜ୍ଞନା ସେ ଅଳ୍ପ ବିଦ୍ୟା
ହେଉଥିବୁ କୌଣସି ସ୍ମାନର ଫରଳ ଓ ଗୋ-
ମନ୍ତ୍ରଧାରୀ ବିଜ୍ଞାନେ ଦେଇଥିଲା, କୌଣସିଠା-
ରେ ଅନାହୃତ ଘେରୁ ପ୍ରାଣୀମାନେ କେଳା-
ଦଳ କରି ବିଶ୍ୱାଶପ୍ରାଣ ଦେଇଥିଲା ।
ପ୍ରକୃତର ଏମନ୍ତ ବିଚିତ୍ର କଳ୍ପିତ ଓ ଅସମ୍ଭବ
ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦେବଳ ଅଳ୍ପ ଦରକ୍ଷମାନଙ୍କ ନିମ-
ନେ ହୋଇଥିଲା ।

ଧାନ୍ୟ ବୁଝିବା ସମୟରେ ଅଛି ହିଣ୍ଡୋଳ
କିନ୍ତୁ ଏମାନ୍ୟ ପରିମାଣରେ ବର୍ଷା ଦେବାରୁ
ଆଜିକ ଗରୁମାନ୍ ଜାଇ ହୋଇ ବର୍ଷାର ଦୋଳି-
ଥିଲା । ଶ୍ରୀମୃତ ଜିନି ମାସ ଦେବ ବର୍ଷା କ
ଦେବାରୁ ହିତ ହୁମେର ଧାନ୍ୟଗରୁମୁକ୍ତ କାହା
ହୋଇ ପଦମ୍ଭା ଦୋଳିଥିଲା ବେରିଷଣ ଦେବାର
କାହା । ବେବଳ ଗରୁର ଜମେର ଧାନ୍ୟଗରୁ
ଶୁଣ ହୋଇ କଥିଲେବେ ସେମାନ୍ତର ଅବଧି

ଶୋଚମାୟ ହୋଇଥିଛି । ଅଛ ପାଠ୍ୟ ଦିନ
ବର୍ଷା ନ ହେଲେ ଅବେ ପଥଳ ହେବ
ନାହି । ଅନେକ ପ୍ରାମରେ ଗୋରୁ ଶୁଣିବେ-
ଲେଖି । ଏ ହେଇ ଅନେକ ଦିନଦ୍ର ପ୍ରଜା
ଅନ୍ୟ ସ୍ଥାନର ଥର୍ମୟ କର ଜାବିବା "ନିବାଦର
ଭୃତ୍ୟ ଶୋଭୁଅଛନ୍ତି । ଅଜେବେ ଅନ୍ୟ ବିନା
କାରର ହୋଇ ଦାଦାକାର କଲେଖି । ଏହେ
ବେଳେ ବର୍ଷା ହେଲେ ସନ୍ଧା ଏ ବିଶାରୁ ଗୁର
ପଣ ପଥଳ ଆବାୟ ହୁଅନ୍ତା । ଅନେକ ଦିନଦ୍ର
ପ୍ରଜା ଦୂର ମାସ ହେଲା ବାହଁ ଶକରତ ସୁଅଁ
ଓଲୁଆ କରିବା ଓ ଅପର ବଣ ଧାଳ ମୁଲ ଖାଇ
ଜାବନ ଧାରଣ କଲେ ଏଣିତ ବିହୁ ନ ମିଳିବାରୁ
ସେମନଙ୍କର କାରିବା ହୁଦୟ କିମାଣ୍ଟ ବରୁ
ଥିଲି । ବିହୁ ଦିନ ପରେ ଜଳ ବିଶ୍ଵାନରେ
ପ୍ରାଣିମାନେ ବ୍ୟସ୍ତ ହୋଇ ଉଠିବେ । ନିବାଦ
ମୋଟ ଗୁଡ଼ିକର ଦର କଟକ ଦେ ୧୯ ର
ଦୋରଥିଲେହେଁ ତାହା ବିଶିବାକୁ ମିଳୁ ନାହିଁ
ଏହାହିଁ ମନ୍ଦୁଷ୍ପମାନଙ୍କ ବେଶୀ ବାଧକ ହୋଇ
ଥିଲି । ଶାଦ୍ୟ ବର୍ଷା ନ ହେଲେ ଏ ବିଶାରେ
ନିଶ୍ଚେ ଅବାଳ ପଡ଼ିବ । ନିବେଦନମେଇ ।

ହିନ୍ଦୁଳ ଗଜ } ବଶମନ
ଥାର୍ମାଣି } ଶା ଗୋକର୍ଣ୍ଣଙ୍କ ଦ୍ୱାପାଳ

ମହାଶୟ

ଜଗତୁ ସିଂହପୁର ଷ୍ଟେସନ ଅନୁର୍ଗତ ସୁଜା
ନଗର ଗ୍ରାମରେ ଥାଇଲୁ ପାଦୁ ବିର୍ଷ ହେବ
ଗୋଟିଏ ସରକାରୀ ସଡ଼କ ଗ୍ରେସ ନିର୍ମାଣ ହେବ
ଇଅଛୁ; ଏହିଶ୍ରୀ ହେବା ପିଲେ ଏଗାମ
ଯେଓପର ପରିଷାର ଥାଇ ସମ୍ମାନ ଏହି ସରକାରୀ
ଶ୍ରୀ ମୁଖ୍ୟା ଯାଇଁ ତାହାର ସମୃଦ୍ଧ ଫିଲେଟ ଫଳ
ଘାଇଅଛୁ। କାରଣ ଏହିଶ୍ରୀ ନିର୍ମାଣକାରୀ
ଅଭୀନ୍ଵ କଣ୍ଠାକୁର ଶ୍ରୀକୁ ଦିନ୍ୟମାନ୍ୟାଦ୍ୟା ନ
କର ଏକପାର୍ଷରେ ନୟନପୁର କର ତାହାର
ଜନନ ଅଂଗରେ କେବଳ ମୁଖ୍ୟା ନିର୍ମିତ
କରିଅଛନ୍ତି; ଏହା ସାଥୀରଣ୍ଣଙ୍କ ପଇଛିରୁ
ବେଶ ଭାଇ ନହେଁ।

ଗବତର୍ଷି କଷ୍ଟୀ ଭାଇରେ ଜୟାର ହେବା
ପ୍ରସ୍ତୁତ ଏହି ଭାଇ ମଧ୍ୟ ପୂର୍ଣ୍ଣମୁଢ଼ି ଗ୍ୟାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଜଳକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଥାଏ ଏହି ଗୋଦୁଆନଙ୍କ
ଛର ଗତାୟାତ ଯୋଗେ ଠାବେଇ ଏପରି
କରିଯା ହୋଇଥାଏ ଯେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କର ହବା
କେ ଗତାୟାତ ପଞ୍ଚେ କଞ୍ଚୁକର ଥାଏ । ଆଉ
ନୟନସୁରର ବିପଶ୍ରାତ ପାର୍ଶ୍ଵ ବନରୁ ତଳ
ବହରୀତ ହୋଇ ଦୟା ଉଦ୍‌ଦେଶ କରି ଉଚ୍ଚ

ନିର୍ମଳେ କାଳ ସିବା ସତ୍ୟ ସମ୍ମାନ ସେ-
ପର ଭବରେ କି ଥିବାରୁ କାଳ ସମ୍ମାନ ଓ
ନିର୍ମଳେ ସମସ୍ତ ଉପରେ ସମଜକ ଭାବେ
ଯାଇଥିଲୁ ଯଦି ସମ୍ମାନ ପ୍ରକଳ୍ପ ଉଚ୍ଛଵ ଅନ୍ୟନ
ଫଂଟ କରି ହୋଇଆନ୍ତା ତେବେ ଉତ୍ସୁକ ପା-
ଞ୍ଜି ଗଲିବୁ କାଳ ଶରମତ ବହ ଯାଇ
ଆନା ।

ଏକୁମନ୍ତ ସବକାଶ୍ୟ କଣ୍ଠିଗ୍ରୂପ୍ ଓ ଅନ୍ୟନ୍ୟ
ଛଦ୍ମଗଣ ଏକମାତ୍ର ମଧ୍ୟରେ ଅନେକ ଥର
ଗତାୟାଜି କରିବୁ ଏମମୟ କିଞ୍ଚିଟ ବାହାର
ମନୋମନ୍ତରରେ ପବେଶ କରେ ନାହିଁ ।

ଏଗ୍ରମଗେ ପ୍ରାୟ ତଳି ହଜ୍ଜାର ଲୋକ ବସିଛି
କରନ୍ତି ସମସ୍ତଙ୍କର କଳା କରି ଅଛି, ଯେ ଯାହାର
ସାଧନର ଦ୍ଵାରା କରି କରି ଉଷ୍ଣଶାନ୍ଦେଶର ସକାଗେ
କରିର ଚକ୍ରଧାର୍ରେ ବାଢ଼ି ଦେଇଅଛନ୍ତି; ଏହି
ସମସ୍ତ ବାଢ଼ି ଘରିମନ ଦିଆ ନ ହୋଇ ପୁଣ୍ୟ
ତତ୍ତ୍ଵ ଫୁଲ୍‌ପ ଚଉଡ଼ାଗେ ଦିଆ ହୋଇ ଛାଇଲ
ପ୍ରାୟ ହୋଇଅଛୁ ଏଥୁଯୋଗେ ସର୍ବିମାନେ
ଜାହିରେ ବାହ କରୁ ଅଛନ୍ତି ସମ୍ଭାବ ଦୂରମାସ
ହେଲ ଏହି ସର୍ବିମାନଙ୍କ ପ୍ରାଦୂର୍ବକ ଯୋଗେ
ଏହି ପ୍ରାମଣେ କୁଳକଣ ଲୋକ ସର୍ବାପାର-
ରେ କାଳକାଳରେ ପଇଲ ହେଲେଣି ଅଭି
ଅନେକ ନେବେ ସେହିପର ଅଧାରର ହୋଇ
ଶୁଭରଙ୍ଗ କୃପାରୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ଜୀବଦ୍ୱାରେ ଅ-
ଛନ୍ତି । ପ୍ରାୟ ପ୍ରତିଦିନ ସାଧାରଣରେ ଶୋଟିଏ
ଲେଖାଏ ସାଧ ମାନୁଅଛୁ ବେଶ ସମସ୍ତ ବିଶ୍ୱ
ଶୁଣିଲେ । କାହା ମନରେ ଦୂଃଖ ନ ହେବ ?
ଅଭିଏବ ପ୍ରାର୍ଥନା କରେ ସରକାର କିମ୍ବା
ଶ୍ରମସ୍ତ ଜମିଦାର ପରିଷାର ପରି ଉତ୍ସିପାତ୍ର
କଲେ ଏଦଶା ଅବଶ୍ୟ ମୋତନ ହୋଇ
ଯାଇବ । ତତ୍ତ୍ଵ

ବିଜୟ ପାତ୍ର
S. O. Sahn

ମହାଶୟତ୍ର

ଅତି ଜୁଣ୍ଡପୁ ମାରିଲେ ପ୍ରଗଣାର ଅନ୍ତର୍ଗାଳ
ବାଲିବୁଦ୍ଧାନବାଟୀ କଣେ ଖଣ୍ଡାଏଇ ସବେ
ଦେହେବ ଦେଖେଥିବ ତେବେ ଥିଲା ଡାକୁ ଗୁରୁ-
ବର୍ଷର ଦୂମମର୍ଗୀଯୀ ଦଳ୍ପା ସହିତ ଏମସିରେ
ଅଲୋଚ କେଇ ପ୍ରୋକ୍ତ ଫୌଲକଣ୍ଠ ନିକଟରେ
ଛିଲି ବୃଦ୍ଧମଧ୍ୟରେ କ୍ଷେତ୍ରକାର କଲୁଥିବା ସହ-
ପରେ ଦିତାଟ ଅଜି ଲୁଗି ବୃଦ୍ଧଶିଳ୍ପ ଉପରାଗ

କଲ୍ପ ଏବଂ ସେହି ମୁମ୍ରି ବାଲକାଟି ଦୂରଦୂରସ୍ଥ
ପରେ ପାଇବି ପ୍ରାୟ ହେଲା ।

ଖୋପ୍ତ ପ୍ରଗନ୍ଧାମାନଙ୍କରେ ମହାଲକ୍ଷ୍ମୀବର
ଶୁଦ୍ଧଦୃଷ୍ଟି ଦେଖି ସେମାନଙ୍କର ହୃଦୟ ଅସ୍ଥାରତ
ଦେବାର ବୋଧ ହେଉଥିଲା, କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନ
ଛିଲ ଗୁରୁତ୍ୱ ମନ୍ଦର ଟ ଆୟିବ ଏବଂ ମୋଟ
ଗୁରୁତ୍ୱ ମନ୍ଦର ଟଙ୍କା ଏବଂ ଏହା ସବୁହି ହୃଦ୍ୟପଣ୍ଡା
ଏ ବର୍ଷପୂର୍ଣ୍ଣମାନ ଅଳ୍ଲେଚନା କଲେ ଗଲ ଦୂର୍ଦ୍ଵିଷ୍ଟ
ଦୁଇନ୍ତରୁ ମନରେ ଉଦ୍‌ଦିଷ୍ଟ ହୋଇ ଉତ୍ତର ଗମନକାର
ହୁଏ ।

ଜଗତ୍ପିଂଦିପାର ସହରର ଦକ୍ଷିଣାମାଟୁଳ
ଅଳକାଳିନୀ କୃଷ୍ଣପୁଞ୍ଜାଳ ହୋଇ ଲ ୧୦ ମୀ
କେଳାଲର ଗର୍ଭସାହ କରିବାର ଛପନମ ଚାହିଁ
କେଳାଲ ଅଧିକର ତ୍ରିତର କର୍ମଶିଳମାନେ
ପ୍ରାୟ ଟ ୨୦୦୦ ଲା ବ୍ୟସ କର ଉତ୍ତର କାଳ-
ବନ୍ଦର ସମ୍ମହତ ନିଧା ଅଭୁତରେ ବାଲି, ମାଟେ
ଏବଂ ବାହୁଂଖ ପ୍ରଭକ ବାରମାର ଗଦା କରୁ-
ଅଛନ୍ତି ବିନ୍ଦୁ ବ୍ୟୁତବାଳ ହରାରୁ ପାହା ପୂର୍ବା-
ବସ୍ତ୍ରାକୁ ପ୍ରାୟ ଦେଇଥାଏ । କେଳାଲ ଅଧିକରକ
ଏ କାର୍ଯ୍ୟକ ବାଳକମାନଙ୍କ ବାଲଗର ଶୀଘ୍ର-
ତୁଳିବ ବୋଧ ଦେଉଥାଏ । ସବ୍ୟତି ଜିଧା ଚାହିଁ
ଦେବା ହୃଦୟ ଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ମନମୋଳି
ଦେବିରାନ୍ତେ ପାହାଦେଲେ ଏଥର କୃତ୍ତବ୍ୟା
କାହିଁ ।

ଶ୍ରୀମତ୍ ଉଦୟନ୍ୟମୃତଙ୍କ ସାହେବ ଉଦୟନର
ମୋହମ୍ମଦମାଜିନ ଚିତ୍ରର ଲବଧା ବିନୋଦ ଅଭିଭୂତଙ୍କୁ
ବନ୍ଦୁ ପାଇବ ଅଧିକା ନାମ ମାତ୍ର । ଫଳରେ
ବଥା ବିଶ୍ଵିବା ଲମ୍ବିତ ଦୂର ଏକ ନମର
ମୋହମ୍ମଦମା ସୁଦିଗୁଡ଼ କର ଅଳ୍ୟ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମାନ
ବାହାଲ ବନ୍ଦେ । ପ୍ରକାମାନେ ସଫ୍ରେର ବନ୍ଦ
ସହିତ ପ୍ରମାଣ ଦେବାରେ ହିଂଟ କର ନାହାନ୍ତି
ବନ୍ଦୁ ବୈସବ ଦ୍ୱାରା । ନିସ ପ୍ରହତି କେତେବେଳେ
ମୌଜା କଟକ ମୁକାମରେ ନିଷ୍ଠାତ୍ତି କରିବାର
ଅବେଶ ଦେଇଅଛନ୍ତି । ବିଂସର ଓ ବରିତେବେ
ପ୍ରଦତ୍ତ ଦେବେବ ମୌଜା (ସେହି ମୌଜାର
ଲେଖମାନେ କମରର ଅନ୍ତର୍ଭୁତ ଯାତ୍ର ଯାତ୍ର-
ଘନାନ୍ତିରେ) ଏହି ଅଭ୍ୟାସି ମୌଜାରୁ ଟ୍ରେନ୍ ବିଲ୍
ଲେଖାର୍ଥୀ ଅବାନ୍ ବନ୍ଦୁଶ୍ରୀରୁ । ଯେଉଁମାନେ
ମୋହମ୍ମଦମାରୁ ଥାକୁ ଦେଇଅଛନ୍ତି ଅଭ୍ୟାସ
ଅବ୍ୟାସରେ ସେମାନବିଠାରୁ ଟ୍ରେନ୍ ଲେଖାର୍ଥୀ
ବନ୍ଦୁଶ୍ରୀ କେଉଁଥିଲୁଣ୍ଠନି । ଏହାକୁ ପ୍ରଦତ୍ତ
ଦେବେବ କୋଲାପାଇ ନ ପାରେ, କେବଳ
ଏହିଦିପା ବନ୍ଦୁଶ୍ରୀ ଏହି ନାମ ଲମ୍ବାର

ବର୍ମନ୍ ରିମାନଙ୍କ ବାହାରସ୍ତା । ତବଳକର ପ୍ରକଟି-
ତ ଜାଲ ଅଚ୍ୟୁତର ତେଣାର ଗରିବ ପ୍ରଳା-
ମାନଙ୍କ ଧର୍ମରେ ତିରଦଳ ନିମିତ୍ତ ଗୋଟିଏ
ବେଗ; ଏହାର ସ୍ଵରୂପ ଉଷ୍ଣ କାନ୍ଦୁ ।

ଜୁଗତସିଂହପୁର ସ୍କୁଲରେ ଏ ଅଛନ୍ତି ଯାଏ
ଦର୍ଶକବର୍ମନ୍ ବୁଦ୍ଧମାଳକହାର ପ୍ରାପ୍ତିର ଜୀବନ-
ସ୍ଥିତି ସଙ୍ଗର ଯେ ଅଧିକେଷକ ଦୋଷମାତ୍ରା
ତହିଁରେ କହୁ ସ୍କୁଲର ହେଠପଟ ନେଢ଼ିଗା, କିମ୍ବା
ମୁକୁନପ୍ରସାଦ କିମ୍ବା ସାଥୀକାଳୀ, ଏବଂ ବସନ୍ତବିହାର
ମହାପୃଷ୍ଠ ସାହୁଚର ପୂର୍ଣ୍ଣପର ଆଲୋଚନା
ବିଷୟରେ ଗୋଟିଏ ପ୍ରବନ୍ଧ ପାଠ ବନ୍ଦିଥିଲେ ।
ପରିଶେଷରେ ସର୍ବତ୍ର ମହାପୃଷ୍ଠ ବିଦେଶ
ଭାଷାଦେଶପ୍ରଦାତ କରି ରତ୍ନମାଳକ କୃପାତ୍ମ
ବର୍କନାର୍ଥ ପ୍ରେସ୍ ରତ୍ନା ତିଳଗେତ୍ରକ
ବିଜୁଳିକ୍ସ ମହାର କମ୍ପ୍ୟୁଟର୍ରେ ।

ଏ ଅଛଳକୁ ଦସ୍ତିକା ସମ୍ମୁଖୀରୁପେ ଦୂର
ହୋଇଥାଏ ଏବଂ କହ ପରବର୍ତ୍ତରେ ଦୃତମଧ୍ୟା
ଗେଣ ଶାକେ ଦେଖା ଯାଇଥାଏ ।

ଶାକୁଣ ମହାପାତ୍ର ।
ଲୁଟ୍ଟିଗ
ତୁରତୁଷେଣୁଧର ।

10

THE EDITOR OF THE UTKAL DIPLOMA
SIR,

Now-a-days we see many educated persons of excellent character, but a few among them are very mean: they lick the white feet of the Local officers to gain their object, but behind their back they call the very officers wily serpents and urge those who interest themselves in public matters to write against them. Again when they appear before the Local officers they humour them by talking ill of the critics. The Local officers ought to be careful about these persons.

Cuttack } Yours truly
9-9-85 } An Observer

୧୯୫୭

ଶ୍ରୀ ପଦ୍ମନାଭ	କୁଳପତ୍ରି	ଶିଖିର
ଶ୍ରୀମତୀ କନ୍ଦର କୁଣ୍ଡଳୀ		
କାନ୍ତି ପାତ୍ରବାହାର ଚନ୍ଦ୍ରକିର୍ତ୍ତି କଣ୍ଠବ	ବଜ୍ରକୁଣ୍ଡଳୀ	
ପାତ୍ରବାହାର ମହାଲାଭ		
ବଜ୍ରକୁଣ୍ଡଳୀ ପାତ୍ରବାହାର		
ମହାଲାଭ ପାତ୍ରବାହାର		
ଶିଖିର ପାତ୍ରବାହାର		

ବିନ୍ଦୁପତ୍ର

ଦୁଇପାଇଁ

ପ୍ରଥେକ ଶୁଦ୍ଧ ଅବଶ୍ୟକାତ୍ !

ଏ ପ୍ରକାର ସୁମ୍ବକ ଉତ୍ତଳଶ୍ଵରେ କ୍ଷେତ୍ରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇ ନାହିଁ । ଏ ଦେଶରେ
ପିଲମାଳେ ଶିଥରାବସ୍ଥାରେ ଇତ୍ତମରୁଷେ ପ୍ରତିଧିକାଳ ହୃଦୟରୁ ନାହିଁ ତହିଁର କାରଣ କେବଳ
ତୃତୀୟମାଳର ଅଜ୍ଞାନତା । ଏହି ଅଜ୍ଞାନତା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ମାନସରେ ଏହି ଗ୍ରହ ଅଣ୍ଟିକା
ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା । ଶିଶୁ ବି ପ୍ରକାରେ ନିମୋନରେ ରଖିବାରୁ ଦେବ ଏବଂ ସେଇ ଉତ୍ତମତର
କେବେ କି ପ୍ରକାର ଚିତ୍ରଣ ଏବଂ କି କି ଚିତ୍ରଣ ଅବଲମ୍ବନ କରିବାକୁ ଦେବ ଭାବୀ ସୁନ୍ଦର
ସରଳ ଭାଷାରେ ଏହି ସୁମ୍ବବରେ ପ୍ରକଟିତ ହୋଇଥିଲା । ସୂର୍ଯ୍ୟବାହୁ, ଶିଶୁର ଜନ୍ମକାଳାନ
ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ, ଅନୁଭବସମ୍ମାନ ଓ ସରର ବିବରଣ ବିଶୁର ଜୀବି ନିର୍ମାଣ ବିଷୟମାଳ ଏଥରେ ସୁନ୍ଦର
ଜୀବରେ ବନ୍ଦୀର ହୋଇଥିଲା । କଟକ କଲେକର ଅଧ୍ୟାତ୍ମ ବାରୁ ବିମ୍ବିତ ମୁଖ୍ୟାପାଦ୍ୟାଘ୍ୟକ
ନିରକ୍ଷରେ, କଟକ ପ୍ରେଷି । କଞ୍ଚାନିଙ୍କ ଯନ୍ମାଳୟରେ, ବାଲୁବଜ୍ଞାରସ୍ତର ଓଡ଼ିଶା ସେଣ୍ଟାଲମେଡିକେଲ
କ୍ଲିନିକରେ, ଆଲମତର ବଜାରପୁର ବାରୁ ଭାଗୀରଥୀ ସାଠିଯୁଙ୍କ ପୁସ୍ତକାଗାରରେ, ମେଡିକେଲ ସ୍କଲ
ମେଡିକ୍ ବ୍ୟାକରେ ତତ୍ତ୍ଵ କଲେ ଏହି ସୁମ୍ବକ ମୌଳିକ ପାଇବ । ଏକଥିରେ ଦଖି ଖଣ୍ଡି ହୃଦୟରେ ଏହି
ପ୍ରକାର ଉପହାର ଦିଅଯିବ ।

ଶ୍ରୀ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ମେତିକେଳ ହଲ,

ବାଲବଜ୍ଞାର, ସହର କଟକ ।

ଏଠାରେ ଛଂଶକ ସବଳ ପ୍ରକାର ଭିନ୍ନଧ, ପେଟେଷ ମେତ୍ତେଲ, ଅଥ ଶହ ଉଦ୍‌ୟାଦ ଅଛି ମୁଖ୍ୟରେ ବିକିର ହୁଏ । ମୋଫସଲର ଅର୍ଦ୍ଦର ଅଛି ଅକ୍ଷ କାଳ ମଧ୍ୟରେ ସରବରାହ କରି ପଡ଼ାଦି ତଳା ହଲାଗ ପ୍ରେସରିଜଟରଙ୍କ ଜାଣି ଏଠାଇବାକୁ ହେବ ।

NOTICE

A respectable friend of mine requires a private tutor for himself. The salary of the teacher will be Rs. 10 (ten) besides diet &c. None need apply who has not passed the University Entrance Examination. Application should reach to the under-signed up to the 30th Instant.

Kondrapara } Bhagabatty C. Das
12th September, } Sub-Inspector of schools
1885. Kondrapara.

ପୁରୁଷାଧିକ୍ରମ ଏଥିହାର ଜଣାଇ ଦେଇ
ଯାତ୍ରା ଅଛି ବି ବିସତିକା ବା ଓଲାଇଟା ରେଗର୍

ଏକ କୁରିଳ ପ୍ରକାର ଜୀବଥ ଅମେ କିନି
ମୂଲ୍ୟରେ ବିତରଣ କରୁଅଛୁ । ସେହିମାନଙ୍କର
ପ୍ରସ୍ତୋଳନ ହେବ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ
ଦେଇ କଲେ ଶୀଘ୍ର ଧାଇ ପାରିବେ । ଗୋଟିଏ
ହାତୀ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହି ଜୀବଧ
ଖୁଅରବାକୁ ଦେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ଉପର
ନେବା ସମୟରେ ସେବନର କିମ୍ବା ମୌଖିକ
କଣ୍ଠର ଦେବ । କିମ୍ବା

ପାତ୍ରାମ୍ବଦ୍ୟ ହୃଦୟ ଅଶ୍ଵବେଶ୍ୟ } ଶୀ ପକ୍ଷାଜ୍ଞ ତ୍ରୀପାଠୀ
ଭିଷମାଲୟ } ଲକ୍ଷ୍ମୀବନ୍ଧ
ଦୁଇଦୀ ଦୁଇଦୀ

CHAKRAVARTI & CO.

CHEMISTS & DRUGGISTS.

WHOLESALE & RETAIL DEALER.

Beg to announce that they have opened a Dispensary in Balubazar, Cuttack, for the convenience of the general public. They have just received an ample assortment of fresh and good European medicines and have arranged to meet orders for Ks. birajee medicines also. Orders from Mofussil will be promptly executed, and prescriptions carefully dispensed.

CHARGES VERY MODERATE.

TERMS CASH

An early trial is solicited.

Cuttack, } L. M. CHAKRAVARTI
Balubazar. } Medical Practitioner
 & Manager.

ତତ୍ତ୍ଵବିଦୀ ଏବଂ କୋଣାରକ ଜିଷ୍ଠାନୟ ।

ବାଲୁବଜାର ।ସା କଟକ ।

ଏଠାରେ ଅଛି ସ୍ଲାହ ମୂଳରେ ଅନୁଷ୍ଠାନିକ
କବିତା ଓ ବିଳଗ ଜୀବନାବି ବିଶୀଳ ଦ୍ରୁତ ।
ମଧ୍ୟସଲ ଅର୍ଜୁର ଅଭିନ୍ନ ସହିତରା ଓ ବାବଧା-
ନନ୍ଦା ପହଞ୍ଚ ପଠାଯାଏ । ଜୀବନର କଥିବିହୀ-
ପଥ ନଥ (ପ୍ରେସକିଟିପଲ୍ସ) ଯହ ସହିତାରେ
ପ୍ରସ୍ତୁତ କରି ଦ୍ରୁତ । ଥରେ ପଶୁଙ୍ଗ କଲେ
ଗ୍ରାହକମାନେ ବନ୍ଦପାରିବେ ।

ଶ୍ରୀ ଲୁଳିତମୋହନ ଚନ୍ଦ୍ରବାଣୀ
ଭାକୁର ଏକ କାର୍ଯ୍ୟାଧ୍ୟାନ

ଗ୍ରାସୁର ବାର ଗୋଷାଗଙ୍କର ବାପୁଜୀର
ଚନ୍ଦ୍ରଧୂରିବଜ୍ରାର ବିଷା କିବଟପୁ ଆମୁମାନଙ୍କର
ବୋହାନରେ ତନରକୋଣା ଓ ବିଲାଗ୍ରା ଓ
ରେସମାଓଗେର ଲୁଗା ଓ ଘେସନବ୍ୟା ଓ କଳା
କଣ ତମାଶୀ ସତରତର କିନ୍ତୁ ହେଉ ଅଛି
ତାହା ସମସ୍ତ ଗ୍ରାହକବର୍ଗ ମଧ୍ୟରେ ବିଦିତ
ଅଛି । ଉଦ୍‌ଭବ ଆଜି କେବେକ ଫେନେପ
ଜଳିଥାଏ କିନ୍ତୁ ସକାନ୍ତେ ପ୍ରସ୍ତୁତ ଅଛି
ତାହା ବିମ୍ବ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ୍ଲ ଯାହାର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ରହୁ ଦେଖାନରେ ଅନ୍ତେ-
ଧର କଲେ ଧଳିବ ମୁଲ୍ୟରେ ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଲେ

କାନ୍ଦିଲା ପାତାର ପାତାର

ସାଧୁଦେବମୂର୍ତ୍ତିକା ।

90

ତା ୨୬ ଦିନ ମାହେ ଶିଥୁର ଗନ୍ଧ ଏକାଂଶ ନରତାପାଳି ମା ଅବେଳା ଉଦ୍‌ବେଳେ ମହିନେ ଏହିକଣେ ଯାଇଲୁ ଶିଖିବାର

ଶବ୍ଦ ପରିଚୟ

ଏ ସ୍ମୃଦରେ ଗର ।

ଅନୁଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଏଠା କାହିଁ ସବୁଲାଗୁ-
ପେଇଁ କାହିଁ ମହିମାରୁ ତେଣେ କମିଶିବା
ଦିଯା ଏଇ ଥିବାର ଧ୍ୟା ଧ୍ୟାବାରୁ ଜାହିଁରେ
କିମ୍ବା ଥିବା କର୍ମଶିଳମାନେ ବଦଳି ଉଚ୍ଛବି
ଦଶ ଲାଭଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଜାନିଲି ପାହାର ଅଭିଭା-
ଗୁରର ଗୁରାର ଦକ୍ଷ ମହିମା ବରୁଷରେ
ଅବଧି ଶୁଣାଯାଇ ଅଛା । ଏଥର କି କିମ୍ବା ପ୍ରକା-
ରାର ଦେବ କାହାର ।

ସରଭାବ୍ୟ ସମ୍ବାଦ ଅଧିକାରୀ ପରେ ବଜାରେ
ଶର ମାନ୍ୟବର ଲୋପହୃଦୟ ଗବର୍ଣ୍ଣର ଶାର-
କାଳରେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଶୁଭଗମନ କରିବେ ଏହ
କେଉଁବାଟେ ଓଡ଼ିଶାରୁ ଅଧିକାରୀ ସ୍ଥାନରେ
ତୁମଣ କରିବେ ତହିଁ ର ଅନୁଷ୍ଠାନିଷ୍ଠ ଶାସ୍ତ୍ର
କମିଶନର ସାହେବଙ୍କଠାରୁ ଉଲବ୍ଦ ହୋଇ
ଥିଛି । ସମ୍ବାଦର ଚାନ୍ଦବାଲାଟେ ନିଟିକଳୁ
ଆସି ସଞ୍ଚା ଫେରେଇବା ହାତମେହିଲୁ ଓ କୋଣ୍ଠା
କେନୋଳ୍ ବାଟେ ବାଲେଇରୁଇ ଯିବେ ।

ବୁଦ୍ଧିଥ ଏବଂ ଇଂଲାଣ୍ଡରେ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତ ହୋଇ
ଗାଲଥବା ବିଷୟ ଶକ୍ତ ସପାଦରେ ପାଠମା-

ନକ୍ଷୁ ଜଣାଇଥିଲୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ଉତ୍ସମନୀୟ
ଲେଖାପତ୍ର ସ୍ଵାମୀଙ୍କ ହାତରୁଥିବାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ଅଛି । ଏ ଲେଖାପତ୍ରରେ ଅଧିଗାନ
ଥିଲା— ବିଷୟମାନ ପ୍ରିସ୍କରନ କୋଳ-
ବାଂମାର ପ୍ରଥାର ନିର୍ମିତକାରୀ କମିଶନ ସ୍ଥାପି-
ଥିଲା ଏହି ସୀମା ପ୍ରଦ୍ୟାମା ପ୍ରଦ୍ୟାମା
ଅବଶ୍ୟକ କରିବାକୁ କମିଶନ କରିବାକୁ
ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିବାକୁ । ବୁଝିଯା ପାଇଁ କର୍ମୀଙ୍କ
କୁଳବର୍ଗ ସୀମା ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର୍ମ୍ୟ ସକାର୍ଯ୍ୟ
ମାତ୍ର ହୋଇଅଛି । ଏ କର୍ମ୍ୟରେ ତାଙ୍କ
ରହିଥିବାକୁ ବାହେବ ସାହୁଯିବ କରିବେ

ଅର୍ଥକୁ ଥକନାର ସହିତ କିଳାଳଦର୍ଶଣପୂର୍ଣ୍ଣ ପଠି ବଲୁଁ ସେ ବାଲେଖର ନିବାସୀ ବାଚୁ
ବ୍ୟାଧାରମଙ୍ଗ ଦାସ କିଳାଳମର ପୁରୁଷ ସହିତେ ସହିତେ
ଜ୍ୟୋତିଷ ଓ ବୈଦ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର ପ୍ରକଳ୍ପ ବିଗାଦେବା
କନିବି ଗୋଟିଏ ଟୋଲ ସମ୍ମାପନ କରିଥିଲୁ
ଏବଂ ଅର୍ଜ ଗୋଟିଏ ଟୋଲ ବିଶାଳବାର
କମ୍ବଳା କରିଥିଲୁ । ସମ୍ମୁଦ୍ରବିଶାଖପୁର ବାଚୁ
ଦିର ଏପ୍ରକାର ଅନୁଭଗ ବତ୍ତ ପ୍ରକଳ୍ପନୀୟ
ଅଟକା । ଅମେମାନେ ଥଶା କରୁଁ କି ଏହି
ଟୋଲ ଯୋଗେ ସମୟରେ ଜ୍ୟୋତିଷ ଏବଂ
ଅସୁରେବିଶାଖରେ ଉତ୍ତରା ଖୋଲ ଅନ୍ତରୀଳ
ପ୍ରାକରେ ପ୍ରଗରିତ ହେବ ।

ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୃଶ୍ୟର ସହି ଅବଗତ ହେଲୁ
ସେ କାଣ୍ଡିରର ମହାରାଜା ଚଳନମାସ ଲା ୧୨୦

ବିଜ୍ଞ ଅପରାହ୍ନ ସା ୪୫ ମି ସମୟରେ ମନ୍ଦିର
ଲାଳା ପମରଙ୍ଗ କଲେ । ସନ ୬୫୭ ମୁହଁ
ହାରେ ଏ ମହାଯୁ ଗତି ପ୍ରାପ୍ତ ଦୋଷଥିରେ
ଏହା ମୂର୍ଖ ସମୟକୁ ଏହାକରନ କେଣ୍ଠିରେ
ହୋଇଥିଲା । ମୃତ ମହାରାଜାଙ୍କର ଅନେକ
ଶୁଦ୍ଧିଏ ସଦ୍ଧମୁଣ୍ଡ ଥିଲା । ଧର୍ମାବ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ
ସବୁ ସେ ଏକାକେ ଟ ୧୯୪୦ ଲା ଦାଳ
କରିଅଛନ୍ତି । ଏହାରର ତିନିସହିତ ମଧ୍ୟରୁ
ଲେଖୁମୁଢ଼ ସଜକୁମର ପତ୍ରାଧ ସିଂହ ରଜି-
ନାନୀ ହେବେ । ଏ ମହାଧୟବ ବୟସ ବର୍ତ୍ତି
ମାନ ୩୦ ବର୍ଷ । ଶୋଭିତପୂର୍ଣ୍ଣ ବାଣୀର
ସଜ୍ୟର ସାଥେ କାରବାର ବ ୧୯ ନ କାନ
ବନ ହୋଇଥିଲା ।

ଗତ ରହିବାର ଗୋଟିଏ ସାଥୀରଣ ପଦ
ଦିବସ ସ୍ଥଳ । ଶ୍ଵାସୁଧାନମାନଙ୍କ ଶିର୍ଜା, ହିନ୍ଦୁ
ମାନଙ୍କର ବଢ଼ ଏକାଦଶୀ ଏବଂ ପୁରୁଷମାନ
ମାନଙ୍କର ବକରଦ ପଦ ଏକଦିନରେ ପଢ଼ିଲା ।
ଏହି ବକରଦ ଉପରକରେ ଏଠା ସୁମାରୁକ
ଦରେ ଗୋଟିଏ ପଢ଼ିବାରୁ ଅପରାଧ ହୋଇ
ଗଲା । ରହିର ବିବରଣ ଏହି ତ ଯୁଗମସଜି
ଦରେ କିମାତ ସାଇବା କଷ୍ଟପୂରେ ଦୂରନ୍ତର
ଶକ୍ତି ପୁରୁଷ ବିବାହ ଲାଗିଥିଲା ଶାନ୍ତିରକ୍ଷା
ନିମିତ୍ତ ହୃଦୟରକୁ ମଜିପ୍ରେତିକ ନିକଟରେ
ଦବାଖାପ୍ରତିଥିଲା । କଥର ହୃଦର କରିବ
ଦିନ କିମାତ ପୁରୁଷ ମାତ୍ରକୁ ସେଠୋରୁ ଥିଲା

ଶାନ୍ତିରସା ଦିଷ୍ଟପୁରେ ଧୂର୍ବଲ ପ୍ରତି ଏହା
ଆଦେଶ ଦେଲାଥିଲେ କି ଉପରୁତି ମୁସଲମାନ
ମାଳେ ଯାହାକୁ ମନୋମାଳ ଚାଇବେ ପେହି
ବିଦ୍ୱାତି ନିମାଳ ପରାଇବ ଅଳ୍ୟ ଜେହ ନିମାଳ
ପରାଇବାକୁ ତେଣ୍ଠା ବିଲେ ସୁଲବ ତାହାକୁ
ବିରହିତ କରିବ । ଏଥାରୁ ମୁସଲମାନମାନେ
ସୁମାନସହିଦରେ ଜମା ହେଉଛୁ ଦୂରକାଳ
ଦିବାଦିବାରଙ୍ଗ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଜଗ ନିମାଳ ପରା-
ଇବାକୁ ଛିତା ଦେବା ମାତ୍ରରେ ଉପରୁତି ସମସ୍ତ
ମୁସଲମାନ ତାହା ପରିବେ ନିମାଳ ପରିବାଳ
ଛିତା ଦେଲେ ଏବଂ ନିମାଳ ଅରମ୍ଭ ଦେବା
ମାତ୍ରରେ ପୁରିଷ ସେ ବିଦ୍ୱାତିରୁ ନିଷେଷ କଲା ।
ସୁତ୍ରଂ ଗନ୍ଧିଗୋଟ ଓ ମାରପିଟିଲଗି ଗଲା ।
ଫୁଲବ ଦେବି ନେବନ୍ଦୁ ଆକାଶୁ ପେନ ଯାଇ
ଛାପିନରେ ରଖି ମୋହଦମ ତଳାର ଅଗ୍ରତ୍ତା
ଏହ ସେମାନଙ୍କ ମହାରୁ କେହିଁ ଫତ୍ତଜବାଣୀ-
ବେ ଦର୍ଶାପୁ ମଧ୍ୟ ଦେଲାଅଛନ୍ତି । ଏହପର
ଦ୍ୱାବିମର ମୋହଦମ ଉପରୁତି ହୋଇ ଦୂରକାଳ
ମନ୍ତ୍ରି କର୍ମକାରିବର ହିର୍ମାର୍ଥାଳରେ ଥିବାରୁ
ଅସେମାକେ ବର୍ତ୍ତମାନ ବଜ୍ର କି ପାରୁ
ଅସେମାନେ ଥାବା କରୁଁ କି ମାଜଟଞ୍ଚୁଟ ସା-
ଦେବ ବହୁବ ବହୁନ୍ତ ପଦ୍ମକ ବନ୍ଦର କରିବେ ।
ନିମାଳ ଥିବି ସମୟରେ ଏଗର ବରତ ଦେ-
ବାରୁ ମୁସଲମାନମାଳଙ୍କ ମନ୍ତ୍ରରେ ବଜ୍ର ଦୂରକାଳ
ହୋଇଅଛି ଓ ସେମାକଙ୍କିର୍ମି ପ୍ରତି ଅଭ୍ୟାସରୁ
ଦୋଷାଳ୍ପରୁ ବୋଲି ଅନେବ ଦେବ ଦୁର୍ଲବ-
କରିଅଛନ୍ତି । ସୁତ୍ରଂ ଏ ମେଲକମାର ବିଶ୍ଵ
ସଙ୍ଗେ ଏଠା ମୁସଲମାନ ସନ୍ଧାନପୂର୍ବ କିଶେଷ
ସମ୍ବନ୍ଦ ରହିଥିଛୁ ପୁଣ୍ୟଧର ଅନ୍ତରୀଳ ଦୂରକାଳ
ଏଥର ବିଶ୍ଵ ବରଦାଳ ଅସେମାନେ ମାତ୍ର-
ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସାହେବଙ୍କ ଏହି ପ୍ରତି ବରୁଅଛି ।

ତିବଳ ନାମକ ଲଗେ ଧୀରଙ୍ଗ ଶ୍ରେଣୀ
ବା ଅଥବା ଏହିକଷ୍ଟ ଓ ବଗାବାଜି
ଅପସ୍ଥରେ ମା ୨ ସ ବାଦପଣୀ ଏବଂ ଜୁଲାଇ-
ମାର ଯା ୨୨ ଦିନରେ ବାର ବାମାନୟ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ର
ଦେଖୁଥେ ମାନ୍ଦ୍ରୋଦୀର ଉଦ୍‌ବରେ ମାଇଥିଲା ।
କୃତ୍ୟବ୍ୟାକ ଦୂରଧ୍ରୁଵ ଚାମାଚାରୀ ଏହି ଦିନା-
ବାରର ଦ୍ରବ୍ୟ ଗେଟ୍ୟ ଧୀରଙ୍ଗର ଶାନ୍ତିର
ଶୁକ୍ଳପାତା ଧୀରଙ୍ଗର ଅନୁର ଅନେକ ଜୀବ-
ବିଧ ଦାଢ଼ କରିଥିଲା ମାତ୍ର ପ୍ରମାଣ ଅଛାବନ୍ତି
ଦେଖିବେ ସେ ସମ୍ମ ଶତବିଦୀରେ । ଆମାର
ଧୀରଙ୍ଗାଧର କିମ୍ବା ଧୂର । କୁରୁକୁତୀରେ

ଗୀତବଳାମକ ପେରି ଜୀବିତ ଦର୍ଶନ ମାରୁ
ଥିଲ ତହିଁର ପ୍ରଦୟ ଦିନାର ଏବଂ ବରତ
କରିବା କାର୍ଯ୍ୟରେ ନୟର ଧୂର । ଏହ ଅକ୍ଷ୍ୱରେ
ଅପସ୍ଥିତ ବାହୀର କହୁଥ କୋଣ
ଧୂର । ଆମାମେ ତେଣୁଟ ମାନଙ୍କେନ୍ତିକି ଅଛି
ବିଚୁବିରେ ଜଳ ସାହେବଙ୍କଠାରେ ଅଣିଲ
ବର ଜମିକରେ ଖଲସ ପାଇଥିଲ ଦିନତମାମା
ତା । ରଖିରେ ଜଳସାହେବ ଦଶ୍ରାଜୀ ଇହିତ
କର ତାହାକୁ ମୁଣ୍ଡ ପ୍ରଦାନ କଲେ । ଜଳଗା-
ହେବକ ନିଃତିକ ତବୁଳ ସାହେବ ଝାଗ
କରି ପହିଁରୁ ଏବାଗ୍ରାମୀନ୍ଦ୍ରିୟରେ ଦେଇଅଛନ୍ତି ।
ଏହ ନିଃତି ଅବନ୍ତ ଗର୍ଭ ଅଟିଲ ପୁରସ୍ତୁ
ପ୍ରକାଶ କରିବାକୁ ଅନ୍ତର୍ଦ୍ଦୟରୁ । ତହିଁର ସାର
ମନ୍ତ୍ର ବହ କି ଅସର୍ବ ଯେତେବେଳେ ଫଳଦ୍ୱା-
ାର ବୁଦ୍ଧି ମୁଖ୍ୟମ ଏବଂ ସେହି ଖବର
ସମୟରେ ଏହି ବ୍ୟବହାର ବିଚୁଥିଲ ଏବଂ
ତଥାର ମୁହଁବଦ୍ଧ ବିଜି କଳ ଦୋଇ ନ ଥିଲ
ତେବେଳେ ସେ ଅପସ୍ଥିତିବିଧାର କୋଳାଙ୍ଗ
ଯାଇ ନ ଥାରେ । ତାହା ବିଚୁବିରେ କୋଣଟି
ଅପରି ଅକଟାଯୁ ପ୍ରକାଶ ଦୋଇ ଲାଗୁ ।
ପୁଣି ମାନଙ୍କେନ୍ତ ବତ ପାଇଁ ତେ
ମୋଦନମାର ବନ୍ଦର ହୁଏ ଇହିପ୍ରକାଶରୁପେ ଏ
ମେର ତରିକାରୁ ପାଇଁ ତୁଲେ ଏହ ଅପା-
ବ୍ୟବ ବୁଦ୍ଧି ତାହା ଅଭିନ୍ଦନ ଘର୍ଯ୍ୟାଳ୍
ହେଉଛି । ବାପ୍ରବରେ ପେରି ଗୋଟିଏ
ତାରେ ମନୁଷର ଏତେ ପ୍ରଦୟ ଧୂର ସେ ଯେ
ବିହିଁମଧ୍ୟରୁ ଧାମାଳ୍ୟ ଦୂରଗତ ବାସନ୍ତ ଏହ
ପଞ୍ଚଟିଏ ମେଳା କା ଦମାକାଳୀ କରିବ ଅବୋ
ଏ କଥା ବିଦ୍ୟାର କରିବା କଟିର । ଜଳ ସା-
ହେବ ତେଣୁଟିମାନଙ୍କେନ୍ତକ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରକାଳୀରେ
ମଧ୍ୟ ଦୋଷ ଧରିଗଲାଗନ୍ତି । ଆମେମାନେ ବିଦ୍ୟା
ବରୁଁ ଏହ ନିଃତିରୁ କେପୁଣି ମାନଙ୍କେନ୍ତ
ଛପଦେଶ ପ୍ରଦୟପଦ୍ଧତି ଦିକ୍ଷାରବେ କେହି
ସେବନ୍ତ ଅକାରରୀ କା ଧାମାଳ୍ୟ ଦାରିଦ୍ରରେ
ଦ୍ୱାରା ଯାଏ ତହିଁପ୍ରତି ସାବଧାନ କରିବେ ।

ବାହୁ ଭାରତୀୟପ୍ରଦେଶ ମେଲୁଗା କ ସେ
ଗତ କଳିତତ୍ତ୍ଵ ମଧ୍ୟପରିବର୍ତ୍ତନର ମେତ୍ର ପ୍ରଥମ-
ମନ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଧାନ ଲେଖକର ଗୋଟିଏ ହୃଦୟ
କୋଣ୍ଠୀ ପ୍ରମୁଖ କର ପ୍ରତିକଳ କରିବାକୁବାର
ସମ୍ମାନ କରି କରିବାର ସମାଜବିଷୟମଙ୍କରେ
ଧରୀ ପ୍ରାଚୀନତି ଏକ ମେ ସମୟରେ ବନ୍ଦିକରା
କରିବିରେ କରିବାକି ଫଳାଫଳ କରିବା ହିଂ

ଶ୍ରୀମତୀ ଏ ଜୀମାନ୍ଦୁ ପିଲାପିଣ୍ଡାଳେଖନ

କାହିଁବ ଦିଲ୍ଲି ଦୋଇଅଛନ୍ତି ଅମେରିକାରେ
ଏହି ଦୁଇ ପାରୁ ନାହିଁ । ମିଶନିପଲ କମେଟୀ-
ନାମରେ ଅପଣା କର୍ତ୍ତବ୍ୟବର୍ତ୍ତରେ ସୁହୃଦ
ମନେ ଜର୍ରି କିମ୍ବା କରିବା ଅବଶ୍ୟ ଉଚିତ
ହିଁରେ ସମତ ଦୋଇ ନ ପାରେ । କିନ୍ତୁ
ଯାଏ କାର୍ଯ୍ୟରେ ସେମାନଙ୍କର ସମ୍ମର୍କ କାହିଁ
ନାହିଁ କମେଟିନରମାନଙ୍କ ଅଫିମର କରିବାକୁ
କରିବିଲେ କିମ୍ବା ନ ହିଁବ ଯେ ସଂସ୍କାରକର
ଏହା ମିଶନିପାଲିଟିପତି ବିଜାତ୍ୟ ମୃଦ୍ଗା
ଜାଇ ଦୋଇଅଛି । ମେହଳ କଟିବର ଜଣେ
ମହୁପରକ ପାଯେନ୍ସ୍ୱର ନାମକ ସଂସକ
ଏହି ପଥକୁ ଲେଖି ପଠାଇଥିଲେ ଯେ କେ-
ମାର୍କେଟ୍ ଗୋପନ କାରିରେ ବାକିବା କ୍ଷେତ୍ର
କିମ୍ବା ଏହି ଏହି କାର୍ଯ୍ୟ ବିଶେଷ
ଅଭିମନନ୍ତରେ କେବଳାରୁ ଏଠାରେ ସ୍ଥାପିତ
କରିବ ଲେବିଥମାର୍କ ନାମକ ସର୍ବ ଉତ୍ସର୍ଗ
ପ୍ରକଳ୍ପର କରିବାକୁ ପ୍ରକଳ୍ପ ଦୋଇଅଛନ୍ତି ।
ଏଥରୁ ସଂସ୍କାରକ କହିଥିଲାନି କି ବୈଶ୍ୟାଳୟ
ଏହି ମାଦକିର୍ତ୍ତମାନ କଣରର
ସ୍ଥାନରେ ଧରି ମିଶନିପଲ
କମେଟିନାମରେ ଉତ୍ସର୍ଗ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରି
କାବନ୍ତି । ଟିକ୍ଟୁପରିମାଣ କମେଟିନର

ମନୋମାତ କରିବା ଧୂର୍ବ୍ଲେ ଦେବେ ଆଶା କରି
ସୁଲେ ବିନ୍ଦୁ ମେ ସମୟ ବିଦଳ ହେଲା । ଏଥର
କାହାରୁଚି ଥିବିଦର ନାହିଁ ଯେ ବେଶ୍ୟାରୁତି
ମିମିତି ବାଜିକା କମ୍ପ କରିଥୁ ଭରିବର୍ଣ୍ଣାଙ୍କ
ଦଶିଖ ଅନୁସାରେ ଦଶିମୟ ଅପରିଷ୍ଠ ଅଟିଲେ
ଏହି ଯଦ୍ୟପି ଏହି ପାପମୟ ବ୍ୟବକଷାୟ ଏ ନଗା
ଭରେ ଦୃଢ଼ ଧାଇଥାରି ଓ ଦଶିଖର ମହାତ୍ମା
ବିଷ ପାରି ନାହିଁ ଦେବେ ଜହାନାରିମାତ୍ରେ ତୁମେ
ଓ ପୁଲିଷ ନାହା ଅଟିଲେ ସେମାନେ ଆପଣା
କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ କଲେ ଏ ଅପରିଷ୍ଠ ନିବାରଣ
ହେବାର କଥା । ମହୀ କିନ୍ତୁ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ର-
କ୍ଷେତ୍ର ଓ ପୁଲିଷ କର୍ମଗୁରୁ ରଂଗକ ସୁଦ୍ରରେ
ସହଯୋଗୀ ସେମାନେ ଚିରୁନ୍ଦରେ କିନ୍ତୁ
କହିଲେ ପ୍ରଭୁବର୍ତ୍ତି ଉବା ପଡ଼ ଯିବ । ଦୁର୍ଗମ-
କମେ ମିଛନିସିପାଲିତିର ପ୍ରଥକ କର୍ମଗୁରୁମାନେ
ଦେଖିଯୁ ଲେବ ଅଭୟଦ ସେମାନେ ସମୟ
ନନ୍ଦାର ପାତ । ମେଘନିସିପାଲ ଆଜନରେ ଏ
କଷ୍ଟପରେ ସେମାନଙ୍କର କିନ୍ତୁ କମଳା ଥାଇ
ନାହିଁ ଜହାର ତନ୍ତ୍ର କରିବା ବିମା ବିନ୍ଦୁ ଆଜନ
କରୁ ଥରେ ଲେଉଠାର ଦେଖିବା ସହଯୋଗ-
କର ସେମନ୍ତ କର୍ତ୍ତବ୍ୟକର୍ମ ନୂର । ସନ୍ଦର୍ଭ

ଗୁରୁମାନେ ଅମୃତସଳ ପ୍ରଶାଳିକ ଆହୋ
ଦୁଇ ପାଇବାର ଜଣା ଯାଉ ନାହିଁ । ତହିଁରେ
ଧୂଳି ଅମେରିକାନେ ଥିଲେ, ଅଥାବା ଦୋଷା-
ରେପ କଲେ ଏହା ଥୟ ଗୋର ପାଇବ କି ?

ଗନ୍ଧାରରେ ଅନୁକଷ୍ଟ ।

ଅନ୍ଧଗୁଣିତାରୁ ଜଣେ ବହୁ ତଳକ ମାସ-
ତାତ୍ତ୍ଵଶିଖରେ ଲେଖିଥିଲେ ସେ ବର୍ଷା ଅଭି-
ବରେ ସେଠାରେ ଧାନଗଛ ସବୁ ମର ଯାଏ-
ଥିଲା ଏବଂ ଜଳ ସକାଗେ ଦାହାକାର ରତ୍ନ
ପତି ଯାଇଥିଲା । ଦୁର୍ବିନ୍ଦର ଆଶକ୍ତା କରି ଯାହା
ପାଞ୍ଚରେ ଧାନ ଥିଲା ସେବାଦା ସବୁ ରଖିଥିଲା ।
ବାଟକୁ ସବା ଧାନ ରହିଲ ବିନ୍ଦୁ ନମିତ
ଆସିବାର ତଙ୍କ ହୋଇଥିଲା । ପ୍ରଜାମାନଙ୍କର
କିଶୋରରେ କିମ୍ବିଶିଥିଲାର ବନ୍ଧୁର ଘାମା ନ
ଥିଲା । ରହିଥିଲଦାର ଧାନ ରହିଲ ଦାତା
ଆଶାରବା ବିଷୟରେ ଯେତେ ଯହ କଲେ
ସବା କିଛି ସଫଳ ହେଲ ନାହିଁ । ବର୍ତ୍ତମାନ
ଯେଉଁ ଦୟା ଓ ଗୋଟାନ ହୋଇ ମନ୍ଦ ତାହା
ତହୁଁବିଦା ଥିବାରୁ ଅନ୍ଧଗୁଣରେ ଦୟା ହୋଇ-
ଥିବା ଏବଂ ତାହା କି ପରିମାଣରେ ଥୋ

ଅବସ୍ଥା ହଲୁ ଦୋରୁ ଅବସ୍ଥା
ରହିଲା । କିନ୍ତୁ ହିଣ୍ଡେକ୍ଷଣ କୁଣ୍ଡଳ କିମ୍ବା କ
ଏହି ଘଟରେ ଲେଖା ଅଛି ଛାଁରୁ ଅନନ୍ତର
ଦେଉଥିର ସେ ସେଠା ଲୋକଙ୍କ ଅବେ
ଅବ୍ୟନ୍ତ ଶୋଚମୟ ଏବଂ ଗତ ବୃଣ୍ଡରେ ଦେ
ବିଜ୍ଞ ଉପବାର ବୋଲିଥିବ ଏପରି ଆଶା ଦେଇଲା
ନାହିଁ । ଧ୍ୟାଳ ବଳମାନ ଶୁଣି ମର ଯାଇଥି
ଏବଂ ଅନେକ ପ୍ରକ୍ରିୟାକାର ଆଶା ନାହିଁ । ଲୋକମାନ
ସେ ସମସ୍ତ ବହବାର ଆଶା ନାହିଁ । ଲୋକମାନ
ଆଶାକରିବେ କାବର ହୋଇ ଅନ୍ଧାନ୍ଦ ଶୁଣି
ଯାଇବ ସାହୁଅଛନ୍ତି ଏବଂ କଥିତ ଦୁଇଅଳ୍ପ
ଯାଇବନ୍ତାରୁ ଉଚିତ ବାଧାପର ପାଇବାର ରେ
ଏବଂ ଆହ ବରଂ ଏ ସମୟରେ ଖଜଣା ଉପରେ
ଏବଂ ଥିବାରୁ ଗୋରୁ ବଳଦ ଓ ଘରର ଦୁଇ
କଷ୍ଟଯୁ ହୋଇ ଯାଉଥିଲା । ଅମ୍ବମାକଳ ଡିବେ
କାରେ ଏ କଥା ଅଭିଭାବିତ ହୋଇ ପାଇଦେ
ତ ଆମ୍ବମାନେ ଅନ୍ଧାନ୍ଦ ସୁହରେ ଶୁଣିଅଛନ୍ତି
ଯ ହିଣ୍ଡେକ୍ଷଣ ପ୍ରକାମାନ ଅନ୍ଧକଷ୍ଟ ଅବ୍ୟନ୍ତ
ଥିଲା ଏବଂ ସେମାନେ କାବର ହୋଇ
ନ୍ଧାନ୍ଦ ଯ ଗଜକାରର ଆଶ୍ରୟ ନେଇଥିରିଲା
ଏବଂ ସମୟରେ ସଜା ଯେବେ ପ୍ରକାକ
ଧାର୍ଯ୍ୟ ନମିତ ସମ୍ମତି ବ୍ୟବସ୍ଥା କି କରିବେ

ତେବେ ରାହାଙ୍କ ନାମରେ ପାଞ୍ଚବଥା ଛଠିବା
ବିଚିତ୍ର ନୁହଇ । ଅଭିଏକ ଅମ୍ବେମାଳେ ଶଶୀ
କରୁଁ ବି ରାଜୀ ଏ ସମୟରେ ପ୍ରଜାମନଙ୍କୁ
ରାଜୀ କର ଧର୍ମ ଓ ସୁଖ୍ୟତି ଅର୍ଜନ କରିବେ
ଏବଂ ଗତଜାତର ସ୍ଵପ୍ନଶିଖ ସାହେବଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ
ଅନ୍ତରେ ଯେ ସେ ବର୍ତ୍ତମାନ ସମୟରେ ଏ
ଗତଜାତର ଅବସ୍ଥାପ୍ରତି ଥରେ ବିଶେଷ ଦୃଷ୍ଟି
ନିଷେଷ କର ଅବଶ୍ୟକ ପ୍ରଜାକାର ସମ୍ବନ୍ଧ
ରେ ଅଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରିବୁ ।

ଭୟାନକ ବାଣ୍ୟୋ ।

ଅନେକିନ ବର୍ଷା କିମ୍ବ ଦେଲ ଦୂରାରୁ ଗଲ
ସୋମପାର ସୁନୟ ଦିଳ ଉତ୍ତମ କଳ ବର୍ଷିବା-
ରୁ ଲେବଳ ମନରେ କେତେ ହର୍ଷ ଜାଇ
ହୋଇଥିଲ କିନ୍ତୁ କିଏ ଜାଗିଥିଲ ସେ ରତ୍ନ
ଦେବତା ପାଳବା ସଙ୍ଗେ ଦାରୁ ଲେବାରୁ
ହରୁର ଥିଲେ । ରାତରେ ଦୃଷ୍ଟିଷ୍ଠିତ ମାମକ୍ୟ
କିମ୍ବ ବନ୍ଧୁଥିଲ । ମଜଳବାର ସକାଳ ଘଟିଲା
ସମୟରେ ପବନର ବଳ ବଚିଲ ଏବ କିମ୍ବେ
ଏମନ୍ତ ପ୍ରବଳ ଦେଲ ସେ ଦାଶୁକୁ ବାହାରି-
ବାର କଷ୍ଟ ଦେଲ । ସେ ଯେଉଁଠାରେ ବିଶ-
ରତ୍ନର କୋପମୂର୍ତ୍ତିବ ଗୁହଁ ରିହିଲେ ଏବ ପ୍ର-
ବଳ ।
ବରିବାର
ତେବେ

ତମ୍ଭୁ କୁଡ଼ି
ପବନର
ଏହି
ଥିଲା ।
ଆପଣା ସା
ପ୍ରଶର ଶବ୍ଦରେ
ବର୍ଣ୍ଣ ସଙ୍ଗେ ଗଛ ଉଚ୍ଚ
ଜିନି ମିଶି ସାଇଥିଲା । ଅରମ୍ଭ ହୋଇ
ଯର୍ଯ୍ୟକୁ ପବନର କୋପ ପ୍ରଦୀପ ପବନ
ଦେଖାରୁ କିମଧିଷ୍ଠାନା ପଢ଼ିବାର ଥିଲା । ଏହି
କୁଟା ସରବ ବର୍ଣ୍ଣ ବନ୍ଦ ହେଲା ଏହି
ଯଥ ସାମାଜିକ ହୋଇଗଲା ଏକନରମଧ୍ୟ
ଦିଲି ସଜନା ପ୍ରଭୃତି ଗଛ ବି ସାହା ପବନର
ଦାତିଷ୍ଠ ଭାବା ଲାଗା ଅଳ୍ପାଳ୍ପ ସବ କରେଇ
ହାର ନାହିଁ । ବଜ୍ର ଗଛ ଅକ୍ଷ ପରମାଣୁରେ
ପୂର୍ବ ଶତାବ୍ଦୀ ଏହି ଅନେକ ଗଛର ପାଳ
ମି ସତବରେ ପଢ଼ିବାରୁ ବିଅହୁବାଳ ବାଟ
ନି ହୋଇଥିଲା ମାତ୍ର ମେହିନିପାଲିଙ୍ଗ ରଘୁର
ଭାଇ ଶାଟ ପରିଷାର କଲେ । ନଗରବାସିଙ୍କ
ରହିଲୁଟା ଠାବେଶ କିତ୍ତିଶିବା କିମ୍ବା ଅଛି

ବିଜ୍ଞାନପତ୍ର

ପା ୨୭ ପ୍ରମୁଖ ପତ୍ର ୧୯୮୫ ମସିହା

କିଛି ଅନ୍ତର୍ଭୂଟ ହୋଇ ଲାହ ନିଷାଳରେ
ବିଜ୍ଞାନପତ୍ର ଦୋଷ ଲୋଗୋ ଅନେକରୁତିର ଜୀବ ଓ
ବୋଲାର ଲୋଗୋ ହୃଦୟ ବା ଆଶୀର୍ବାଦ ଆହାର
ପାଇଅଛି ଏବଂ କୁହଳ ଉତ୍ତରାହ ବୋଲାର
ବୃକ୍ଷ ବୃକ୍ଷ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦୋଷାରୁ । ମୋଟରେ ଏହି
ବାବା ଏ କରଇ ମଧ୍ୟରେ ଯଥୋତ୍ତର ପ୍ରବଳ
ଦୋଷାରୁଲେଖିବେ କିମେତ୍ କଣ୍ଠବାହି ହୋଇ
ଲାହ । କିନ୍ତୁ ମୋଟରୁଲେଖିବେ ଏହାର ପ୍ରବୋଧ
ଅଭ୍ୟନ୍ତର ଅଧିକ ହୋଇଥିଲା । ଅବ୍ୟ ସକଳ
ଶ୍ଵାସର ଫଳାଦ ଅସି ଲାହ । ବାର୍ତ୍ତାବଦ ତାର
ଛିତ ଯାଇଥିବାରୁ ତାରଙ୍ଗର ମନ୍ଦିର ଅଧିକା
ବିନ ଏବଂ କଲବତା ତାକ କିନ୍ତୁଲାନ କିନ ବର୍ଷ
ଅବ୍ୟ ସମୟ ଅଧିଲ । କଣ୍ଠବାହି ଯେ ପ୍ରତି
ଅବଳେଖ ପବଳ ପ୍ରବଳ ନ ଥିଲା । କଟକତାରୁ
ବୃକ୍ଷର କାଳେଖର ଏବଂ ପରିବଳକୁ ବିମୁଦ୍ର
ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାର ବଳ କମଣାହିଁ ଅଧିକ ହୋଇ
ଥିଲା । ମୋଟରୁଲେଖିବେ କିମ୍ବର ପବଳ କୁଟା
ଛିତ ଯାର ଅଛି ଏବଂ କହୁପରିମାଣରେ ଥିଲା
ପାଇସ ଲକ୍ଷ୍ମୀର ବର ଅବ୍ୟ ପ୍ରବଳ କଟା
ଗାଇମାନ ତାଙ୍କ ପଡ଼ାରୁ । ବାଗବଗିନ୍ଦର ମନ୍ଦିର
ସମ୍ପଦରେ କିନ୍ତୁ ମନୁଷ୍ୟ କ ପଣ୍ଡ ଲକ୍ଷ୍ମୀ ଦେବାର
ସମ୍ମଦ ଅତି କରିଲ ଅଛି ।

ଏ ବାବାର ଯାହା କିନ୍ତୁ କିମ୍ବାର ସମ୍ପଦ

ଏ ବେ

କିମ୍ବା

କିମ୍ବା

ଅଛି ।

ସମ୍ପଦ

ହାତ

ପ୍ରବଳ

ଦେବଗରେ

କାହାର

ମାନ୍ଦିର

କିମ୍ବାର କାରୁ ସର୍ବତ୍ର ଦିନାପାଇଲଙ୍ଘ ମେଳ-
ପରିଷାଳ ବଲେଇବ ଅବଶ୍ୟକ କଥ କବିମ ହୋଇଥାଏ । ଏହି
କବିକ ସାଥେ ଗୋଟିଏ ଘର ଜିନିମ କାରାପ ପଢ଼ିବ
ମହାଶ୍ୱର ମା । ୧୯ ଟିକେ ୨୦୫୦୦୦୦ ମା ମୂଲ୍ୟକ ଖର୍ଚ୍ଚ
କବିତାକୁ ଏହି ଅନ୍ତଶୀର୍ଯ୍ୟ ଘର ଜିନିମ ଦିନାପାଇ ଛିର ଗୋଟ
ିଏ । ମୁଁ ଜିନିମର ପ୍ରାୟ ସକଳ କବିତା ଖର୍ଚ୍ଚ ହେବ ।
କବିତାର ଦୂରତ୍ତ କିମ୍ବା ଏହି ଏକ ଗଣାଟ ହେବ ।

ପାଇଁମାନଙ୍କ ହକ୍କଟ ମହୋଦୟ ଥାଣୀ ଜାତିକରମାସ
ତାଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଲା ଯାହା କରୁ ଅବଶ୍ୟକ ହେବ ଏବଂ
ମହାମାସ ତାଙ୍କ ଦିଲ୍ଲା ସୁକୁମାର କରିବାରେ ହେଉଥାଇ
ଛି ତୋମରେଟା କାହିଁକି ଉଠିପାରେ ବହୁ ଦେବାକ
ପର୍ଯ୍ୟାକ ହେଉଥାଇ ।

ଦୟାରେ ମୁଠରୀର କରିବାକୁ ଦୟାର ହେବାର
କଷେତ୍ର ଅଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀର ପଠାରେ ନଈ ସାହେବମଙ୍ଗଳ
ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ମେ କବିତା ହୋଇଥାଏ ଯାଇବେ କିମ୍ବା
ପ୍ରକାଶ ଦିଲ୍ଲୀର ବାବର ମନ୍ଦିର କବିତା ଗାଇଥିଲା । କର୍ଣ୍ଣମନ୍ତ୍ରି
ବିଜ୍ଞାନା ଦ୍ୱାରାକେବାର ପୂର୍ବାଧିକରଣର ଫଳରେ ତାମା
ମହିଳା ହୋଇଥାଏ । ଯେତେହେ ସାହେବ ଖେଳିବାକାରୀର
ଶୀଘ୍ରମଧ୍ୟ ଧୀର ଓ ଦିଲ୍ଲୀରେ କବିତା ହେବାର
ହୋଇ ଯାଇଥାଏ ଦ୍ୱାରାକେବାର ତାମା ମୁଠରୀର ଗରେତ
ଦେଖି ହୋଇଥାରେହେ ସିଂହ କୋରି ମତ ପଢାନ
ହେଲେ ।

ସମ୍ବନ୍ଧ ଏହିପରି ଯେ ପଞ୍ଚାକ ଲେଟରେକ୍ସର୍ଚ୍‌ବେ ଏହିତ ପଥାର କରିବାକୁ ପଞ୍ଚାକ ମନ୍ଦିରରେ ବନ୍ଦ କରିବାକୁ ପରିଚୟ ଦେଖାଯାଇଛନ୍ତି ।

କଥର ଦ୍ୱାରା ମହାଦୀତାଙ୍କ ଏକ ଜୀବ ଶୋଭନ୍ତି
କୌଣସି କିମ୍ବା ପୂର୍ବମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁଥାରୁ ହରାପ ଘର୍ଷଣ
ପୂର୍ବମଧ୍ୟ ଲକ୍ଷ ପ୍ରଥାର କରନ୍ତି । କଥର ମାତା ଠିକ୍‌କୁ
ଦେବତା ଉତ୍ତରାତ୍ମ ପ୍ରଥାର ଦୀର୍ଘ ପ୍ରଥାର କରିଛନ୍ତି
ଏହାର ଅନ୍ତରାଳରେ କୌଣସି କରିଛନ୍ତି । ଯେହାକୁ ଦୃଢ଼ ନିରାକାର ପାଇଁ
କଥର କଥରମାନେ ବର୍ଣ୍ଣିତ କରିଛନ୍ତି ।

ପୁରୁଷ ସମ୍ବନ୍ଧ ।

ବର୍ତ୍ତ ସମ୍ପୂଦନରେ ସୁର ଅନ୍ଧାରକ ଜୟତ ଗରୁ
ଫୋରମନ ଫ୍ରେଣ୍ଟିକ କାମରେ ସୁର ମିଶରଟିଆରକ
କଳାଚାର ବାଲାକୀ ମହାନ୍ତି ଓ ଅଙ୍ଗ ତା। ମା ଯେଉଁ
ମରିଥିଲେ କରସର ଜୟତ ବାହୁ ଅନ୍ଧାରକ ମେହି
ଫଳମାଟି ନଢାଯୁ ସମାପନେ ମନ୍ତ୍ର ନବବନ୍ଦରା ମୁଦେଇ
ଦେଇପାରି କରିଛନ୍ତି ।

ମାନ୍ୟର ଶାକରେ କଟିଛିଲୁ ଏବନିମ ଦୂର୍ଦ୍ଧର
ହେଉଥି ସାତିପ କି ପ୍ରାଚୀ କଲେପନ ମାନ୍ୟର ପ୍ରାଚୀ
ପ୍ରାଚୀ ଉପରେ ଯଦି ପାତରଗୋଟିଏ ହେବାର ଅନ୍ତର
ପାତର କରିବା କାହାର ହେବାର ପାତର କରିବା

ପରୀ ଅକ୍ଷୁଣ୍ଣେ ଭାବାଥାର ଏହି ଶାନ୍ତିର ବାଟ
ତତ୍ତ୍ଵ ଫଳି ଦେଖିଲାଗୁ ସମ୍ମରଣ କରିବା କେବେବେଳୁ
ଦୋଷରୁଙ୍କ କଥା ଏହି କାହାଁ । ଏହି ନିଷ୍ଠଳବ କରିବ
ଏହା ଦେଖିବାକୁ ଯାହାରା ଏହାକାହା ଏ କଥା କେବେଳୁ
କଥା ଦେବାକୁ ସମ୍ମରଣ କରିବାକୁ ପରିଚାଳନା ।

ପାତ୍ର କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା
କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା

କୁଣ୍ଡ ହୃଦୟା କମ୍ପିଲେ ତ ମନେ କର ବଜ ଉପରେବା
ଅଶ୍ରୁମାଳ ଦିନପତ୍ରରୁ ବନ୍ଧୁମାତ୍ର ଅଛୁ କର
କିନ୍ତୁ ଯଥର ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ତାମ୍ କୋମ ବନ୍ଧୁ ଏହାର ଗନ୍ଧିତ
ପଦ୍ମ ପଦ୍ମିତ କମଳାକୁ ଏ କୁଣ୍ଡ ଯାଇଥିବା । ଏହା
କମଳ କମଳରୀ ବନ୍ଧୁ ସମ୍ମାନରେ ବନ୍ଧୁକୁଳ
କେବଳ କିମ୍ବାର କର ନାହିଁ କମଳାକୁ କହ ଯାଇବା
ହାତର ଫେରାର କୁଣ୍ଡର ଚାହ ରହ କମଳାକୁ କାହାର
ପରିବାରୁ ବନ୍ଧୁମାତ୍ର ବନ୍ଧୁ "କରିବ ଦୂରି ଦୂରି ପେତା
କାହାର ହେ ସବୁ ହେତା" ବନ୍ଧୁମାତ୍ର କିମ୍ବାର କୁଣ୍ଡର
କାଳର କାହାରେ ହେତାକୁ ପ୍ରାକ କରିବାକି ।

ଶାରୁ ପାଦମାଟି ଦେଖିଲୁଛନ୍ତି କହିଲୁ ଏହିର ଅନ୍ତର
କେବଳ କୋଡ଼ିଆ ଅପଢ଼ିଲା କହି ଆପଣା ଏହିରିଦ୍ୱାରେ
ଅନ୍ତର । ସୁମଧୁର ହୁଏ କହି ଯୋଜା ଥିଲା କହିଲୁ
ଦେଖାଯି ପାଦା କୁଣ୍ଡ ଅନ୍ତର ପକାଯିବ କହି ।
ଯୁଦ୍ଧକାଳ ଧୂର ହୋଇ ଗ୍ରାମକ ଦେବାର କାହୁ ପରୋହା
ନମାନ୍ୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରରେ କଟିଲା ପଦମାଟି କୁଣ୍ଡ ମା କାହିଁ
ଦେବାରର ପାଦାକ ହୋଇଥାଏ ।

ସହ ଏକାକ୍ରମ ମର୍ମିତାରେ ନିଷ୍ଠାପିତାରୁ ଥାଇ ତ
ଯୋଡ଼ା ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟକ ଡାକ୍ସ ମାତ୍ରାରୁ ଉତ୍ସମ୍ମାନରୁ ଦେବତ
ଯୋଡ଼ା ଓ ଯୋଡ଼ା ଜାତିକ କଲେ କେବେଳା ଆଜି ବନ୍ଧୁ
ହୁଏ ଉଚ୍ଚେଷ୍ଟକ କବିତା ଉତ୍ସମ୍ମାନ ଦୋଷରୁ ।

CE-998 |

ପ୍ରେରିତପଢ଼ର ମହା
ଥାରୀ ହୋଇ ।

ଶ୍ରୀ ଆସୁନ୍ତି କହିଲାପଣେକା ସମ୍ଭାବନ
ନହେନୁସ୍ତୁ ଜନିଧାନେସ ।

ଅବ୍ୟ ସମସ୍ତ ଲେଖାକଳ ପ୍ରକାଶକ
ନଅଭ୍ୟାବରରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ କରନ୍ତାଏ
ପଞ୍ଚାଯ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବର ମହାରାଜାଙ୍କ ମୂର୍ବରେ
ଦୁଃଖ ପ୍ରହାର କର ବନ୍ଦମାରା ଓ ପାଟମହା-
ଦେହିଙ୍କ ଶାତ୍ରୁ ମଜୁସ୍ତ ସହିତ ଦେବେକ
ସାନ୍ତୁଲାଜାଙ୍କୁ ଜଣାଇ ଫଠାଇ ଥିଲେ ।
ତହୁଁ ପାଟମହାଦେହି ଓ ମଣିମା ଭହୁଁର ବ
ପ୍ରଭୁଭାବ ଦେବେ କହ ଦ୍ଵାୟ ନ ଦେବ
ଦୂଷଣାତ୍ମ ମା ଗ ସର ଦୁର୍ଗାପୋଷ୍ୟ ବାନବ
ସହାରୁ ଖୋଲନ ପ୍ରସାରେଇଲୁ ହନ୍ତର
ଅବସ୍ଥାରେ ତଥାର ଅବ୍ରଦ୍ଧ ପ୍ରତିବେ
ସମ୍ପର୍କ ବହିବା ବାରଣ ବନ୍ଦମାରା ଭାବୁକୁ
ଅହେଷ ଦେଲେ । ସମ୍ପଲ୍ଲି ଦେହ ବାଦା-
ର ଚନ୍ଦ୍ର ଦୂରାରୁ ଦେଖି ନ ମୁଲେବା ଏ
ଶ୍ରୀଶ ଶବ୍ଦ ଏ ସଦେଶୀ ବା ବିଦେଶୀ ପନ୍ଦିତୀ
ଦେଇବାକୁ ଭାବାହିତ ଓ ମକର ବନ୍ଦରେ
ଦୌରାବୀତ ବରବାକୁ ଘରମୁ ବନ୍ଦନ
କମେ ଗହାମୋଜମାନ ହାତ ପାଟିଲୁ ମନ୍ଦ

ସଧାରଣ ଦିନରୁପେ ଦେଖି ଗାଉକେ ଏହା
ନମିତ ବାରୁ ଘାଁ ଘାଁ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁହଁ
ଦିପରେ ବସାଇ ଶୁଭା ହେଲ ଉତ୍ସମ୍ମଳେ ।
କମାଗର ପେଶର ଲେବରପ୍ରକାର ଥାବନ
ହୋଇ ଉଠିଲ ସେହିପର କବରେ ସ ୨୫୩
ଶୁଭା ହୋଇଥିବି ଦୁଃଖ ଦେଖାଇବା ସରବର
କାହି କେବଳ କଣେ ଲେବ କଣ୍ଠେ ଆଜିଛି
ଗାନ୍ଧାର ମୟୁକ ଜପରେ ଫେଅଏ ।

ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କର ଦୂଷ୍ଟ ପତଳ ମାଟିଲେ
ଭରଭାଳ ଏବଂ କରିବୋଲ ଧୂରିରେ ଜନ୍ମଭୂତର
କଞ୍ଚମାଳ କଣ୍ଠଦେଲେ ତହୁଁ ମନୋନୀତବେଳେ
ଦୂଷ୍ଟକ କହୁଁ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଦେଖିବାକୁ ଦେଖିବା
ବଲେ । ତମେ' ଠେଲୁଠେଲିରେ ଭିତ୍ତି ପଢ଼ି
ଗଲ । ଏତେ ବଢ଼ି ଶୋଇମାକରେ ସୁବର୍ଣ୍ଣ
କିମ୍ବା ମାତ୍ର ସମୟ କି ଏକା କ ଉଠ ଏକ ଚାତି-
ଦିଗକୁ ଦୂଷ୍ଟୀଘର କର ମୁହଁ ଦସି କାହିଁବ
କେତେ ଧର ଟାଣ ଆଖାନ୍ତି । କେତେବେଳେ
ବା ଉର୍ଦ୍ଦୁକୁ କଥି ପାଇଲାଗୀରୁ ଧରିବାର
ଦୂଷ୍ଟ ପ୍ରସାରଙ୍ଗ ଦୂଷ୍ଟ ଆଥାନ୍ତି । ଏ ସମ୍ବୁଦ୍ଧ କୌଣ୍ଡିଲା
କମାନ ଦେଖି ପଚାରକ ମହାମାନରେ ଅ-
ନନ୍ଦନ୍ଦନ ପ୍ରଦାନ କରୁଥିଲେ । ଏଥର ଏହି
ମହାମାନ ବିଷୟ କରନ୍ତୁ ଏହି ବାଣୀ କେବଳ
ସମସ୍ତଙ୍କ ମନ୍ଦିରକୁ ଚର୍ଚା ଫୁରିବାକୁ
ଦେଖିବାରୀ, ଦୃଷ୍ଟିମଧ୍ୟ, ପବନଭାୟ, ପ୍ରଧାନ
ଅନନ୍ତ । କିମ୍ବା ସମୟ ପରେ ପିଲାକ ସତତ ଦୂ
ନନ୍ଦା କରିବାର ଗଲେ ତମେଭୂତ ପ୍ରାୟ ମୋହା
ହୋଇ ଆଥାନ୍ତି । ଅଜ ଏମନ୍ତ ମରଣ
ମୂର୍ଖ ବର୍ଷରେ ମହା ଅନନ୍ଦନାନ୍ଦ, ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନରେ ଦୂର୍ଦ୍ଵାରା ନହିଁ ଆହୁତି, ସମସ୍ତଙ୍କ
ମନର ହୋଇଥିଲା । ଧୂର୍ମପୁରିର କଣେଳ
ଶ୍ରୀ ଗୋପେନ୍ଦ୍ରା ଛୋଟାର ଶୌରିଯା
ଓ ମନୋଦର ଲୁଣ ଦିଶେଷ ଶୋଭାକ କମ-
ମନ ଅବର୍ଦ୍ଦିନ କରୁଥିଲା । ଏ ସମୟ ଦୂର୍ଧିକ
ପଟକୁଣ୍ଡଳ ହେବାକୁ ମନରେ ଦୂର୍ଧି ହେଲା
ମହାଭାକାଳ କର୍ମପତର ଏହି କର୍ମପତର ଧୂର୍ମ
ଅବସ୍ଥା କିମ୍ବା ପଟକୁଣ୍ଡଳ ହେବାକୁ ପାଞ୍ଚମୀ
କରୁଁ ନମ୍ବି ପ୍ରତିମା ସରେ ପଟକୁଣ୍ଡଳ ମେଲାଦୂର୍ଧିକ
ଅନ୍ତର ଦୂର୍ଧି । ଯାହା ଦେଇ କର୍ମମାଳ ପଟକୁ-
ଣ୍ଡଳ ଏକଦ୍ଵାରା ପାଇବାକୁ ଦୂଷ୍ଟ ପାଞ୍ଚମୀ
କିମ୍ବା ୧୫୩ ପଟକ କର୍ମପତର ଧୂର୍ମ

କରୁଥିଲା । ପର ଏହଙ୍କୁ ଚିଶୟ କରନ୍ତୁ
ଏହି କରବଳ ପ୍ରଥା ।

ଏହି ରାଜ୍ୟଶାସ୍ତ୍ର କେବେକ ବିଷୟ
ରାଜ୍ୟ ଜାଗର୍ଜ ବିଶ୍ୱାସ ଉପରେ ଲେଖି କାରାର
ବାରାର ବାରାର ରେ ପ୍ରକାଶ କରିବ ଇବି ।

ନାମ- } ଆପଣର
ବିଶ୍ୱାସ
ଦେଖାଇଲ

ଅନ୍ୟ ।

ଭାବୁଗର ମସ କୃତୀବାଚୀ ବିଚାର
କାରାର ଏହି ସମୟରେ ରୂପମୋହନକାରୀ
କାରୀର ଶାଶ୍ଵତ ମହିମାମନ୍ଦିରରେ ମହାପରୁଷ
ମହାପରୁଷରେ ଲଭିତ୍ବିଥ ପ୍ରାକରେ
କାରାର ପରିଶ କର ମାର୍ଗଶ୍ରେଷ୍ଠ ସବେବରକୁ
କାରାର କାଳ କାଳଦିନ ଯାତା ଯାତର
କାରାର କର୍ତ୍ତାର ସମୟ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଉପରୁତ୍ତର
କାରାର ।

କାରାର ପ୍ରାତିକାଳ ହୋଇଗା ପବିତ୍ର ।

କାରାର କାଳ ହେଲ ହୃଦଳମାନ ।

ଏହ ପାଇଗରୁ ତାରିକ ନିତିରୁ ।

କାରାର କାଳର କାଳର ମାହାରୁ ।

କାରାର ଅନ୍ତରେ ହେଲ ଅପ୍ରାଚିତ ।

କାରାର ମରକୁ କରେ ସଥା ନବଦଳ ।

କାରାର ଆକେ ରକ୍ତମଣ୍ଡଳ ରିବି ।

କାରାର ତା କି ଦିଗଦାରୀ ମସିବର ।

କାରାର ଅଳକାଶୀ ସେ ହୋଇ ଦିବାଦର ।

କାରାର ନବଦଳେ କି ହୋଇଗ ସବୁ ।

କାରାର ସବୁ ସବୁ ନାହିଁ କପଣ୍ୟ ।

କାରାର ପରିଦିନ କାଳେ ଦେଖିବର ।

କାରାର ଦେଲେ ରହ ମୁଦରକ ପର ।

କାରାର କାଳେ ଅର୍ଦ୍ଧମଣ୍ଡ ଅଛେଇ ।

କାରାର ଏହ ଅଗାମଜନ୍ମ ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ।

କାରାର କାଳ ତମେ ମୁଦ୍ରିତ ହୋଇଲେ ।

କାରାର କାଳ କରିବରେ ଥାରିଲେ ।

କାରାର କାଳ ଦେଲେ ଅର୍ଦ୍ଧମଣ୍ଡ ଅଛେ ।

କାରାର କାଳ ସେହି କି ଯଥ ଜାହା ।

କାରାର କାଳ ନିଜ ନାହାର ହିଲେ ।

କାରାର କାଳ କୋଟେ ଆଇଗ ରହିଲେ ।

କାରାର କାଳ କୁଷମ ହେଲେ ପ୍ରଫୁଲ୍ଲିତ ।

କାରାର କାଳ ସେହି ନାହାରିଲା ହେଲ ଜାବ ।

କାରାର କାଳ ମୋରୁ ଚରମଗିରିବ ।

କନରରେ ଲୁହଥିଲ ଦିବସେ ତମିର ।

ବିଷ ବ୍ୟବନ ଦେଖି କାହାର ବି ହେଲ ।

ବିହାରୀରେ ନିଜ ବଳ ସାଜ ପ୍ରସରିଲ ।

ବି ଅବା ବସ୍ତ୍ରା ରବି ତାପରେ ତାପିତା ।

କାଳନୀ ଜଳେ ଦୁଇଲ ହୋଇଗ ତୁଷିତା ॥

ବିବା ତାପ ଶାନ୍ତ ବରିବାକୁ ରଖା କର ।

ତମିର କଳେ ଧରିଥିଲେ ଲେପିଲ ବସ୍ତ୍ରୀ ।

କଳନରକରେ ନହି ହେଲ ପ୍ରକାଶିତ ।

ବିବା ମହିକାଷମନେ ହୋଇଛି ମଣ୍ଡିର ।

ରାଜମାନ୍ଦୁ ଶୋଭିତ କଲେ ପ୍ରାଚୀଦିଗ ।

ଶତର ମନ୍ଦୁ ସବୁ ଅବାର ଉତ୍ସବର ।

ଶତର କରିଗ ସବୁ ଦିଗେ ପ୍ରକଳିତ ।

ପ୍ରଭାବ ତାପୀ ବସ୍ତ୍ରର ମନ୍ଦୁ ହେଲ ।

ଯାହାର ଅଙ୍ଗରେ ହୁଏ ଏ କଥା ସବଳ ।

ସୁରଗ କର ସୁଦିକ ତାହାରୁ ସବଳ ।

ବିଦ୍ୟକ ପରମାତ୍ମାରେ ବୁଝୁଣ୍ଟୁ ଗ୍ରାମ୍ସୁ ନିବେ-
ଦିଲ୍‌ପୁଣ୍ୟ ।

ବିଶ୍ୱାସ } ବିଶ୍ୱାସ
୧୦୧୫୫ } ଶା ବିନମାଳୀ ମହାପାଦ ଶରୀ
ରୁ ହରବନ୍ଧୀଆର
ମୂଳ ଶିକ୍ଷଣ

ବିଜ୍ଞାପନ ।

କାଳ ସେପନ୍ତମାଧ ଭାଗରୁ ବିବାର
ଅପରାହ୍ନ ସାରେ ଶୁଭଦାତା ସମୟରେ ବିଟକ
ଟାଇନ୍‌ମୂଳ ଗୁହରେ ବାରୁ ଲଜିତମୋହନ
ତକବତୀ ବିଜା ଗମମୋହନ ରାପୁର ଜାବନ
ସମବରେ ଗୋଟିଏ ବିଜାବ ପ୍ରଦାନ କରିବେ ।

ହୁକ୍ତ ଦିନର ବିଜା ଗମମୋହନ ରାପୁର ମୁଲୁର
ସମସରକ ଅଟେ ।

କାଳ } ଶା ମଧ୍ୟବଳ ରାତ୍ରି

୩୧୦୫୫ }

CHAKRAVARTI & CO.

CHEMISTS & DRUGGISTS.

WHOLESALE & RETAIL DEALER.

Beg to announce that they have
opened a Dispensary in Balubazar,
Cuttack, for the convenience of the
general public. They have just re-
ceived an ample assortment of fresh
and good European medicines and
have arranged to meet orders for Ka-
birajee medicines also. Orders from
Mofasil will be promptly executed,

and prescriptions carefully dispensed.

CHARGES VERY MODERATE.

TERMS CASH.

An early trial is solicited.

Cuttack, } L. M. CHAKRAVARTI
Balubazar, } Medical Practitioner
& Manager.

ତକବତୀ ଏବ କୋମ୍ପାର ଭିଷଧାଳୟ ।

ବାଲୁବଜାର । ସା କଟକ ।

ଏଠାରେ ଥିଲ ସଲି ମୂଳରେ ଅଭିନ୍ଦୁ
ବିବାହା ଓ ବିଲଗ ଭିଷଧାଳ ବିନୀର ହୁଏ ।
ମଧ୍ୟବଳ ଅର୍ଥର ଅଭିନ୍ଦୁ ସବରିତା ଓ ସାବଧା-
ନା ସହି ପଠାଯାଏ । ଭିଷଧର ବ୍ୟବସ୍ଥା-
ପଥ ମଧ୍ୟ (ପ୍ରିସିପ୍ସନ୍ସ) ଯାହି ସବକାରେ
ପ୍ରସୁତ କର ହୁଏ । ଥରେ ପଥିନା କଲେ
ଭାବକମାନେ ବୁଝାଇବେ ।

ଶାଲିକମୋହନ ତକବତୀ
ତାଙ୍କୁ ଏବ କାର୍ଯ୍ୟଧିକ୍ଷା

ସବାଧାରିଣଙ୍କୁ ଏଥିଦ୍ଵାରା କଣାଇ ଦ୍ୟା
ଯାଇ ଅଛି କି ବସ୍ତ୍ରବିଜା ବା ଡେଲିକ୍ଟୋରେଗର
ଏବ ନବକ ପ୍ରକାର ଭିଷଧ ଥାମେ ବିଜା
ମୂଳରେ ବିବରିତ କରୁଥିବୁ । ସେଇମାନଙ୍କର
ପ୍ରୟୋଜନ ହେବ ସେମାନେ ଆମ୍ବ ନିକଟରେ
ଚାର କାଳେ ଗୋଟିଏ ପାଇଁ ପାଇଁ ପାଇଁ
ଗୋଟିଏ ହୋଇଥିବା ସମୟରେ ଏହ ଭିଷଧ
ଶୁଅରିଗୁ ହେବ ଓ ଆମ୍ବ ନିକଟରୁ ଭିଷଧ
ନେବା ସମୟରେ ସେବକର ନିଷ୍ଠମ ମୋରିକ
କଣାଇ ହେବୁ । ଭାବ ।

କାରାର } କାରାର ଅସୁରେଷ୍ୟ } ଶା ପରାର ତ୍ରିପାଠୀ
କାରାର } କାରାର } କବିବଳ ବିବାର

ଗ୍ରସୁ ବାର ଗୋପନିକର ସମ୍ବନ୍ଧର
ଚିତ୍ରହବିଜନ୍ମ ବିଷୁକର
ଦୋକାନରେ ବିନରକୋଣା ଓ ବିଲଗ ଓ
ରେସମାରେ ଲୁଗା ଓ ଷ୍ଟେବନଗ୍ରା ଓ କଲ-
ବିଜ ଗୋପନି ସତରତର ବିଜ୍ଞାପୁ ହେବ ଅଛି
ବାହା ସମ୍ପୁର୍ଣ୍ଣ ଗ୍ରାହକରିଗରି ମଧ୍ୟରେ ବିଜ୍ଞାପନ
ଅଛି । ତକବତୀ ଅଛ କେବେକ ପେନିଷି
କିନିବାର ବିଜ୍ଞାପନ ସବାଧେ ପ୍ରସୁତ ଅଛ
ଭାବା ନିମ୍ନ ଭାଗରେ ଲେଖାଗଲ ଯାହାକର
ସାହା ଅବଶ୍ୟକ ଭକ୍ତ ହୋକାନରେ ଅନ୍ତେ-
ପଥ କଲେ ସଲି ମୂଳରେ ପ୍ରାପ ହୋଇ

